

കൾക

ALKI ഗിർവാൻ 3.1952

4

അതേ

நாங்கள்
டால்டாவினால்தான் சமையல்
 செய்து எங்களுடைய
கிணர் சக்தியை இரு
செய்துகொள்கிறோம்

டால்டா-சமனிலை
 உணவில் உங்களுக்கு தேவை
 யான சக்திதரும் கொழுப்பை
 அளிக்கிறது

பக்கம் 13
இதழ் 27

1952 பிப்ரவரி 3

பக்கம் 21

அரமபன் தெருக்கடி	(தலைவர்க்கம்)	...	3
மன மாதிரி!	(காட்டுகும்)	...	4
உரமம் கண்டிராத புதுமைகள்!	6
பொன்னியின் செல்வன்	கட்டு	...	7
இளவணக் கடிதம்	ரஜனி	...	16
பது கோலித்தம்	கங்கவந்தி ராஜகோபாலாச்சாரி	...	10
சூருவளி	சுலகா காரும்—வாரூர்	...	21
சூருவன் சாஸ்திரம்	சி. வேதாந்தம்	...	26
மத்திய கெத்திரம்	சூலமணி	...	29
அமரபுரி இளவரம்	விஜயம்	...	31
சிதம்பர சகலம்!	சுலகம்	...	33
படித்துப் பாருங்கள்!	34
சாஜானி மடம்	சி. ரா. கோபாலம்	...	37
வண்டிக்கார வேலு	பி. என். மணி	...	42
இரு அருவங்கள்	மாரா	...	46
விதியின் கத்து!	புதுவன்	...	49
மப்பாயின் கிளவிழா	52
ஆரேக்கிய சகலம்	வி. என். குமாரசாமி	...	53
நன்னியின் திராகம்	வேங்கடசுந்தரி	...	55

"கட்டு"யில் வெளிவரும் கதைகளில் உங்கள் பெயரில் கட்டுகள் கற்பனைப் பெயரில் கட்டுவதற்கும் உரிமம் உண்டாகும்.

குமாி கவையுத்திராசாமி திருவக்கிடுகை தேவ உயிர்தர் பெண் பாடல்களையும் சேர்த்த
நாட்டியகாவயத்தின் கட்டு நிதிக்காக
நாட்டிய காவயுத்திராசாமி
(பரத நாட்டிய வித்யாந்
தி. கே. க. தட்டியுத்திராசாமி திட்டி காவயின் கட்டுவ)
ஆண்டரணாக

“புது ஆண்டாள்”

நடன நாடகத்தின் தேவகுருகுர்
மெய்யை தன்மிய பகலி மறையாணி
நிபந்தி விஜயகங்குரி தேவி
மெய்யை தன்மிய செவ்வை காவயர்

தி திருவகா குமாி சிவஜி அவர்களின் முன்னிலையில்,
8-2-1952 வெள்ளிக்கிழமை மாலை 6 மணிக்கு
திருவக்கிடுகை தேவ உயிர்தர் பெண் பாடல்கள்
கலா மண்டபத்தில்
புக்கட்டுகளில் விவரம்!

குதிராசாமி ரூ. 100 முதல் கட்டுப்பு ரூ. 10
கட்டுப்பு காவயி ரூ. 50 குதிராசாமி கட்டுப்பு ரூ. 5
காவயி ரூ. 25 முதல் கட்டுப்பு ரூ. 3

T. A. ரஜகாரம், காட்டுத்திரி & பொருள்காரர்

திருவக்கிடுகை பட்டிப் பெருங்குடி ராஜா, தேவ உயிர்தர் பெண் பாடல்களின் இந்த முதற்பெருங்குடி, காவ
6 மணி முதல் மாலை 6 மணி காவயின் முதல் முதல் கட்டுப்புளில் புக்கட்டுகளில் பதிவு செய்து கொள்ளலாம்.

அகைச் செலவிடாதீர்கள்

இது செலவு பண்ணும் கருவிகள். கம்பியைத் தீட்டாமல்
செய்து கையாடலாம்; அகைவு உய்க்கப் பயத்திற்கு அதிக
விலை கேட்கும் நபர்களை வரும் வகையில் செய்து வை
கலாம். இவையே செய்தும்போதே வயம்பெறுகின்றன.

பெரியார் கருவு நேரகம் செய்து
காட்டுகிறார் சிறு குறியிடத் தரு
கிறது. குறியிட முத்திரைகள் உய்க்க
செய்தும் பெண் சி சிறு குறியிடத்
தரு கலம் அகிக்கிறது. இந்த வகை
யி சிறு குறியிடத்

பத்து கருவு உய்க்க செய்தும்
கி இந்த வகை செய்து சிறு குறியிடத்
பத்து இவையே செய்து சிறு குறியிடத்
கி சிறு குறியிட உய்க்க இந்த வகை
கையிட உய்க்க செய்தும் செய்தும்
பத்து

**நேஷனல்
ஸேவிங்ஸ்
ஸ்டிரிமிக்கெட்கள்**

**டிரெஷரி
ஸேவிங்ஸ்
டிராஸிட்ட்கள்**

இவையே வகை தருவது செய்தும் இந்த வகை செய்தும் அகிக்கிறது.
குறியிடகச் செலவு செய்து அதிகம் செய்தும் கலம்; குறியிடகச்
தருவது செய்தும் செய்தும் செய்தும் செய்தும் செய்தும்

செய்தும் செய்தும் செய்தும் செய்தும் செய்தும் செய்தும் செய்தும்

அரசியல் நெருக்கடி

சென்ற மாகாணத்தில் முதல்தரமான அரசியல் நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பற்றி யாதோரு சந்தேகமும் இல்லை. ஆனால் அந்த நெருக்கடியை எப்படித் தீர்த்து வைப்பது என்பது பற்றிப் பல சந்தேகங்கள் ஏற்பட்டதால் செய்யும் வாதப் பிரதிவாதங்களும் நடந்தே தீரும். ஆகையால் நாமும் அந்த நெருக்கடி இன்ன நெல்பதைப் பற்றியும் அதை இன்னின்று வழிகளில் தீர்க்கலாம் என்பது பற்றியும் சிந்தித்து ஆராய்ந்து பார்க்கோம்.

புதிய தேர்தலில் முடியுமா அமைப்போரும் சென்ற சட்டசபையில் எந்தக் கட்சியும் திட்டமான பெரும்பான்மை கிடைக்கவில்லை. ஆகையால் எந்தக் கட்சியும் தன் சொந்த பலத்தைக் கொண்டு மத்திய சபையை அமைக்க முடியாது. இதுதான் இப்போது இம்மாகாணத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் அரசியல் நெருக்கடி. இந்த நெருக்கடியை ஒன்று வழிகளில் தீர்த்து வைக்க முயற்சி செய்யலாம். அந்த வழிகளை ஒவ்வொன்றாகக் கவனிப்போம்.

முதல் வழி:—எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் ஆட்சி கிடைக்காதபடிப் பெற்றிருக்கும் தனிப்பட்ட கட்சி காங்கிரஸ் கட்சிதான். ஆகையால் காங்கிரஸ் வேறு கட்சிகளுடன் கூட்டுச் சேர்த்தோ, அல்லது வேறு கட்சிகளின் ஆதரவை தம்பியோ, அல்லது கயேர் சபையானதோ சேர்த்துக் கொண்டோ மத்திய சபை அமைக்கலாம்.

அப்படி ஏற்படும் காங்கிரஸ் மத்திய சபை கிடைக்காத நிலை அரசாங்கத்தை நிறுத்த முடியாது. நாட்டில் அமைதியை தீர்மானித்த முடியாது. தீண்டாத ஆட்சி நடத்தவும் முடியாது.

சென்ற சட்டசபையில் சென்ற தடவை காங்கிரஸ் கட்சி மகத்தான வெற்றிபெற்ற பணத்தைப் பெற்றிருந்தது. அப்படி விருத்தும் மத்திய சபை அடிக்கடி மாறி அரசாட்சி சீர்குலைந்தது. அதன் பின்னர்தான் இத்தப் போதுத் தேர்தலில் பங்கேற்றோம்.

இப்போதுள்ள நிலைமையில் காங்கிரஸ் கட்சி வேறு எந்தக் கட்சியுடன் கூட்டுச் சேர முடியும்? மற்ற எல்லாக் கட்சிகளும் தேர்தலில் காங்கிரஸ் அபேட்சகர்களின் எதிர்த்துப் போராடியவை. அவ்விதம் போராடி வெற்றி பெற்ற ஐந்தாவது கட்சிகள் சிறிய சிறிய கூட்டங்களைக் கட்டிவிடுகின்றன. இந்தக் கட்சிகளின் திட்டங்கள் காங்கிரஸ் திட்டங்களுடன் பெரிதும் மாறுபட்டவை. அந்நிலையில் தம்பிக்கையற்ற வர்கள், மதுவிக் கை அடியோடு எதிர்ப்பவர்கள், வகுப்புவாத அடிப்படையில் தேர்தலுக்கு நின்றவர்கள், வகுப்புத் துவேஷத்தைப் பரப்புகிறவர்கள், இவர்களுடன் காங்கிரஸ் கூட்டுச் சேர முடியுமா?

கயேர்சபையாக நின்ற வேற்றிப் பெற்றவர்களின் இரண்டொருவரைத் தவிர மற்றவர்கள் காங்கிரஸின் பரம விரோதிகள்; காங்கிரஸ் இடச்சியங்களுக் கொன்ற விரோதிகள்; அவர்கள் காங்கிரஸுடன் சேர ஒன்றும் மட்டத்தின் மத்திய பதவிக் காணிக் வருவார்கள். அத்தகையவர்களுடன் காங்கிரஸ் கூட்டுச் சேர முடியுமா?

தேர்தலுக்கு முன்னும் பின்னும் ஐயாநார்களின் தேரு செய்த பிரைக்கவ்வி செல் லாம் இதற்க் கட்சிக்காரர்களைக் காட்டிலும் கயேர்சபை அபேட்சகர்களையே மிகவும் அதிகமாகக் கண்டித்திருக்கிறது.

கயேர்சபையானதுடன் காங்கிரஸ் கட்சி சேர்ந்து அல்லது அவர்களைச் சேர்த்துக் கொண்டது பின்னும் ஐயாநார்களின் தேரு அவர்களின் தேர்தல் பெருக்கவ்வி வெல்லும் செயல் படுத்துவதாக முடியும்.

ஆகையால் காங்கிரஸ் கட்சியை மற்றவர்களுடன் சேர்த்து கூட்டு மத்திய சபை அமைப்பதில் அபாயம் அதிகம் இருக்கிறது.

இம் மாகாணத்தில் காங்கிரஸுக்கு இப்போது எஞ்சி விருக்கும் மதிப்பும் அதனும் குன்றியும்.

"சென்னை காங்கிரஸ் காந்திகள் மத்திய பதவி மோசம் கொண்டார்கள். மத்திய பதவிக்காக இலட்சியங்கள் காந்திய பதவிக்கு விடக் கூடியவர்கள்; ஏதாவது செல்வக் கூடியவர்கள்" என்ற அபிப்பிராயம் உத்திரமாகும்.

அத்தகைய கூட்டு மத்திய சபை கட்டித் தர்பது மிகவும் சந்தேகத்தாக. ஏனெனில் தற்போதைய நிலையில் காங்கிரஸ் கட்சி மத்திய சபை அமைப்ப தினும் காங்கிரஸுக்கும் வகைமறக்கில்; காட்டுக் குள் வகை விவரமாக.

இவ்வாறு எதிர்-இப்போதைய நிலைமையில் காங்கிரஸ் கட்சி மத்திய சபை பொறுப்பை ஏற்க மறுத்தது விடவாம்.

மறுத்து விட்டு சீமாணத் தொண்டிய நீதி மாகாணமாயும். இருந்து விட்ட பொதுஜனத் தொண்டிய மீண்டும் ஏற்படுத்திக் கொள்ள முடியவாம். இதன் மூலம் காங்கிரஸ் சிதாபனம் பலம் பெறும் என்பது சீசுவம்.

ஆனால் காங்கிரஸைத் தவித்த மற்றக் கட்சிக் காந்திகள் மீள் கூட்டுத் தேர்தல் பதவி மோசம் கொண்டு கையெழுத்து காந்தியையும் தேர்தல் கொண்டு-மத்திய சபை அமைக்க முயல்வார்கள்.

இவ்விதம் பற்றும் நிபந்தனை கொள்ளவும் இயலாதும்கொண்டதால் அவர்கள் அத்தகைய முயற்சியில் ஆரம்பத்தில் வெற்றிபெறக் கூடும்.

அதாவது மற்றக் கட்சிக்காரர்கள் கூட்டு மத்திய சபை அமைத்து விடுவார்கள். அத்தகைய கூட்டு

மத்திய சபை மீறிது காங்கிரஸ் கட்சிக்கும். ஆனால் அந்தச் சீறிது காங்கிரஸ் இம்மாகாணத்துக்குப் பாக நிபந்தனை அவர்கள் சொல்லுவிடக் கூடும்.

காங்கிரஸைத் தவிரக் அந்தக் கையெழுத்து மோசம் அமைத்து கூட்டு மத்திய சபையில் ஒன்பது மாதத்தான் பொருளாதா மத்தியியா விருத்தாக. அந்த ஒன்பது மாதத்திலேயே இத்தியாவின் பொருளாதாத்ததைச் சீர்குலைக்க எத்தனையோ காங்கிரஸிகள் சொல்லிவிட்டார்கள்.

அம்மாதிரி, காங்கிரஸ் எதிர்-இருந்தாலும் குறிக்க கொள்கை கொண்ட மத்திய சபை சிவமாக காலம் கடத்தாலும், அதனால் மாகாணம் சீர்குலைத்து விடும். காட்டில் அமைக்கப்பட்டுப் பங்கம் ஏற்படும்.

ஆகையால் இவ்வாறு வந்தாலும் அவர்கள் அறிவும் இருக்கத்தான் சொல்லிற்று.

ஒருவருக்கு எதிர்-சீறிது காங்கிரஸ் மத்திய அரசாங்கத்தின் சொத்துப் பொதுமிக் சென்னை இராஜ்ய சர்க்கார் தடைபெற வேண்டும்.

இந்த இடைக்காலத்தில் சென்னை இராஜ்யத் தர்பி பாஷாவாசி மாகாணத்தினால் பிரிப்பதற்குத் துரிதமாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அவ்விதம் பிரித்து விடுதல் எந்த மாகாணத்தில் ஏதாவது ஒரு கட்சிக்கு மெஜாரிட்டி பலம் இருக்கிறதோ, அந்தக் கட்சியைக் கொண்டு மத்திய சபையை அமைக்கச் செய்யவாம்.

மெஜாரிட்டி உள்ள கட்சியே சிவமாகம் பல சிவமாகக் கட்சிக்காரர்களே இருக்கும் பாஷாவாசி மாகாணங்களில் மறுபடியும் தேர்தல் நடத்தவாம்.

மன மாற்றம்!

அமெரிக்க ஐக்கியப் பிரதானம் திரைப்படத்தில் மகிழ்ச்சியாக நினைக்கப்பட்ட மெஜாரிட்டியைப்போலப் பிரதானமும், போட்டியாகத் தேர்தலுக்கு தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

“அப்பா! இடு பரிசு
தீர்த்து விட்டது!”

எறிந்து போடும் மத்தித் தலைவர் பாஷாணம் எறிந்து மக்கள் 'தும்பி' செலுத்தினார்கள். எறிந்து பார்க்கும்படியும் பெரும்பான்மையினர் அடம்பெயர் வந்துக் கட்டித் தலையவர் மேற்படி பதவியிலிருந்து விசக்கியதன் மூலம் எறிந்து நேருக்கடி தீர்த்து விடுமா?

இந்த மூன்றாவது வர்தைய அரசியல் பண்டிதர்கள் ஆட்டோபிக்கக் கூடும்.

“அது எப்படி மத்திய சர்க்கார் மானா சர்க்காரை எடுத்தது? இதுவரையில் என்ன ஆயது? தேர்தல் முடிவும் ஜனங்களின் தீர்மானம் என்ன ஆயது?” என்று கேட்கக் கூடும்.

முதலில் இது தற்போதைய அரசியல் கெடுக்கடிதல் சமாளிப்பதற்கான தாற்காலிக ஏற்பாடு என்பதை அவர்கள் நினைவுகூர வேண்டும்.

இரண்டாவதாக, ஐக்கியமத்தின் இன்றியமையாத சேபந்தி, காட்டில் அமைதியை சீர்தாட்டுவதுதான் என்பதையும் அவர்கள் உணரவேண்டும்.

சென்னை மானாத்துக்கு இப்போது அத்தியாவசியமான தேவை அமைதியே ஒழுங்குமாகும்.

இந்தத் தேர்தலின் முடிவு ஏற்கெனவே தஞ்சை ஜில்லா விவசாயிகளிடையே ஒருவித பித்தை உண்டாக்கி விருக்கிறது. சில வித குறைந்த வசூலிப்பு, சிலத்தன ஏற்பதற்குப் பணி விரும்புகிறார்கள். வங்குபேர்த் குறைந்த விட்டார்கள்.

தஞ்சை ஜில்லாவின் உபரி செல் விவசாயிகள் மத்தித் தமிழ் ஜில்லாக்களின் பற்றுக் குறைவை இப்போது தீர்த்து வருகிறது.

தஞ்சை ஜில்லாவின் விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டால் அடுத்த வருஷம் தமிழ் காட்டில் கோரிக்கை பஞ்சம் தலைவித்தாடுவது சீர்தாயம். அந்த விவசாய ஏற்படுவதை மத்திய சர்க்கார் அது மதிக்க முடியாது.

மானா அரசாங்கம் விஜிமாச ஏற்படாமல் சில மாதங்களுக்கு ஒரு மூன்று மாதங்களுக்கும் இம் மானாத்தின் விவசாயம் சீர்தாயம் பாதிக்கப்படும். அதனால் பற்றுக்குறையும் பஞ்சமும் பண்டங்கு அரிமையும், பஞ்சத்திலிருந்து காட்டில் அமைதி குறையும், குழப்பம் விளையும்.

இந்த விபத்துடன் பெல்மாம் தடுப்பதற்கு மத்திய அரசாங்கம் சென்னை இராஜ்ய சர்க்காரைத் தாற்காலிகமாக ஏற்று எடுத்தது ஜாக்கியத்திற்கு ஒருகாலும் முன்னாது.

பெல்மாம் குறிப்பிட்ட மூன்று வர்தைகளும் சில குறைபாடுகளும் அபாயங்களும் இருந்ததால் சென்னை நகரம் ஆகும் மூன்றாவது வர்தையினதால் குறைபாடுகளும் அபாயங்களும் மிகக் குறைவு என்று நாம் கருதுகிறோம்.

பிரபலி மாதம் சில வர்தைகள் காட்டில் கமிட்டியாக் கூடப் போகிறார்கள். இந்த மானாத்தின் அரசியல் கெடுக்கடி குறித்தும் ஆலோசிக்கப் போகிறார்கள்.

அவர்கள் தீர்க்காலோசனைகள் பெரிக்கூறும் முடிவு ஏதாவதானும் அதைச் சென்னை இராஜ்ய வங்குபேர்த் தலைவர் மனப்பூர்வமாக ஏற்று அமைதி எடுத்தவர்கள் என்று கம்புகிறோம்.

இது விஷயத்தில் பம்பாய் மத்தித் மொராஜி நோஸ் காட்டுக்கே கலாஜி காட்டிலிருக்கிறது.

பம்பாயில் காங்கிரஸ் அமோகமான வெற்றி அடைந்திருக்கிறது. பம்பாய்ச் சட்ட சபையில் மிகப் பெரும்பான்மையுடையவர்கள் காங்கிரஸுக்குக் கிடைத்திருக்கின்றனர். ஆனால் புதிய சட்ட சபையில் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவராக வீரப்பாச் என்று கருதப்பட்ட ஸ்ரீ மொரார்ஜி தேசாய் ஒரு சில வேரட்டுக்களினும் தேர்வுக் கிடைத்தார்.

“கீழ்க்கண்டவர்கள் என்ன செயல்படுவார்கள்! வேறு தொகுதியில் நீண்டு வருவீர்களா!” என்று கேட்டதற்கு ஸ்ரீ மொரார்ஜி தேசாய், “எங்கே வேலித்தடி கட்டியிருக்கிறார்கள்” என்று தலையில் பதில் கூறினார். இத்தகைய சிறந்த

மனப்பான்மைதான் பம்பாய் இராஜ்யத்தில் காங்கிரஸுக்கு அமோகமான வெற்றியை அளித்தது.

அதே மனப்பான்மையைச் சென்னை மாகாணத்துக் காங்கிரஸ் வாழிகளும் மேற் கொள்ள வேண்டும் என்று வீரப்பாச்ஜேம். தேர்தலில் நேரற்றவர்கள், ஜெயித்தவர்கள், விவர விவரங்களாகக் கெல்லாம் விண்ணப்பம் செய்து கொண்டுபோனார்.

அங்கீதம் காங்கிரஸ் மேலிடத்தின் கட்டளைக்கு உட்பட்டுக் கட்டுப்பாட்டுடன் நடந்து வந்தால், கூடிய சீக்கிரத்தில் இம் மாகாணத்தில் காங்கிரஸ் இழந்திருக்கக் செய்யக்கூடிய மீண்டும் அடைவும் வர்பதில் சிறந்தும் சந்தேகம் இல்லை.

உலகம் கண்டிராத புதுமைகள்!

சென்ற வாரத்திலே சென்னைக்கு உட்கொண்டவர்கள் எல்லாம் ஒன்றுதான் சில ஏழைப் பெண்மணிகள் வேறு உற்சாகத்துடன் சென்றார்கள். ஒரு காணும் இவ்வாறும் அவ்வாறு குறுகலுடைய தமது கடைக்கு வந்த அவர்களால் பார்க்கும் கடைக்காரர் ஆச்சரியப்பட்டுப் போனார்.

வழக்கம்போல் அவர்களுக்கு ரெயல் தான் வங்கிகள் கொடுக்கப்பட்டன. அவ்வாறு தான்! அதைக் கண்டதும் அந்தப் பெண்கள் அப்படியே நினைத்து நீண்டு விட்டார்கள். சில விவரங்களுக்கு முன் அவர்களுடைய முகத்தில் தாண்டலையாடும் மலிந்திரி இருந்த இடம் தெரியாமல் மறைந்து போய் பெருங்கிசைக்கொண்டுவந்தது. “இது என்ன அக்கிரமம்! ஏன் இப்படி ஏழைகளின் வயிற்றில் அடிக்கிறீர்!” இந்த வாரத்திலிருந்து பதினாறு அடிவரையில் அரிசி கொடுப்பதற்காகத் தன்மொரார்ஜி போட்டார்கள். கீழ்க்கண்டவர்கள் ஆறு அடிவரையில் அரிசி தரவேண்டுமென்றுகொண்டிருக்கிறீர்கள்!” என்று கூக்குரலிட்டார்கள்.

அந்தத் தொகுதியில் தேர்தலுக்கு நீண்டு சென்றபெற்ற அபேட்சகர் தமக்கு வேரட்டுக் கொடுத்தால் உடனே பதினாறு அடிவரையில் அரிசி வழங்கும்படி செய்வதாக உறுதி அளித்தாராம். அவருக்கு வேரட்டுப் போட்ட அந்தப் பெண்கள் ஆத்திரப் படுவதற்கு அதுதான் காரணம் என்பது தெரிந்தது!

தேர்தலில் காங்கிரஸுக்கு விசேஷமாக நடந்துள்ள பிரகாரத்தின் இலட்சணத்துக்கு இது ஒரு சிறிய உதாரணம்!

குடியாக இந்தியாவின் முதலாவது பொதுத் தேர்தல்கள் அமோகமான முடிவடைந்த விட்டன. இந்தத் தேர்தல்களில் உலகமே கண்டிராத புது புதுமைகளைக் கண்டோம்.

ஏழைகளில்லாத, பொருக்கணக்கைய மக்கள் முதல் முதலாகக் கலந்துகொண்ட எந்தத் தேர்தலும் இவ்வாறு அமைதியாக நடந்ததில்லை.

காங்கிரஸ் சர்க்கார் அவ்வாறு ஒழுகலாகவும் நிறைவாகவும் தேர்தல் ஏற்பாடுகளைச் செய்கிறதற்காக. முதல் நடவடிக்கை வாரத்திலேயே பெரிதான பரமர ஜனங்களும் அமைதியாகச் சென்ற தங்கம் வாக்குகளைக் கொடுத்தனர்.

அடுத்தாண்ட புதன்பேரிலும் ஜனநாயகத்தில் தீவிரத் வேலிவாடுகள் சிலவற்றிலும் தேர்தல்கள் பொது நடக்கும் பிரகாரமான கலாக்கலைக் கவனிப்போர், இந்தத் தேர்தல்கள் இதுவரையில் அமைதியாக நடந்ததற்குக் காரணமாகத்தக்கவரான சர்க்கார்

அதிகாரிகளையும் பொது மக்களையும் பாராட்டுவார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

இந்தியாவில் தேர்தல்கள் யோக்கியமாகவும் ஒழுங்காகவும் நிறைவடைந்தும் நடந்துள்ளன என்று வெளி நாடுகளில் உள்ள பிரபல பத்திரிகைகள் பாராட்டியிருக்கின்றன.

இந்தியாவுக்கு விளையச் செய்துள்ள இந்தோனேஷியத் தூதரிகளையுடனும் வெறுதாபப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள்.

இதேவையம் பாரதாண்டு மக்களுக்குப் பெருமை அளிக்கும் அபு அபிஸ் அக்கா!

தேர்தல் சம்பந்தமாக இதைத் தவிர மற்றும் சில புதுமைகளும் கிடைத்தன.

உலகத்தில் உள்ள வேறு எந்த நாட்டிலும் எக்காலத்திலும் இத்தகைய கட்டுகள் தேர்தலில் போட்டி போட்டதில்லை.

ஒவ்வொரு தொகுதிக்கும் ஏறக்குறைய இரண்டு டஜன் அபேட்சகர்கள் சிந்தையிலே

எந்த நாட்டிலும் இவ்வாறு ஆரோக்கியமான அபேட்சகர்கள் படுதொல்லியிருந்து ஜாமீன் தொகையை இழந்ததில்லை.

ஆனும் இவை வெவ்வேறு பெருமை அடையக் கூடிய அம்சங்கள் அல்ல.

தேர்தல் தேர்தலில் வரும் மறுக்க முடியாத சில உண்மைகள் வெளிவரவே

அதாவது இந்தியா பிரிவினைக்குக் காரணமாக இருந்த முறையில் விதைச் சென்ற பல அபேட்சகர்கள் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள்.

இது காங்கிரஸ் சர்க்காரின், இந்தியா மக்களின் சிடுப்புத் தன்மையைக் காட்டுகிறது.

இன்று மாண்புமிகு அமைச்சர் ஒரு காங்கிரஸ் அபேட்சகரோ அவ்வாறு ஒரு விரிந்து மகாசபை அபேட்சகரோ தேர்தலுக்கு நீங்கமுடியாமல் அப்படியே எந்த அறுமதிக்கப்பட்டாலும் அவர் வெற்றி பெற முடியாமல்! முடியுமே முடியாது.

விரிந்து மகாசபையின் தலைவரான டாக்டர் காபே தேர்தலில் தேர்வெய்யுறதுடன், ஜாமீன் தொகையையும் இழந்தார். விரிந்து மகாசபை அபேட்சகர்களில் அமோகமான எவ்வொருபும படுதொல்வி எடைத்தவர்கள்.

இதிலிருந்து இந்திய மக்கள் வகுப்புவாதத்தைச் சிறந்தும் ஆதரிக்கவில்லை என்பது தெரிகிறது அவ்வாறு! பாரிஸ்தான் தலைவர்களும் சில வெளி நாட்டுப் பத்திரிகைகளும் “விரிந்துக்கொண்ட இந்தியா” என்று உறுவது ஆதாரமற்ற அபத்தம் என்பது வெளிவரவந்தது அவ்வாறு!

பொன்னியின் செல்வன்

✧ க ல் கி ✧

நாலாம் அத்தியாயம்

தாழைப் புதர்

நீடுக் கடலில் படகு தொட்டில் ஆடுவதுபோல் உய்லாசமாக ஆடிக் கொண்டு சென்றது. இரண்டு நாளைக்கு முன்னால் அங்கே தென்னை மர உயரம் அலைகள் எழும்பி விழுந்தன என்று கற்பனை செய்வதே கடினமான காரியம்.

படகில் இளவரசர் பொன்னியின் செல்வரும் வந்தியத்தேவனும் பூங்குழலியும் இருந்தனர்.

பூங்குழலியின் கையில் துடுப்பு இருந்தது. ஆனால் அதை அவள் விசையாகப் போடவில்லை. வந்தியத் தேவனுக்கும் இளவரசருக்கும் கடந்த சம்பவங்களை உற்றுக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

அவர்களும் பேச்சில் கவனமாக இருந்தார்கள். படகு விரைவாகப் போக வேண்டுமென்று ஆகல் கொண்டவர்களாகத் தோன்றவில்லை.

படகு கொடிக்கரை சேர்ந்த பிறகு என்ன செய்யவேண்டும் என்பது பற்றித் தான் அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். இளவரசர் தஞ்சாவூருக்குப் போகக் கூடாது என்றும், பழையாறைக்கு வரவேண்டும் என்றும் வந்தியத் தேவன் வாதிட்டுக் கொண்டிருந்தான். அதற்குப் பண காரணங்களை அவன் எடுத்துச் சொன்னான்.

“தங்கள் சகோதரி தங்களை மிக அவசர காரியமாகப் பார்க்க விரும்பு

கொள். தங்களைக் கையோடு அழைத்துக்கொண்டு வருவதாக வாக்களித்து வந்திருக்கிறேன். அதை நிறைவேற்றி வைக்க வேண்டும்” என்று மன்றாடினான்.

“உன் வாக்கை நிறைவேற்றுவதற்காக என் தந்தையின் கட்டளையை மீறச் சொல்லுகிறாயா?” என்று இளவரசர் கோபமாகக் கேட்டார்.

“அது தங்கள் தந்தையின் கட்டளை யில்லை; பழுவேட்டையாரின் கட்டளை யல்லவா?” என்றான் வந்தியத்தேவன்.

அதோடு இன்னொன்றும், சொன்னான் : “சக்கரவர்த்தியைத் தாங்கள் பார்க்கப் போவதா யிருந்தாலும் கந்திரமாகப் பார்க்கப் போவது கல்லதா? பழுவேட்டையார்களின் சிறையாளியாகப் பார்க்கப் போவது கல்லதா? நான் சொல்கிறேன், கேளுங்கள். ‘தங்களைப் பழுவேட்டையார்கள் சிறைப் படுத்தி யிருக்கிறார்கள்’ என்ற செய்தி பரவ வேண்டி யதுதான். சோழ நாட்டு மக்கள் எல்லா கும் திரண்டு எழுந்து வந்துவிடுவார்கள். தங்களுடைய அருமைத் தாய்க்கு ஒரு பயங்கர சண்டைமாவே விடும். அது கல்லதா என்று எண்ணிப் பாருங்கள்! அப்படிப்பட்ட கேடு சோழ நாட்டுக்கு ஏற்படக் கூடாது என்றுதான் கடவுளே பார்த்து அந்தச் சுழற் காற்றை எவ்வித யிட்டிருக்க வேண்டும். கடவுளின் விருப்பத்துக்கும் விரோதமாகத் தாங்கள்

சோழ நாட்டில் கவலரத்தை உண்டாக்க விரும்புகிறீர்களா?" என்று கேட்டான் வந்தியத்தேவன்.

அவ்வளவு நேரமும் அவன் சொல்லி வந்த வாதங்களுக்குள் இது இளவரசரின் மனதை ஓரளவு மாற்றியது. தம்மைப் பழுவேட்டையார்கள் மறைப் படுத்தி யிருக்கிறார்கள் என்று தெரிந் தால் சோழ நாட்டில் கவலரம் உண்டா வது சாத்தியந்தான். மக்களுக்குத் தம்மிடம் உள்ள அபிமானம் எவ்வளவு மகத்தானது என்பது அவருக்கு ஒருவாறு தெரிந்துதானிருந்தது. ஆகையால் இள வரசர் சிந்தனையில் ஆழ்ந்தார்.

சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு "அப் படியே உன் விருப்பத்தை சிதைவேற்ற நான் முடிவு செய்தாலும் அது எப்படி சாத்தியம்? கோடிக்கரையில் பழுவேட் டையார்களின் ஆட்கள் எனக்காகக் காத்துக் கொண்டிருக்கமாட்டார்கள்?" என்று கேட்டார்.

"அதற்கு உதவி செய்ய இந்த ஓடக் காரப் பெண் இருக்கிறாள். கரையில் எத்தனை பேர் காத்திருந்தாலும் அவர்கள் கண்ணில் படாமல் கோடிக்கரைக் காட் டுக்குள் கம்மைக் கொண்டு போய்ச் சேர்த்து விடுவான்.—பூங்குழலி! நான் கூறியது காதுில் விழுந்ததா? அவ்விதம் செய்ய முடியுமா?" என்று வந்தியத் தேவன் கேட்டான்.

பூங்குழலி அப்போது ஏழாவது சொர்க்க லோகத்தில் இருந்தான். இள வரசரைக் கடலிலிருந்து காப்பாற்றிப் படகிலேற்றி அழைத்துக் கொண்டு வந்தத அவளுக்கு எல்லா யில்லாத உன்னத களிப்பை அளித்திருந்தது.

கோடிக்கரை சேர்ந்ததும் அவரைப் பிரிய வேண்டுமே என்ற எண்ணம் இடையிடையே வந்து துன்புறுத்திக் கொண்டிருந்தது. மேலும் அவருக்கு எந்த விதத்திலாவது உதவிசெய்ய முடியு மானால், அதைக் காட்டிலும் அவன் பெறக் கூடிய பேறு வேறு என்ன இருக்க முடியும்?

"கோடிக்கரைக்குக் கொஞ்சம்மேற்கே தன்ளிப் படகைக் கொண்டு போனால் அங்கே இருபுறமும் காடு அடர்ந்த கால் வாய் ஒன்று இருக்கின்றது. அதன் வழி யாகப் படகை விட்டுக் கொண்டு போக வாம். இருபுறமும் அங்கே சதுப்பு நிலம். சுலபமாக யாரும் வரமுடியாது!" என்று பூங்குழலி சொன்னான்.

"எவ்வளவு அங்கே விட்டு விட்டு நீ கோடிக்கரை போய்த் தகவல் விசாரித் துக் கொண்டு வர முடியும் அல்லவா?"

"முடியும். படகை ஒருவரும் பார்க்க முடியாதபடி சிறுத்துவதற்கு எத்த னையோ இடம் இருக்கிறது."

"இளவரசே! கேட்டீர்களா?" என் றுள் வந்தியத்தேவன்.

"கேட்டேன். அப்பா! என்னுடைய தாய் நாட்டில் என்னைத் திருடனைப் போல் பிரவேசிக்கச் சொல்லுகிறாய். திரு டனைப் போல் ஒளிந்திருக்கச் சொல்லு கிறாய்" என்றார்.

படகில் சற்றுநேரம் மெனனம் குடி கொண்டிருந்தது. பிறகு இளவரசர் "சமுத்திர குமாரி! என் படகை அடியோடு சிறுத்திவிட்டாய்?" என்று கேட்டார்.

பூங்குழலி வந்தியத்தேவனைப் பார்த்து விட்டுத் துடுப்பைவலிக்க ஆரம்பித்தான்.

"பாவம்! இந்தப் பெண் எத்தனை நேரம் தனியாகத் துடுப்பு வலிப்பாள்? நான் கொஞ்சம் தன்ளிப் பார்க்கிறேன். இங்கே கொடு, அம்மா, துடுப்பை!" என்றுள் வந்தியத்தேவன்.

அவனுடைய எண்ணத்தை அறிந்த இளவரசர் புன்னகை புரிந்தார்.

"நன்பனே! உன்னுடைய குழ்ச்சிகள் எல்லாம் வீண்தான். நான் பழையா தைக்கும் போகப்போகிறதில்லை; தஞ்சை லுளையும் பார்க்கப் போகிறதில்லை. கடவுள் என்னைக் கைவாசத்துக்கே அழைத்துக் கொண்டு போல் விடுவார் போகிறார்களா?" என்றார்.

வந்தியத்தேவனும் பூங்குழலியும் பிதி யடைந்து இளவரசரை உற்றுப் பார்த் தார்கள். அவர் உடம்பு நடுங்கத் தொடங்கிவிருப்பதைக் கண்டார்கள்.

வந்தியத்தேவன் அவர் அருகில் சென்று "ஐயோ! இது என்ன? தங்கன் உடம்பு ஏன் நடுங்குகிறது?" என்று கேட்டான்.

"இது நுனிர் கால்ச்சல், அப்பனே! இலங்கையில் இந்தக் கால்ச்சல் அதிகம் பாவிவிருக்கிறது என்று சொன்னேனே. ஞாபகம் இல்லைவா? இந்தச் சுரம் வந்த வர்கள் பிழைப்பது அரிது!" என்று சொன்னார் இளவரசர்.

கடல் நடுவில் கப்பலின் பாய்மரம் இடி விழுந்து பற்றிக் கொண்டபோது கடல் வந்தியத்தேவன் அவ்வளவு கலக்கம் அடைவவில்லை. இளவரசரின் வார்த்

தைகள் அங்கவாக அங்க இப்போது கதி கலங்கர் செய்துவிட்டன.

பூங்குழலியின் கையிலிருந்து தடுப்பு தாயை நழுவிவிட்டது. உடம்பில் நிலை சக்தி அடியோடு மங்கிவிட்டது. கண்களில் மட்டும் உயிரின் ஒளி தோன்றியது. அந்தக் கண்களினால் இனவாசரை வெறித்துப் பார்த்துக்கொண்டு நின்றான்.

இனவாசரின் உடல் நடுக்கம் அதிகமாகக் கொண்டேயிருந்தது. செந்துறைக்குக் கெல்லாம் தூக்கித் தூக்கிப் போட ஆரம்பித்தது.

"ஐயா! என் என்ன செய்யட்டும்? சொல்லுங்கள்! ஒன்றும் புரியவில்லையே! படகை எங்கே கொண்டு போகட்டும்? பூங்குழலி! கொடிக்கையில் வைத்தியர் இருக்கிறார் அல்லவா?" என்று வந்தியத் தேவன் பதறினான்.

பூங்குழலியோ பேசாமடங்காத ஆயிரிடுந்தான்.

இனவாசர் திடீரென்று குறித்து எழுந்தார். நடுங்கிக் கொண்டிருந்த அவர் உடம்பு இப்போது நிற்க முடியாமல் தன்னாடியது.

"என்னை என், தமக்கை வீடம் கொண்டு போங்கள்! என்னை உடனே இனையபிராட்டியிடம் கொண்டு போங்கள்!" என்ற வார்த்தைகள் அவருடைய வாயிலிருந்து குளறவாக வெளிவந்தன.

இதைக் கேட்ட வந்தியத்தேவன் குறுகலும் அடைந்தான். அந்தக் குறுகலத்தில் இன்னது செய்வது என்று தெரியாமல் திகைத்து நின்றான்.

நடுக்கத்துடன் ஆடிக் கொண்டு நின்ற இனவாசர் அடுத்த கணத்தில் "அக்கா! இதோ வருகிறேன்! உன்னைப் பார்க்க இதோ வந்தேன்! வார் தடுத்தாலும் இனிமேல் கேட்கமாட்டேன்!" என்று சொல்லிக்கொண்டே படவிலிருந்து கடலில் பாயப் போனார்.

நல்ல வேளையாக, வந்தியத்தேவன் அப்போது, சிலைம இன்னதென்பதை உணர்ந்தான். இனவாசர் காத்தின் வேகத்தினால் கய உணர்வு இழந்து விட்டார் என்பதை அறிந்து கொண்டான். கடலில் பாயப் போவவரைச் சட்டென்று பிடித்து நிறுத்தினான்.

ஏற்கெனவே மிக்க பலசாலியான இனவாசர் இப்போது காத்தின் வேகத்தினால் பன்மடங்கு அதிகபலம் பெற்றிருந்தார். வந்தியத் தேவனுடைய பிடியிலிருந்து திரிதிக் கொள்ள முயன்றார். தன்னால்

மட்டும் அவரைத் தடுக்க முடியாது என்பதை வந்தியத்தேவன் கண்டு "பூங்குழலி! பூங்குழலி! சீக்கிரம் ஓடி வா!" என்று அலறினான்.

சேவலற்று நின்ற பூங்குழலி உயிர் பெற்றான். ஒரு பாய்ச்சல் பாய்ந்து இனவாசர் அருகில் வந்து அவரைக் கடலில் விழாமல் தடுப்பதற்காக ஒரு காத்தைப் பற்றினான். கா வேகத்தினால் இனவாசர் பெற்றிருந்த மதவாசனயின் பலம் உடனே மாயமாய்ப் போய்விட்டது. சின்னஞ் சிற குழந்தையைப் போல் ஆனார்.

"அக்கா! சொல்விற்படியே பேசாமல் படுத்திருக்கிறேன். என் பேரில் வகுத்தப்படாதே. அக்கா! ஒருத்தி இல்லாவிடில் என்னுடைய கதி என்ன?" என்று இனவாசர் கூறியிட்டு விம்மினார்.

வந்தியத் தேவனும் பூங்குழலியும் இனவாசரை மெதுவாகப் படவில் படுக்க வைத்தார்கள்.

அதன் பிறகு பொன்னியின் செல்வர் கம்மாப் படுத்திருந்தார். அவருடைய கண்கள் எங்கேயோ வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தன. அவருடைய வாயிலிருந்து ஏதேதோ வார்த்தைகள் குழறிக் குழறி வந்து கொண்டிருந்தன. சிலவற்றுக்குப் பொருள் விளங்கின. பெரும்பாலும் சம்பந்தமற்ற வார்த்தைகளாகத் தோன்றின.

இனவாசரிடம் ஆலோசனை கேட்பதில் பயனில்லை என்பதை வந்தியத் தேவன் உணர்ந்தான். இந்த மிகப் பயன் காமாக ஆபத்திலிருந்து பொன்னியின் செல்வரைக் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு தன் தலையில் கமர்திருக்கிறது என்பதையும் அறிந்தான். ஆனால் புத்திகாவிதான் இந்தப் பெண் ஒந்தி இருக்கிறாள். இனவாசரைப் பாதுகாப்பதில் தன்னைப் போலவே இவளும் கவலை கொண்டவள் தான். பின்னர், எத்தனையோ அபாயங்களிலிருந்து தன்னைத் தப்பிவிட்ட கடவுளின் கருணையும் இருக்கவே இருக்கிறது.

"பூங்குழலி! படகை இனிமேல் வேகமாகச் செலுத்திக் கொண்டு போக வேண்டியதுதானா?" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

பூங்குழலியின் காங்கள் இழந்திருந்த வலிமையை மீண்டும் பெற்றன. படகு துரிதமாகச் சென்றது.

வந்தியத்தேவன் இனவாசரின் அருவி வெலே உட்கார்ந்திருந்தான். மறுபடியும்

அவர் கரவேடத்தில் கடலில் குதித்து விட்டால் என்ன செய்வது என்பதை நினைத்தபோதே அவன் கதிகலங்கியது. ஆகையால் சர்வ ஜாக்கிரதையாக அவரைப் பார்த்துக் கொண்டே யிருந்தான். அதே சமயத்தில் மேலே செய்ய வேண்டியது என்ன என்பதைப் பற்றி அவன் உன்னம் திரிமாசை சிந்தனை செய்தது.

"பெண்ணே! உனக்கு என்ன தோன்றுகிறது? நாம் துணிந்து கோடிக்கணக்காக போய்விடலாமா? இளவரசரைப் பாதுகாப்பதற்கு உன் குடும்பத்தார் உதவி செய்யலாகா அல்லவா?" என்று கேட்டான்.

"ஐயா! இந்தக் காலத்தில் யாரை நம்பலாம், யாரை நம்பக்கூடாது என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? என் தமையன் மனைவி ஒருத்தி இருக்கிறாள். அவள் பணத்தாசை பிடித்தவன். என் தந்தைக்குப் படி அளப்பவர்கள் பழுவேட்டரை யார்கள்!" என்றான் பூங்குழலி.

"மேலும், தங்களைப் பிடிக்க வந்த பழுவூர் ஆட்கள் இன்னும் கோடிக்கரையில் தங்கி இருக்கலாம். இளவரசரின் வரவை எதிர்பார்த்து மேலும் பல புதிய ஆட்களும் வந்திருக்கலாம்!" என்று தொடர்ந்து கூறினான்.

அவனுடைய மூன் யோசனையைக் குறித்து வந்தியத்தேவன் வியப்படைந்தான். இந்த இக்கட்டான சமயத்தில் தனக்கு அவனுடைய உதவி ஸ்டைதத்தை எண்ணி மெய்ந்தான்.

"அப்படியானால், நேரே கோடிக்கரைக்குப் போவது அபாயம் என்று நீயும் எண்ணுகிறாயா?" என்றான்.

"அதோ பாருங்கள்!" என்று சுட்டிக் காட்டினான் பூங்குழலி.

அவன் சுட்டிக் காட்டிய திசையில் சுப்பல் ஒன்று நின்று கொண்டிருந்தது. அதற்கு அப்பால் கோடிக்கரைக் கலங்கரை விளக்கின் உச்சிமேல் தெரிந்தது.

"ஆகா! பெரிய மரக்கலம் ஒன்று நிற்கிறதே! அது பாருடைய கப்பலே, என்னமோ! ஒருவேளை பார்த்திடுபெரி ண்டைய கப்பலா யிருக்கலாம். அப்படியிருக்குமானால், இங்கு நீலையில் இளவரசரைக் காஞ்செக்கு அழைத்துப் போவதே நல்ல தல்லவா?"

"பழுவேட்டையரின் கப்பலாகவும் இருக்கலாம். ஐயா! கப்பலுக்குப் பின்னால் ஏதாவது தெரிகிறதா?"

"கோடிக்கரைக் கலங்கரை விளக்கின் உச்சி தெரிகிறது."

"அதில் ஏதாவது வித்தியாசமாகக் காணப்படுகிறதா?"

"எனக்கு ஒன்றும் வித்தியாசமாய்த் தெரியவில்லையே!"

"எனக்குத் தெரியிறது. அந்த உச்சியில் கூட்டமாக மனிதர்கள் நின்று கடல் உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதாகத் தோன்றுகிறது."

"அங்கிருந்து பார்ப்பவர்களுக்கு இத்தப்பட்டு தெரியுமா?"

"தெரியாது. இன்னும் கொஞ்சம் கரையை நெருங்கினால் தெரியும்."

"எல்லாவற்றுக்கும் நாம் முன் ஜாக்கிரதையாக இருப்பதே நல்லது. நீ முன்னம் சொன்னுயே கோடிக்கரைக்கு மேற்கே கால்வாய் ஒன்று இருக்கிறதென்று அங்கேயே படகை விடலாமா?"

"அப்படித்தான் செய்ய வேண்டும். இருட்டுநெர சமயத்துக்கு அங்கே போய்ச் சேலாம். ஐயா! நீங்கள் ஒரு நாள் இருண்ட மண்டபத்தில் ஒளிந்திருந்தீர்களே! அதற்கு வேகு சமீபம் வரையில் அந்தக் கால்வாய் வருகிறது. இளவரசருடன் தாங்கள் சற்று கோம் அங்கே தாமதித்தால் நான் போய் எல்லாவற்றையும் விசாரித்துக் கொண்டு விளையில் வந்து சேருகிறேன்."

"கால்வாய் அங்கேயே நின்று விடுகிறதா, பூங்குழலி! மேலும் எங்கே யாவது போகிறதா?"

"கோடிக்கரையிலிருந்து நானைப் பட்டினம் வரையில் அந்தக் கால்வாய் போகிறது" என்றான் பூங்குழலி.

இந்தச் சமயத்தில் பொன்னியின் செல்வர் கர வேடத்தில் தனக்குத்தானே பேசிக் கொண்டது கொஞ்சம் உரத்த சத்தத்துடன் கேட்டது.

"ஆமாம், அக்கா, ஆமாம்! நானைப் பட்டினத்துப் புத்த பிஷுக்கள் சொன்னதாகக் கூறினாயே! அதன்படியே நடக்கது. அநுராதபுரத்தில் புத்த பிஷுக்களின் மகா சங்கத்தார் எனக்கு இலங்கைச் சிங்காதனத்தையும் கிரீடத் தாரையும் அளிக்க முன் வந்தார்கள். நான்தான் மறுத்துவிட்டேன். அக்கா! இராத்யத்தில் எனக்கு ஆகையிலாத படியாய்தான் மறுதனித்தேன். வேறு எது சொன்னாலும் கேட்டுறேன். இராத்யம் ஆளும் கொல்ல மட்டும் எனக்கு

வேண்டாம்! அதைக் காட்டிலும் கடலில்
படகு விட்டுக்கொண்டு எவ்வளவோ
ஆனந்தமா யிருக்கலாம். கேள், அக்கா!
கோடிக் கலையில் ஓடக்காரப் பெண்
ஒருத்தி இருக்கிறாள்....."

இதைக் கேட்ட பூங்குழலியின் உடம்
பெல்லாம் புளகாங்கித மடைந்தது.
வந்தியத்தேவனுக்கோ ஆத்திரம் வந்தது.
மேலே என்ன சொல்லப் போகிறாரோ
என்று கேட்க இருவரும் அடங்கா
ஆர்வம் கொண்டிருந்தனர். ஆனால்
திடீரென்று இந்த இடத்தில் இளவரசு
ருக்குச் சய உணர்வு கொஞ்சம் வந்த
தாகத் தோன்றியது.

சற்றுமுற்றும் விழித்துப் பார்த்து
விட்டு, "இன்னும் கோடிக்கரை வர
வில்லையா?" என்று
சுள கலரத்தில் கேட்
டார் இளவரசர்.

வந்தியத் தேவன்
"அதோ கரை தெரி
கிறது!" என்றான்.
இள வரசரிடம்

யோசனை கேட்கலாமா, வேண்டாமா
என்று அவன் யோசிப்பதற்குள் மீன்
டும் இளவரசர் திண்ணை இழந்து சுரப்
பிராந்தி உலகத்துக்குப் போய்விட்டார்.

இளவரசர் 'கடைசியாக ஓடக்காரப்
பெண்'னைப்பற்றிக் கூறிய வார்த்தைகள்
பூங்குழலியின் மனதில் என்ன அலை
களை எழுப்பி
விட்டிருந்தன.
வந்தியத் தேவ
னையும் இளவரச
னாரும் பார்ப்
பதற்கே அவ
னுக்குக் கூர்

சமர யிருந்தது. ஆகையால் படகு சென்ற திசையையே பார்த்த வண்ணம் துடுப் பைப் போட்டுக்கொண்டிருந்தான். அது காலும் கப்பல் நின்ற இடத்தைப் போக் கிச் சென்ற படகு இப்போது திசை திரும்பித் தென் மேற்குப் பக்கமாகச் சென்று கொண்டிருந்தது.

இருட்டுமே, ரேரத்தில் கடலினின்று பூங்குழன் குடைந்து சென்ற கால் வாயின் உள்சேரையேறித்தது.

பூங்குழலி கடலியது போலவே அங்கே இருபுறமும் கரைகள் உயர்ந்த டோடாக இருந்தன. அந்த டோட்டுக் கரைகளில் மரங்கள் அடர்ந்தியாகவும் உயரமாகவும் வளர்ந்திருந்தன.

படகைக் கையோரமாக சிறுத்தி விட்டுப் பூங்குழலி வெள்ளிய குரலில் "ஐயா! சற்றுப் படகைப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்!" என்று சொல்லி விட் டுக் கரையில் இறங்கினான். கரையில் வளர்ந்திருந்த உயரமான ஒரு மரத்தின் மேல் ஏறிச் சுற்று முற்றும் பார்த்தான். பிறகு அவசரமாக இறங்கி வந்தான். "கல்ல வேளை! இங்கே வந்தோம். கடற் கையோரமாகச் சுமார் ஒரு காத்தூரத் துக்கு ஆட்கள் நின்று காலைப் புரிகிறார்கள். கலங்கரை விளக்கின் அரு கில் ஒரே கூட்டமும் கோஷமுமாக இருக் கிறது!" என்றான்.

"யாராயிருக்கும் என்று ஏதாவது தெரிவிததா?" என்று வந்தியத்தேவன் அவனுடன் கேட்டான்.

"நன்றாய்த் தெரியவில்லை. ஆனால் பழுவேட்டகரையின் ஆட்களாய்த்தான் இருக்க வேண்டும். வேறு யாரா விடுக்க முடியும்? எப்படி யிருந்தாலும், நான் சொன்ன இடத்துக்கு முதலில் போய்ச் சேருவோம். இரவு இரண்டாம் ஜாமத் துக்குள் நான் என் வீட்டுக்குப் போய் எல்லாவற்றையும் நீச்சலமாய்த் தெரித்து கொண்டு வருகிறேன்" என்றான்.

"பெண்ணே! உன்னை யாராவது பார்த்து விட்டால், என்ன செய்வது? உனக்கு ஏதேனும் இச்சமையுட் போந்து விட்டால், எங்கள் கதி அநீதா கதி தான்!" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

"ஐயா! என் உயிரைப் பற்றி இத் தனை நாளும் நான் இவ்விடமே செய்த தில்லை. இன்றைக்குத்தான் கலலைப் பிறுத்திருக்கிறது. இவ்வரசுக்கு அபாயம் நிகழும் வகையில் என் உயிருக்கு ஒன்றும் யதாது!" என்றான் பூங்குழலி.

படகு கால்வாய்க்குள் நென்ன நென் னச் சென்றது. சத்தம் சிறிதும் வெளி யில் கேளாதபடி மிக மெதுவாகப் பூங் குழலி துடுப்பு வலித்தான்.

கால்வாயின் இருபுறமும் இதுன் குழற் திருந்தது. கரை ஓரமாக உயர்ந்து வளர்ந் திருந்த மாங்களின் கரிய நிழல்கள் கால் வாயில் விழுந்து அதன் கரிய நிறை மேலும் கரியதாகினே.

வானத்தினின்று வின் மீன்கள் எட் டிப் பார்த்தன. வந்தியத் தேவனைப் போலவே நட்சத்திரங்களும் மிதந்த காலையுடன் அப்படின் போக்கைக் கவ னித்ததாகத் தோன்றியது.

சீரில் பிரதிபலித்த நட்சத்திரங்கள், கரையினிருந்த மரங்கள் காற்றில் ஆடிய போது அவற்றின் சிறிலும் ஆடியபடி யால், அடிக்கடி சலனமடைந்து கொண் டிருந்தன. வந்தியத் தேவனுடைய உள் ளத்தின் சஞ்சலத்தை அவை சரியாகவே பிரதிபலித்தன.

ஒரு புலம் போய்த் தோன்றிய ஒரு காலிகை நோம். படகு கால்வாயில் சென்ற பிறகு பூங்குழலி படகைக் கரை யோரமாக சிறுத்தினான்.

பூங்குழலி கால்வாயின் கரையிதேறித் துக் கட்டு வழியில் புதுத்து சென்றான். அதாவது அவனுடைய உடம்பு சென்று கொண்டிருந்தது. அவனுடைய உயிர் கால்வாயில் விட்டிருந்த படகிலேயே விட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்தது.

அந்த முன்னிருட்டு நேரத்தில் மூட் செடிகள், மேடு பன்னங்கள், காட்டு ஐந்துக்கள் ஒன்றறையும் இலட்சியம் செய் யாமல் அதிவிசைவாக நடந்து சென்றான், தடைகள் இல்லாத இடங்களில் ஓடவும் செய்தான். ரேரே கோடிக்கரைத் துழார் கோயிலைக் குறி வைத்துக் கொண்டு போனான். அவன் கோயில் யாமிலை அடைந்ததற்கும் குருக்கள் கவாமி சந் திதியின் ததவைப் பூட்டுவதற்கும் சரி யாக இருந்தது.

அக்கம் பக்கம் பார்த்து வேறு யாரும் இல்லை என்று தெரிந்து கொண்டான். ததவைப் பூட்டி விட்டுத் திரும்பிய குருக்கள் எதிரில் போய் நின்றான்.

குருக்கள் அவனை அந்த நேரத்தில் பார்த்துச் சிறிது வியப்படைந்தார். அவ னுடைய கபாலத்தை நன்கு அறிந்தவராய் இருந்தும் உடக் கொஞ்சம் திடுக்கிட்டுத் திகைத்துப் போய்விட்டார்.

"நீயா, பூங்குழலி! வேறு யாரோ என்று பார்த்தேன். கோடிக்கரை முழுதும் தான் ஒரே அமார்க்களப் படுகிறதே! எங்கே, அம்மா, உன்னைக் கொஞ்ச நாளாகக் காணோம்? இவ்வளவு தட்புடவிலும் உன்னைப் பற்றித் தவயல் இல்லை என்று இன்று சாயங்காலம் கூட யோசித்தேன்" என்றார்.

"வேளியுக்குப் போயிருக்கேன். சவாரி! ஒரே அமார்க்களமா யிருக்கிறதே பென்றுதான் உங்களிடம் விரா ரிக்கலாம் என்று வந்தேன். உங்களை யெல்லாம் நிற்பவர்கள் யார்?" என்று பூங்குழலி கேட்டான்.

"உனக்கு ஒன்றுமே தெரியாதா? வீட்டுப் பக்கம் போகவில்லையா?"

"வீட்டுப் பக்கம் போனேன். அங்கே யார் யாரோ கூட்டமா யிருக்கவே திரும்பி விட்டேன். புது மனிதர்களைக் கண்டால் எனக்குப் பிடிக்காது என்று தான் உங்களுக்குத் தெரியுமே! வந்திருப் பவர்கள் யார்?"

"பெரிய பழுவேட்டகாவை வந்திருக்கிறார். அவருடைய இளையராணி வந்திருக்கிறார். அவர்களுடைய பரிவாரக் கள் வந்திருக்கிறார்கள். இன்னும் காஞ்சிபுரத்துப் பார்த்திபேந்திர பண்டிதரும்! அவளும் வந்திருக்கிறார். வேறு மனை வரவில்லை. பயங்கரமான செய்தி யுடன் வந்திருக்கிறார். உனக்கு அது கூடத் தெரியாதா, பூங்குழலி?"

"அது என்ன பயங்கரமான செய்தி? எனக்கு ஒன்றுமே தெரியாதே!"

"அந்தப் பரவியினுடைய கப்பலில் இளவரசர் பொன்னியின் செல்வரும் வந்தாராம். வழியில் கழற்கூற்று அடித்த

தாம். யாவரையோ காப்பாற்றுவதற்காக இளவரசர் கடலில் குதித்து விட்டாராம். பிறகு அகப்படவே யில்லையாம்! ஒருவரை இந்தக் கடற்கரையில் வந்து ஒதுங்குவாரோ என்று பார்ப்பதற்காகத் தான் பழுவேட்டகாவின் ஆட்கள் கோடிக்கரை பெங்கும் அலைகிறார்கள். பழுவேட்டகாவரும் அலைகிறார். ஏன். அவருடைய இளையராணி கூட அலைகிறாள். சற்று முன்னால் இங்கே கூட அந்த அம்மான் வந்திருந்தான். பூங்குழலி! பழுவுர் இளை யராணியைப் பற்றி ஜனங்கள் என்ன வெல்லாமோ பேசிக் கொள்கிறார்களே. அதெல்லாம் சுத்தத்தவறு! நம் இளவரசருக்கு நேர்ந்த கதியைக் குறித்து அந்த அம்மான் எப்படித் துடி துடிக்கிறார் தெரியுமா?"

"அப்படியா, குருக்களை யா? பழுவுர் ராணியின் கல்ல குணத்தைப் பற்றித் தாங்கள் சொல்வது எனக்குச் சந்தேகமாயிருக்கிறது. ஆனால் இங்கே எதற்காக அந்த ராணி வந்தாளாம்?"

"இளவரசர் எப்படியாவது உயிரோடு அப்பாட வேண்டும் என்று குழுகரைப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டுவதற்காக வந்தாளாம். உன்னைப் போல் எல்லாரும் கல் கொஞ்சு படைத்தவர்களா யிருப்பார்களா? இளவரசரைப் பற்றிய பயங்கரச் செய்தி கேட்டுக் கூட நீ துளிக்கூடக் கவங்க வில்லையே!"

"எம் கலங்கி என்ன பயன், சவாரி? எல்லாம் விதியின்படி நடக்கும் என்று நீங்களே எத்தனையோ தடவை சொல்லி யிருக்கிறீர்களே! அது போனால் போகட்டும். அவ்வளவு பெரிய மனிதர்கள் வந்திருக்கும்போது நான் ஏன் வீட்டுக்குப் போக விரும்பவில்லை, கையிலே

ரஸிக ரஞ்சன சபா (ரிஜிஸ்டர்)

3, பர்க் ஸ்ட்ரீட் ரோடு, கல்கத்தா

ஸ்ரீ தியாகராஜ யதித்ர 10 நவம்பர் 1952

நே. 2, எல். ஆர். தாம் ரோடு அமைக்கப்பட்டதற்கு விதராவை பத்திரி (மதர்ஸ் அலிபூ ரோடும், எல். ஆர். தாம் ரோடும் சந்திக்கும் இடம்)

*

9-2-52	ஸ்ரீமதி எம். எல். கம்புலாஷி	— பாட்டு
சனி	க. பார்ட்டி	
10-2-52	ஆனந்தூர் சோதாரி	— பாட்டு
ஞாயிறு	குமாராவை ஸ்ரீ ராஜாவிக்கல் சிவன்	— வபரீச
	பாண்டாடி ஸ்ரீ மணி அப்பா	— சிறுதகம்
	ஆனந்தூர் ஸ்ரீ ராமச்சந்திரன்	— கட்டம்

வைத்திருக்கும் பிரஸாதத்தை என்னிடம் கொடுத்துவிட்டுப் போங்கள். நான் இங்கேயே சாப்பிட்டு விட்டுக் கோவிலிலேயே இருந்துவிடுகிறேன்."

"4 ஒரு தனிப் பிரயிதான். பூங்குழலி! பெரிய மனிதர்கள் வந்தால் எல்லாரும் அவர்களைப் போய்ப் பார்க்கவும் பழக்கம் செய்து கொள்ளவும் விரும்புவார்கள். உனக்கு வேற்று மனிதர்களைப் பிடிப்பதில்லை. அதிலும் பெரிய மனிதர்கள் என்றால் ஒரே பயம். பெரிய மனிதர்கள் என்றால் உன்னைக் கடித்து விழுங்கிவிடுவார்களா? எதற்காக இந்தக் கட்டில் தனியே இருக்க வேண்டும்?"

"குருக்களைப் பா! பிரஸாதத்தைக் கொடுக்க உங்களுக்கு இஷ்டமில்லாவிடில் வேண்டாம். உன்னை யினால் திட்டாதிர்கள்!"

"சில சிலா! உன்னை ஏன் நான் திட்டுகிறேன்? இந்தப் பிரஸாதம் உன் பசிக்குப் போதாதே என்று பார்த்தேன். தாராளமாக வாங்கிக்கொள்!" என்று அர்ச்சகர் துணியில் கட்டி வைத்திருந்த கவாமிப் பிரஸாதத்தைக் கொடுத்தார்.

மூட்டையை வாங்கிப் பூங்குழலி பிரித்துப் பார்த்துவிட்டு "என் பசிக்கு இது போதாதுதான்! அவ்வளவு பெரிய கவாமிக்கு இவ்வளவு குறைவாக நாடு வேத்தியம் வைக்கிறீர்களே! இது சிபா யமா. கவாமி! போனால் போகட்டும்! அந்தக் கெண்டியில் என்ன இருக்கிறது? குடிக்கிற ஹலமா?"

"இல்லை. கவாமிக்கு அப்பேலகம் செய்த பால்! குழந்தைக்காக எடுத்துக் கொண்டு போகிறேன்."

"இன்றைக்கு நானே உங்கன் குழந்தையா யிருக்கிறேன். அதையும் கொடுத்து விட்டுப் போங்கள். உங்களுக்குப் புண்ணியம் உண்டு."

"நல்ல பெண் அம்மா, 4! போகட்டும் கெண்டியையாவது பந்திரமாய் வைத்திரு!"

இவ்விதம் சொல்லிக் குருக்கள் கெண்டியையும் பூங்குழலியிடம் கொடுத்தார்.

அச்சமயம் தூரத்தில் எங்கிருந்தோ ஆந்தையின் குரல் கேட்டது.

பூங்குழலி சிறிது நிகைத்து "ஐயா! அது என்ன சத்தம்?" என்று கேட்டான்.

"தெரியவில்லையா. அம்மா! கோட்டான் கூவுகிறது. இந்தக் கோடிக்கரைக் கட்டில் கோட்டாணுக்கா பஞ்சம்!" என்று சொன்னார் குருக்கள்.

மறுபடியும் அந்தக் குரல் கேட்டது.

"ஆமாம்; கோட்டான் குரல் மாதிரிதான் இருக்கிறது!" என்றான் பூங்குழலி.

"உன்னை ஒரு கோட்டானும் ஒன்றும் செய்யாது. கோயில் பிரகாரக் கதவைத் தாவிட்டுக் கொண்டு படுத்துக் கொள் அம்மா!" என்று சொல்லி விட்டுக் குருக்கள் ஸடையைக் கட்டினார்.

குருக்கள் மறைந்ததும் பூங்குழலியும் புறப்பட்டான். பிரஸாதத்தை மடியில் கட்டிக் கொண்டு, கெண்டியைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு கிளம்பினான்.

கோட்டானின் குரல்கேட்ட திசையை கோக்கிச் சென்றான். கொஞ்ச தூரம் போனதும் ஒரு குறுகிய வாய்க்கால் குறுக்கிட்டது. அதன் இரு புறமும் தாழம்பூப் புதர்கள் காடாக மண்டி வளர்ந்திருந்தன.

அந்த வாய்க்காலின் கரையைப் பிடித்துக் கொண்டே பூங்குழலி நடந்தான். தாழம்பூச் செடிகளின் மூட்கள் சில சமயம் அவனைக் குத்தின. அதை அவன் பொருட்படுத்தவில்லை.

தாழம்பூக்கள் வெடித்து மலர்ந்து நறுமணத்தைப் பரப்பின. அந்த மணம் மற்றவர்களைப் போதை கொள்ளச் செய்திருக்கும். ஆனால் பூங்குழலிக்கு அந்த ஞாபகம்கூட வரவில்லை.

கரையோடு காலடிச் சத்தம் கேளாத படி மென்மென்மென் நடந்து போனான். அவன் செவிகன் வெகு கவனமாக உற்றுக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். கேட்டுப் பிரதேசத்தில் இரவில் எத்தனைபோதிதவிதமான சத்தங்கள் கேட்கும் அல்லவா? அவை யெல்லாம் அவனுடைய கவனத்தைக் கவரவில்லை.

பின்னர், அவன் என்ன சத்தத்தைத் தான் எதிர்பார்த்தான்!—இதோ!.....

இருவர் மெல்லிய குரலில் பேசும் சத்தம் கேட்டது.

ஒன்று ஆண் குரல்; இன்னொன்று பெண்ணின் குரல்.

பூங்குழலி நன்றாக மறைந்து நின்று கொண்டான். அவர்கள் பேசுவது இன்னதென்பதைக் கவனமாக உற்றுக் காது கொடுத்துக் கேட்டான்.

"மந்திரவாதி! இளவரசர் கடலில் விழுந்து இறந்துவிட்டதாகத்தான் உன்னைப்போல் எல்லாரும் நம்புகிறார்கள். பழுவேட்டையையும் உருகி மாய்கிறார். ஆனால் நான் நம்பவில்லை!" என்று அந்தப் பெண் குரல் உரையது. (தொடரு)

எதிர் பாருங்கள்!
தாய் உள்ளம்

அன்றிற் சிறந்தது தாய் உள்ளம்
தாய் உள்ளம்

படத்தில் உயர்ந்தது தாய் உள்ளம்

ஊ. சகஷன்...நாமநாகு
நாநாயனன் கம்பியனி தயாரிப்பு... *ஸ்ரீமதி...வாஹினி*

உறுதியான
தேகதிடம்

நீங்களும்
பெறுக

வாட்டர்பர்ஸ்
காம்பவுண்ட்

ஆசனங்களிலிருந்து தள்ளித் தூரமாக இத்த
பொருளைப் பயன்படுத்துவது நல்லது. பொதுவாக
பயிற்சியைப் பின்பிடுவோருக்கும், வேலை
செய்யும் தலைவர்களுக்கும் தேவையான
செயல்பாடுகளில் செயல்படுத்திவரும் உறுதியான
தேகதிடம் பெறுக. வாட்டர்ஸ் காம்பவுண்டை
உங்கள் உடலில் உறுதியாகவந்து உயர்வான
பொருளாகக் கொடுக்க.

உங்கள் உறுதியைக்கூட்டுகிற உறுதியான
பொருள் வாட்டர்பர்ஸ் காம்பவுண்டை
இருக்க. உன் உறுதியை உறுதியாக
உயர்வாக.

**WATERBURY'S
COMPOUND**

வாட்டர்பர்ஸ் காம்பவுண்ட்

உயர்வான உறுதியான பொருள்

பிரக்குகள்
மற்றும்
பஸ்ஸுகளுக்கு

செய்ய
வசையததை
கவனித்து
வாங்கவும்

சூப்பர் இந்தியா

19, 20, 21

பஜ

கோவீந்தம்

சக்கரவர்த்த ராஜகோபாலாச்சாரியர்

பக்தர்கள் கடவுளை எந்த உருவம் எந்தப் பெயர்வைத்துத் தியானித்து பக்தி செய்தாலும் ஒன்றே. சம்பிரதாய வேறு பாட்டினால் கெடுதல் ஒன்றுமில்லை. வழக்கப்பட்டு வந்த முறையில் பக்தி செய்தால் பக்தர்களுடைய உள்ளம் கரையும். உள்ளம் கரைவதுதான் மூல உயம். அதுவே பயன் தரும். உள்ளம் கரையாமற் போனால் எவ்வளவு நேரம் எந்த முறையில் பூஜை செய்தாலும் பய வில்லை. சிலன், திருமால் என்றே வேறு பாட்டானது பெயர் மட்டிலுமே. அன்பும் உறுதியான பக்தியும் சிலரைத் திருமால் விவனுக்கு அடிமை என்றும், சிலரைச் சிலன் திருமாலுக்கு அடிமை என்றும் பாடச் செய்யும். அது அன்பின் வேகமே யொழியச் சிலையாவது திருமாலையா வது பாதிக்காது. பரம்பரையாக வந்த பரம்பரை அனைத்தும் ஒரு சரணுக்கு வைத்த பல பிரர்கள். இதனால் நாம் நம்புபவருடைய வேண்டியதில்லை. வாத துட்டிகள் திருவாசகம் பாடியதும் நம் நாழ்வார் திருவாய்மொழி பாடியதும் சங்கப் பதினாறாம் நூற்றாண்டில் பாடியதும் அனைத் தும் கடந்த ஓராயிர வருஷங்களை விளங்கித் தட்டியுள் என்பது பரம் பொருளின் தனிப்ப் பெயர். பெயர் வேறுபாடுகள் மாதிரியாவல், பக்தியோடு மனதில் கற்பனை செய்து கொள்ளும் ரூபங்களின் வேறுபாடுகளும் அத்தகையனவே. ஒன்றுக்கே பல வடிவங்கள். எந்த நாமம் எந்த உருவம் பக்தனுக்கு ஆணர்தம் தரு விடுதலா அதை வைத்து வழிபடுகிறான்.

ஒரு நாமம் ஒருருவம் ஒன்று மிகவந்த ஆயிம் திருவாய்மொழி நாம் தெய்வமாம் கொட்டாமோ என்று பாடினார் மாணிக்கவாசகப் பெருமான்.

“எத்துடைவாரதூத சங்க அர்பன்
எம்பெருமான் இயவன் மகத்துத்
தத்துடைக்கெனன் மகன் தகப்பன்
தமையன் மெதுவன் தாக்கப்படி”

இதிலும் திருவாசகம். உனமக்கு நாயகன் சரன். அவனே அவனுக்கு மகன் என்றும் தகப்பன் என்றும் தளையன் என்றும் இந்தப் பாட்டில் சொல்லப்படுகிறது! ஆனபடியால் திருமால்தான் சர்வோக வான் என்று சிலரும், சிவனே சர்வோக வான் என்று வேறு பக்தர்கள் பாடுவதும் அவர்களுடைய பக்தி உரிமை. இது நம்மைக் குழப்பப் படுத்த வேண்டிய தில்லை. நாமம் அவ்வாறே நமக்கு எது பிடிக்கிறதோ அதை வைத்துக் கொண்டு பக்தி செய்யலாம்.

கேக்கேன் புரத்தான் பாக் அயன்
வாழ்வு ஒரு வேதனம்
நகனேன் தீவது அடியா ரோடல்
வாக் தாகம் புக்தம்.

என்றெல்லாம் பாடுவதில் பொரு ளென்ன? தான் மனத்தில் வைத்த உரு வத்தைத் தவிர்த்துப் பிற தெய்வங்களைக் குறைத்துப் பேசுவது சமயச் சண்டைக் காக அல்ல. உள்ளத்தில் ஊறும் பக்தியை ஒரு வழியில் செலுத்தி அதன் வேகத்தைப் பெருக்குவதற்கு இது ஒரு வழியாகும். பிற தெய்வங்களைத் தாழ்த்திக் கூறுவதின் நோக்கம் இதுதான் என்றி பேத எண்ணம் அல்லது அநியாமை அல்ல. “ஆயன் நான் மறையவான் நியோ ஆதல் அறிந்து” என்று மாணிக்கவாசகர் சொன்னதின் பொருள் என்ன? சங்கரர் “தீயெயம் ஸ்ரீபதிருபம் அஜஸ்ரம்” என்று பாடியதும் “ஓயாதே உன்குறாம் மரது இருக்கும் பாதிவீண்” என்று மாணிக்கவாசகர் பாடியதும் மொழிக்கு மொழி ஒரே பொருள். ஒன்று திருமால் உருவத்தைத் தியானித்துச் சொன்னது. மத்தொன்று பரமசிவனைத் துதித்துப் பாடியது. பரம் பொருள் எந்த உருவத் திலும் ஒன்றே.

20

இது அனைத்தும் பக்தர்களை ஒதி ஒருதுன்பமே கண்ணி அருந்தி ஒருகண்மேதும் எப்போதேதும் திருமால் வழிபட்டிருந்தாரேன் இன்னகட ஒருமேய்க்கை வாதமுய்க்கை வமனுக்குள்

பகைத்தா கிடுகித் அத்திதா
கங்கா நுலம கங்கா ரீதா
கங்காப் பேசுறா அங்கா
கிவதே தங்க மனே தாக்கா

முதாரி அவ்வது கோவிந்தனை ஒரு
நிடையவாறு பத்தியுடன் வழிபடுவார்
மீள்வாய் என்கிறார்.

பத்தி, அறிவு, கோன்பு எல்லாம் இந்தப்
பாட்டில் ஒன்றாகக் கலந்து நுலத்தின்
கலையைக் கண்ட ஆச்சாரியர் பாடி விட்
டார். "கிடுகித் அத்திதா" "கோஞ்சு
மேலும் பாடி அது போதும்" என்கிறார்.
கங்கா ரீர் "ஒரு ஆள்" தடி என்கிறார்.
கங்கை முழுதையும் தடிக்க வேண்டுமே
அவ்வது தடிக்க முடியுமா? இல்லை. 'எப்
போதேனும் கோவிந்தனை கினை
போதும், பின், மானத்தை எண்ணிப்
பயப்பட வேண்டியதில்லை' என்கிறார்.
இதையவன் "அடிவார்க்கு எளியான்",
"குற்றங் களைந்து குணங் கொண்ட
கோதாட்டுபவன்", "பணிவார் பணி

தீர்ப்பான்". "இன்னிசை விரையின்
இசை போன்றவன்" என்றெல்லாம்
அறிவு முதிர்ந்த தென்னாட்டுப் பக்தர்
களும் பாடி யிருக்கிறார்கள் அவ்வாறு?

போதப்பது கட்டம் அருங்காய் குரளி!
பிறப்பது பிறப்பதும் மதப்படி பிறப்பதமால்
கலகலமேன் இந்தப் பிறவிக்க கட்டத்து
சாணம் சாணம் காயாவெங்களைக் காய்வாடு

முதாரி நுலம் முதாரி மனம்
முதாரி நுலம் முதாரி மனம்
இது கங்காரே பதாதுகாரே
கிவயாராரே பாதி ராரே

என்று அடுத்த பாட்டில் பாடுகிறார்.
இதற்குள் அவன் காப்பான், பிறவிக்க
கட்டிக் கடத்துவான். ஐயாநிலம்
அவன் அருளுக்கு வரம்பில்லை, அவன்
அருளினிழி வேறு காப்புமில்லை, என்று
நான் லாந்தி சங்காரே அமுதால்
கோஞ்சும் படித்துவிட்டு மிக ஆடும்
கங்கைப் போன்ற மூடர்களுக்கு என்ன
பேச்சு இருக்கிறது?

ममयशिता । कानन्दधरा
भक्तान्कलकलिका पीता ।
सकृदपि येन मुरारि समर्था
कियते तस्य कयेन न सर्वम् ॥

पुनरपि जननम् पुनरपि मरणम्
पुनरपि जननीशदरे शयनम्
एव संसारे बहुदुस्सारे
कपयापारे पाहि मुरारे ॥

கோவத்திதா அது 14, கங்கா அது 14, கங்கை மெட்டி
தென் இந்திய கங்கையகாரி — கோவகுத்திதா

தன் வாழ்க்கையில் இவர்களும் எம்மாம் பூத்த
பாடு விட்டது போல் தோன்றியது.

இச்சந்தர்ப்பத்தில்தான் அவர்களுடைய சக
தோஷத்தையே கிட்டி விட்டான். விதி எதிர் செல்வத்
தோடங்கியது. சாண்டியாக் சம்பந்தித்துக்
கொண்டிருந்த கிளையானின் தந்தை காலமானார்.
எனவே கிளையானுக்குத் தன் குடும்பத்தை மாந்
திரம் அல்ல, தன் தந்தை பராமரித்து வந்த சில
உறவினரின் குடும்பங்களுக்கும் பாதுகாக்க வேண்
டிய பொறுப்பு ஏற்பட்டது.

குறைந்த சம்பளம் உள்ள கிளையானுக்குத் சில
தொண்டி தன் தலைமீள் கமகத பொறுப்பைச் சமா
ளப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருந்தது.

கிளையானுக்குக் கஷ்டம் ஏற்பட்டதையே என்
பதற்காக ஆஷ்டா தன் தேவைகளை வேண்டிய
குறைந்ததுக் கொண்டார். ஆனால் ஆஸ்காஸர்
செவ்வாய்க் கணக்கும் கிளையானை ஏற்பட்ட
செவ்வாய்க் குறைக்க அவன் இயல்புடையவன்.

ஆஸ்காஸர் செவ்வாய்க்குக் கிறித்தவ தடை
ஏற்பட்டாலும் அவன் கிளையானைக் கஷ்டி
கொள்வான்.

"குழந்தைக்கு இந்த மாதம் அவசியம் கிளையா
கடைகள் வாங்கித் தருவதாகக் சொல்லிவிடுவோ
என்பே அனாமி" என்று ஆஷ்டா.

"நான் நான் என் சம்பந்தத்தை கேள்வியும் உன்
கையில் கொடுத்த விடுவிடுவோ! வாக்கு ஏதா
வது கிளையா தேவைகளை இருந்தாக உன்
கைக் கொடுத்தால் வாங்கிக் கொள்ள வேண்டி
வருகிறோம்" என்று வேதனை தோன்றி குரலில்
செவ்வாய்க் கிறித்தவ உடையது.

"பிரமாத சம்பளம்! கிளையா கொடுக்கும்
அப்பத் தொகை குடும்பம் தேவையே போது
மாறாதே இவ்வாறு. என் குழந்தையோ குறைவாக
வாங்குகிறேன், கிளையா உடைக்குக் கூட வழியில்லை"
என்று செவ்வாய்க் கொள்ளும் ஆஷ்டா.

"நான் நான் செவ்வாய்க், ஆஷ்டா! உன் கை
களில் அதுமாதம் ஆஸ்காஸரையும் இதுவரையில்
உடைத்து என் உயிரைமீள் கொடுக்க என் எத்த
மாவிருக்கிறேன். ஆனால் இவ்வாறாகச் சம்பளப்
போன்ற எழுத்தாளனின் வாழ்க்கை கஷ்டக் காலத்
திற்கான அபிவிருத்தி அடைவப் போகிறதோ!"
என்றும் கிளையான் கலீப்புகள்.

அந்தக் கெட்டதும் கிளையானிடம் ஆஷ்டாவுக்கு
இரக்கம் உண்டாயிற்று.

"குழந்தை கஷ்டப்படுகிறேன் என்பதற்காகக்
கொண்டுள்ளேன். உங்கள் கஷ்டம் என்னக்கு இவ்வாறு!"
என்று இவ்வாறு குரலில் கூறி ஆஷ்டா கிளையானை
சமாதானப்படுத்தினான்.

கிளையான் பத்திரிகையாளராக இருந்து மிகவும்
களைத்துப் போய் விட்டிருந்த கருமியோது ஆஷ்டா
வும் ஆஸ்காஸரும் புன் முறுவலுடன் அவரை வர
மேற்பார்த்தனர். அந்தக் கஷ்டதும் கிளையானுக்கு
இருந்த களைப்பெல்லாம் பறந்தோடிவிட்டது.

அப்போதேயல்லாம் ஆஷ்டா, குடும்பத்தால்
பென்சனில் உலகம் என்று கிளைத்துக் கொள்
யிருந்தான். கணவனின் கை துக்கியவின் பஸ்
கொடுத்துக் கொள்வதையும் குழந்தைகளையும் பர
மரிப்பதையும் தவிர, தான் செல்பு வேண்டிய
உடைமகன் வேறு எதுவும் இல்லை என்று என்
னிக் கொண்டிருந்தான்.

சிரித்தனவின் ஆழ்ந்த ஆஷ்டாவின் மரக்
கண்ணாக்கு அந்தர்பின் சிவந்த மற்றும் சிவ
கொடுகிறது தோன்றி மாற்றினது.

1942-ல் கருமியோது பிச்சிதாஷ்டா சாஸ்காஸரின் மரத்தை
எடுத்தது. பரத சாஸ்காஸரும் பரத சாஸ்காஸரும்
கெட்டியோது கிளையானும் அந்தக் கிளையானும் எடுத்த
துக் கொண்டார். ஆஷ்டாவும் கிளையானும் கிளையானும்
கிளையானும் கிளையானும் கிளையானும் கிளையானும்
தான் சாஸ்காஸர் என்று அவருக்குத் தோன்றியது.

அப்போது அந்தச் சாஸ்காஸரின் சாஸ்காஸர்
அடைக்கப்பட்ட ஆஷ்டா கிளையானின் கிளையானும்
கிளையானும் இருவர்.

கிளையான் கிளையானிடத்தைக் கண்டு ஆஷ்டா
மிகவும் அபிவிருத்தியடைந்தான். அவருக்குத் தன்
எதிர்காலம் முழுதும் இதுவரையில் குழந்தை விட்டது
போல் தோன்றியது. அதுமாதம் ஆஷ்டாவின் கை
என்ன ஆவது என்பதை கிளைத்தியோது அவன்
மனம் துடித்துக்கொண்டது. கிளையானும் அவன் வேறு
வழியின்றி, கிளையானின் உள்ள தன் சாஸ்காஸரின்
குழந்தையோடு அடைக்கலம் புகுந்தான்.

ஆனால் அப்போது கிளையானின் சிவையோ இவர்க
ளில் வேறு குழந்தையாக இருந்தது. ஆஷ்டா
வின் சாஸ்காஸர் அந்தக் கிளையானை எடுபட்
புகுந்தான். அவன் அடிக்கடி மேற்படி இவர்க
ளாகக் குறித்துப் பேசுகிறான் அடைக்கலத்துடன்,
இந்தியாவில் உலகம் ஒவ்வொரு ஆடவரும் பெண்
களும் அறிவு கஷ்டி கொண்டு வேண்டிய என்ன
இடைக்கலம் பிராரம்ப சேவது கஷ்டதால்,
ஆஷ்டாவின் மனமும் மாற்றி தோடங்கியது. சில
காலங்கள் கழிந்த பின் ஆஷ்டாவும் அந்த இவர்க
ளில் கிளையானைக் கஷ்டி கொண்டார்.

அவனும் அவருடைய சாஸ்காஸரும் மரமும்
பயலும் தன் மனம்கொண்டு இருந்த வேறு சேவத்
தால், அபிவிருத்தியடைவான் அவர்கள் தன் கிளையா
கடைத்துக் கொள்வதில்லை. கிளையான் அந்தக் கிளையா
வின் சாஸ்காஸருக்குப் பார்த்து ஆஷ்டாவின் மற்ற
கிளையான் பட்ட கஷ்டங்கள் கொள்ளுகிறான்,
கிளையானும் 1942-ல் கிளையான் சாஸ்காஸரின்
எதிர்மது அடைந்தான்.

அந்தமாதம் ஆஷ்டாவின் கிளையானை அடைவா
னமே கண்டு கொள்ள முடியவில்லை. ஏற்கெனவே

இதை பெண்ணை நீரா்த்த போது, அப்போ உருவாக உயிரானிடம் தான் அளிதல் உட்குதலோண்டாக அவளால் உயி ஓடிவந்தது.

"கண்ணன் பிது குற்றமே இல்லை. உன் மயமாத விழுதும் மூடப் பிரகாசத்தினாலும் உன் குழம்பு வாழ்க்கையின் மங்கலம் போட்டுக் கொண்டாயி!" என்று அவன் மனம் அவன் இடித்துக் கூறினது. ஆஷா வேதனையினால் ஒரு கிண்டலோ மூச்சு விட்டாள்.

பெயர்ப்புக்கு போத ஆஷா வேதனையினால் உயிரிழந்தோடுகிற அரணின் தீவிரமாக எழுப்பட்டான். ஏற்பெனவே அவளுக்குக் குழம்பத்தின் மீதான பற்றுதல் இருந்தது. இப்போது அதுவும் இன்னாததால் அவள் அரணின் தீவிரமாக எழுப்பக் கேட்டாள். வேதனையினால் உயிரிழந்த உயிர் தீவிர வரல்களில் அவளும் ஒருத்தியாகத் திகழ்ந்தாள்.

கண்ணன் அவனுடன் மோதாமலாய் போக விருப்பமுதலாயும், இனி அந்தமைய அன்பளிதல் ஏற்படாததென்றும் சொல்லி அனுப்பினான். ஆனால் அந்த கெய்வம் ஆஷா உடன்பட வில்லை.

ஆஷாவைப்போ மீதான வேதனையினாலேயே உடைய கெய்வம் உயிரிழந்த எதிவாதினும் பறியவில்லை. ஆனால் அவளுக்கு என் அவர்களுடைய பிராணங்கள் ஸ்ரேஷ்டமான இருந்தன. பனாத் காரணம் எதிவாகாரக் கவிழ்க்கவேண்டுமென்ற பிரார்த்தனைகளாக இருந்தன.

'எனவே, அதிவிரைவுக்கு ஆஷா ஓடிவர வேண்டும்' என்று வரல்களில் உடைய கெய்வம் தவிர வேறு வழி கிடையாமல் போய் விட்டது.

ஆஷா பிது உட்குதலுடன் அவன் ஆறு மாதம் தங்கட்டை அடைந்தான்.

கொழிவில் ஆஷா பல நாட்கள் கண்ணனிடம் ஆஷா உதையும் நீரா்த்து நீராத்துக் கண்ணன் விட்டது உட்கு. கண்ணனிடம் சொல்லிக் கொண்டாடும் தான் அவன் விட்டுப் பிரிந்து வந்தது மன

விக்க குடிவாத மாடுமேலும் தங்கல் எப்போது வந்ததில் தான் அவளால் நீராத்தமாக போகிறது உணர்ந்தவென்ற குடிவாத.

ஆனால் இனி மேல் தான் கெய்வமீதும் கண்ணன் மூல்களில் எப்போது செல்வது! அவ்வுயிரை வேண்டுமாய் அளித் தவிர ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. அவ்வாறும் அதுமேல் புத்தகங்களில் விட்டு விட்டது தான் கெய்வமீதும் தங்கல் கண்ணன் மயமாததலையும் மூடப் பிரகாசத்தினாலும் தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. தான் போதுமையாக கெய்வமீதும் தங்கல் தான் குழம்புமேல் நீராத்தமாக இருந்திடவேண்டும் என்று கண்ணன் அவன் வாட்டியது. தான் கெய்வமீதும் பிது உட்கு கண்ணன் பெயர்த்துமையுடன் எழுதிய உயிரிழந்த அவன் கெய்வம் போதாது!

இவ்வாறு எக்கப்படுத மேலில் வந்ததால் கெய்வமும் அவனுடைய பிரிந்தான் அது மேலமாக குடி கொண்டிருந்தது.

தங்கல் கெய்வம் தங்கியவர்க் குறித்து அவன் மீதும் கண்ணன் அடைந்தான். அந்த கண்ணன் தன் கண்ணனுடன் மீண்டும் செல்வதற்கு மேற்படி தங்கி எதிர்மேல் அளித்ததற்கு குறித்து மகிழ்ச்சியும் அடைந்தான்.

விடிவந்தவரை ஆவீரது. தவிர வந்ததில் அவர்த் தங்கத்தின் இருந்த வாய்க்கும் மெதுவாக எழுந்திருக்கலானது.

"ஆண்டவனே! இத்தத் தடவை என் குழிந்தவை உயர்வாது. என் இனி குழிந்தவை உட்குதலோன்றன். இனி எதிவாகாரத்திலும் உயர்வையுடைய மனம் கோர உட்குமொட்டேன். தான் வேற தங்கலாக எத்தமைய வேலையாக தங்கலாகவாய் அதுமீதும் தங்கலாக இருப்பிமேல்!" என்று ஆஷா மனம் உருகிப் பிரார்த்தனை செய்தாள்.

ஆஷாவிடத்தில் படுக்கையில் இருந்த ஆஷாத் எழும்பும் தோதுமாக இருந்தான். கண்ணன் தன் குடிவாத ஆஷாவிடம் குடிவாதுக்கு அருள்

வைத்துக் கொண்டுவந்தேயே ஒருவேளைத்தவருக்கி அனுப்பப்பட்டான்.

ஆஷாத் கண்ணன் திறந்த போதெல்லாம் "அம்மா வந்தி விட்டாளா!" என்று கேட்ட வண்ணம் இருந்தான். அவன் அம்மாவைக் காண்பதற்காகவே அவனுடைய தீவன் உட்கில் ஓட்டிக் கொண்டிருப்பது போல் தோன்றியது!

"கண்ணே! இதோ வந்தி விடுவான்" என்று அக்குழிந்ததற்குஅதுதல் உயிரிழந்தவையுடைய கண்ணன் கெய்வம்.

ஆஷா அப்போது அடிவைத்து மெதுவாக உயிரை துழைந்தான். அவன் வந்தது, கண்ணன் குடிவாதுக் கொண்டிருந்த ஆஷாவுக்கு எப்போதுமே தெரிந்து விட்டது.

என்ன ஆஷாவிடம்! எழுந்திருக்கல் மீதும் உத்தியத்திற்குத் துஷாத் 'அம்மா!'

என்று எழுதி உட்குந்தான். அவனுக்குத் திடுக்கெனது பணம் உட்குதல் விட்டது!

'கண்ணே!' என்று அவன் அளித்ததுக் கொண்டான் ஆஷா. அவன் கண்ணனிடமிருந்து கண்ணன் அருள் போல் பெருகியது.

திடுக்கெனது ஆஷாவுக்குத் தவிர வாரோமல் உட்குவிருந்து மேல் தன்னுடைய போல் இருந்தது. "தீவிர!" என்று அவரினான்.

குறித்த குடிவாதுடன் கிழிசிக் கொண்டிருந்த கண்ணன் பதறிப் போய் கிழிசிக் பார்த்தான். அப்போது கண்ணன் வந்திருந்து விட்டான்.

ஆஷாவின் உயிரிழந்த உட்குதலாக ஆஷா இறக்க அளித்ததுக் கொண்டிருந்தான். தன் தாணிக் கண்ணன் மேலான தங்கல்தான் எத்ததுக் கொண்டிருந்த ஆஷாவிடம் தீவன் அவர்க் கண்ணன் பற்றுதலு விட்டது.

ஆஷாவிடம் உட்கு அளித்ததுக் கொண்டுவந்தே குறித்த வந்தது மேல் கிழிசிக் தங்கலாகிவிருந்த ஆஷாவைக் கண்ணன் பிடித்துக் கொண்டான்.

குழந்தைகளின் சரஸ், குணக்கட்டி விபரங்களுக்கு

ஜம்மியின் “லிவர்க்யூர்”

000

எமது டாக்டர் சிங்கண்ட இடங்களுக்கு குறிப்பிட்ட தேதிகளில் விஜயம் செய்கிறார். அவரை வேலை கணித ஆலோசிக்கலாம்.

ஆலோசனை வேலை: கிடை 8 முதல் 11 மணி வரை; கிடை 3 முதல் 5 மணி வரை

குறிப்பு: *மேற்கண்ட குறிப்பிட்ட இடங்களில் மட்டும் ஆலோசனை வேலை: கிடை 8 முதல் 11 மணி வரை

இடம்	தேதி	விவரம்
புதுக்கோட்டை	4-2-52	மேலார், வசந்தா மாட்டி.
காரைக்குடி	5-2-52	மேலார், ஏ. வி. உ. சன்ஸ், பிதாவலர்ஸ் தொட்டி ஹவுஸ்.
*தேனக்கோட்டை	6-2-52	மேலார், மீனாட்சி ஸ்டோர்ஸ், ஜெனரல் மேர்ச்சண்டிஸ்.
*செங்கமங்கலம்	7-2-52	மேலார், கௌரி உ. கோ., ஜெனரல் மேர்ச்சண்டிஸ்.
மதுரை	8-2-52 9-2-52	மேலார், பு. என். ஸி. நாகலிங்கம் பிள்ளை உ. சன்ஸ், தெய்வப்பள்ளி உ. புரக்கிண்டிஸ்.
*ராமநாதபுரம்	10-2-52	மேலார், ராஜன் மெடிகல் ஹால், தெய்வப்பள்ளி உ. புரக்கிண்டிஸ்.
ராஜபாளையம்	12-2-52	மின்ட், திருப்பதி ராஜா, மெடிகல் உ. ஜெனரல் மேர்ச்சண்டிஸ்.
தெய்வகாசி	13-2-52	மேலார், மெடிகல் ஸ்டோர்ஸ்.
*அம்பாசமுத்திரம்	14-2-52	மேலார், கோபதி மெடிகல் ஹால், தெய்வப்பள்ளி உ. புரக்கிண்டிஸ்.
திருநெல்வேலி	15-2-52 16-2-52	சந்திரா விளாஸ் தொட்டிஸ், ஹவுஸ்.
*ஸ்ரீவைகுண்டம்	17-2-52	மேலார், கோபதி ராஜன் பிள்ளை மெடிகல் ஹால்.
தூத்துக்குடி	18-2-52	மேலார், தூத்துக்குடி மெடிகல் ஸ்டோர்ஸ்.
*கோயிலாப்படி	20-2-52	மேலார், தனகாஜ் மி. மெடிகல் ஸ்டோர், முன்பெருங்கல் தெய்வப்பள்ளி, கோயிலாப்படி.

000

ஜம்மி வெங்கட்டரமணய்யா & ஸன்ஸ்

மதுரை

11

திருச்செங்கப்பள்ளி

குலம் பாதையும்

சி. வேதாந்தம்

குடையை மணந்து கொள்ளும் பொழுது சகு வேலையில்லாப் பட்டதாரியாய் இருந்தான். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில்தான் சாதையின் தகப்பனார் சகுவுக்குப் பெண் கொடுக்க முன் வந்தார். சகுவுக்குக் கல்யாணத்தில் துளிக்கூட விடுப்பில்லை. மூதலில் வயிற்றுப்பாட்டுக்கு ஏற்பாடு செய்து கொண்டதான் பாக்கு விஷயங்கள் எல்லாம் என்று பிடிவாதமாகச் சொன்னதும், அவர் தாயார் "கல்யாணத்திற்கும், வேலுக்கும் யாதொரு சம்பந்தமில்லை. பெண் கல்விட்டால் காலு கைக்கும் வேலை ஏன் உனக்கு வேலையாகக் கூடாது? அப்பா தான் இருந்து உன் கல்யாணத்தைப் பார்க்கக் கொடுத்து கைக்கரத போனதும், என் உடம்பு நிலையறைய உத்தேசித்தாவது என் பெண்மை தட்டக் கூடாது!" என்று பிடிவாதமாகச் சொன்னார். எனவே சகுவும், அவன் தாயாரும் பெண் பார்ப்பதற்காகப் பெருங்குடக்குப் போனார்கள்.

பெருங்குடி கிராமத்தில் ஸமர் இருபது வீடுகளை இருந்தன. சாதையின் வீட்டு வாசலில் ஓர் ஏருமையாடு கட்டி யிருந்தது. கிராமமனைதான் பெண் பார்த்து வந்திருப்பவர்களைப் பார்க்க எல்லாம் வீட்டு வாசல்களிலும் எல்லோரும் நின்று சாதையின் வீட்டையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர்.

"என்ன அம்மா இது, இந்தக் குழந்தையே எனக்குப் பிடிக்கவில்லையே!" என்றான் சகு.

"பொடா பவித்தியம், கந்தை வயிற்றில்தான் முத்து விடைக்கிறது!" என்றான் அவர் தாயார்.

சாதையின் தகப்பனார் இரண்டின் வரவேற்றுச் செட்டி அருத்தநாயகியான கூத்தரிக்கு அழைத்தப் போய் விசிக்கப்பட்ட புகுந்த நமக் காளத்தில் உட்கார்ச் சொன்னார். "இந்தா, குந்தரியும்!" என்று கேட்டுக்கொண்டு சாதையின் தகப்பனார் வாசல் பக்கம் போனார். அதற்குள் சகுவிச் தாயாரும் எழும்புக்கு எழையலகைப் பக்கம் போனார். அன்று நேரத்திற் கெய்வம் ஒரு பெண் குந்தரையில் சீர்த்த பாக்நித்துட்டனும் மருெரு கைகள் கொண்டுத் தட்டுட்டனும் கொடுப வந்து சகுவிச் மூன் தட்டை வைத்து விட்டு உன்னே போய்விட்டாள். சகுவுக்கு அந்தப்

பெண் யாதென்று தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அதற்குள் பெண்ணின் தகப்பனார் வந்துவிட்டே அவர், சகுவை டியர் சாப்பிடும்படி உபசரித்தார்.

"இந்த விட்டுக்குப் பக்கத்து வீட்டுப் பெயர் கூடப் பட்டணத்தில்தான் ருதோ என்னென்றுக் கம்பெனியில் வேலையா இருக்கிறார்! உங்களுக்குத் தெரியுமோ, தெரியாதோ, அவர் பெயர் கூட விவரமாகச்!" என்று பெண்ணின் தகப்பனார்.

"பட்டணத்தில் பக்கத்து வீட்டில் காலுக்குக் குருக்கி என்று கேட்டாகூட யாட்டுத் தெரியாது!" என்றான் சகு.

இந்தச் சமயம் "இங்கே கொஞ்சம் வந்து விட்டுப் போய்க்கொள்!" என்று உன்னே இருந்து குத்துவதது. அவரும் எழுந்து போனார்.

சற்று நேரத்துக்கெல்லாம் சாதையின் தாயாரும் சகுவிச் தாயாரும் கூடத்துக்கு வந்தார்கள்.

"சாதே! வாய்மா இப்படி!" என்று சாதையைக் கூப்பிட்டார் அவர் தகப்பனார். சகு இந்தச் சமயமாகத்தான் பெண்டா வேறுப்பாக எதிர்பார்த்தான். அவனுக்கு முதலிய டியர் கொண்டு வந்து வைத்த பெண் மூன்று வந்து நின்றாள். பின்னும் அவர் தன்னை எதிர்பார்த்தான்.

சகு, அதற்குள் சாதையின் தந்தை "என்மே சீக்கிரம்!" ஸம்மனம் பண்ணு! என்று அந்தப் பெண்ணை வண்டாரம் செலுத்தச் சொன்னார். அந்தப் பெண்ணும் வண்டாக்கல் கமக்கித்துவிட்டு

ஆர்மோனியத்தை எடுத்து வைத்துக் கொண்டு உட்காரித்தாள். இந்தப் பெண்தான் சாதை என் தந்தை போது 'ஏது சொம்ப பட்டிக் கரடாய் இருக்கும் என்று எதிர்பார்த்தோமே! பெண் பார்ப்பதற்கு முன்னாலேயே டியர் கொண்டு வைத்தானே!' என்று ஆச்சரியப்பட்டான். நேருக்குறி போட்டுக் கொண்டு சில பாரதி பாடல்களைப் பாடினார். சகுவுக்குத் திருப்திவாய் இருந்தது.

பிறகு ஊருக்குப் போய்த் தகவல் அறிவிப்பதாகச் சொல்லிவிட்டு இருவரும் விடை பெற்றுக் கொண்டார்கள்.

தாயார், பெண்ணைப் புதிற் சகுவிட்டம் அப்பிப் பிராயம் கேட்ட பொழுது "கத்த பட்டிக்காடு, மூதத்தில் அரெ வறியறது; எனக்கென்னவோ வேலை விடைக்கும்வார கல்யாணம் செய்து கொள் வதில் இம்மடையிலும்!" என்று சொன்னார்.

"பொடா! நீதான் அரெ, மூதத்தில் கம்பி களை தண்டவயலாகிறது. உன்னே போய் கத்திப் பெண்ப் பார்த்தேனே! என்ன அழகாய் நிறுத்துப் போகிறது தெரியுமா? மறுபடியும் வேலுக்கும், கல்யாணத்திற்கும் பிணக்கிருமே! பரண் பிடிப்பவன் பாக்விவத்தினும் உனக்கு வேலையாட்டுமே!" என்றான் தாயார்.

சகு மறுபடியும் விவாகத்திற்குச் சம்மதித்தான். கல்யாணம் பெருங்குடி கிராமத்தில் விமரிசையாய் நடந்தது. கல்யாணத்திற்கு வந்திருந்தவர்கள் யாப்பிசுகன் என்ன சொல்லுச் சம்பலாத அநிய ஆதாரப்பட்டார்கள். "மார்பிசுகன் ஒரு பி. ஏ. பட்டணத்தில் வேலுக்கு முயற்சி செய்து கொண்டு இருக்கிறார்!" என்று மாயனார் சொல்லும் பதில் சகுவுக்குத் திருப்திகரமாய்விட்டது. "மார்பிசுகன் இன்ன வேலையிலிருக்கிறார், இன்ன சம்பலம்!" என்று சொல்லுவதைத் தான் விடும்பதது.

சகு விருமயினத்திடுகைய சிவசெமே தூறு மூயம் சம்பலத்தில் ஓர் இம்மீயுடையச் சம்பலம் யில் வேலை பட்டணத்தது. சகு, சாதையிடம் குத்து தன்ம நடத்த குத்தித்தான். இமடிய ரசனச் தாயார் கல்யாணத்தைத் தவிர வேறு விசேஷ மாக ஒரு சம்பலமும் நடக்கவில்லை.

ரகு, சாததயில் கையைப் பிடித்ததிலிருந்து வரத்தக்கப் பாதையிலேயே மிதந்ததையே கண்ணில்லை. அந்தரங்கத்தில் சாததக்கு அவரது மனம் பிடிக்கொடுத்த கைத்திரந்தாய். ஆனால் அவன் அதை வெளியேக் காட்டிக் கொள்வதில்லை. சாதத சொல்லுவதை அடக்கியமாய்க் கேட்பது போல் பாசுக்கு செய்த பிழையிலும் உன்னத அவர் சொல்வதை வரையிலப்பான். "நாம் சொல்லுவதை நம் வீட்டுக்காரர் கேட்டுரை" என்று எண்ணம் சாததக்கு விழித்துவிடக் கூடாது! இவ் வாயில் கையில் சாதததொழுவதைக் கண்டபி காதை கேட்டுக் கொண்டிருந்து விட்டு ரகு, "போதும், உன் தலை வேதனா வாருத் வேண்டியிருக்கிறது! அசட்டுப் பிசட்டுக்கு ஏதாவது உளருதே!" என்று.

"என்னவோ ஏதாக்குத் தோன்றியதைச் சொல்லி விட்டேன்; பிறகு உங்களுக்குடம்!" என்பான் சாதத. மாதா மாதம் வரக்கும் சம்பந்தத்தை அப்படியே விளக்காமல், வீரமாமல் சாததயிடம் கொடுப்பான் ரகு. அவன் வாங்கி வைக்கும் பணம் அதுவல்லவோ வரிகளில் வியவசாகது என்பது அதுவாடைய சம்பந்தத்தை. இந்த விதமாக ரகுவிட சம்பாசம் இப்படி வாங்குகையில் மீதத்து கொள் டிருக்கையில் சாதத முரண்குத்த தாயானான். இளம் தம்பதிகளின் கையிற் குழுவதும் குழந்தை முரணில் பராமரிப்பில் திருப்பிவது. இருக்காலும் ரகு, சமயா சமயங்களில் சாததக்கு அசட்டுப் பட்டம் கட்டத் தவறுவதே இல்லை.

ஒரு நாள் ஆரோக்கியத்து வந்ததும் குழந்தை முரண்களைத் தூக்கி முத்த மிட்டான் ரகு. முரணி புரிமுறுவல் புத்தாய், "சாதத! நல்ல வேளை வாய் அசட்டுத்தவத்திற்கு உங்களைக் கொள்ள வில்லை முரணி!" என்றான் ரகு.

"பன்! உங்களை என்று ஒருமையிலே சொல் லிடுங்கள் — 'கமிஸம்' என்று சொல்லுங்கள்!" என்று திருத்தினான் சாதத. "அப்படியானால் நானும் அசடு என்பது உன் தீர்மானமா?"

"எங்களை நீங்கள் 'அசடு' என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தால் நீங்களும் அப்படித்தான்!"

"நாம் அசடுகளாய் இருந்தால் முரணி கைக்கு கிடைத்திருப்பாது!" என்று சாததயின் கண் கத்தை இவ்வளவுக் கிளர்ந்து ரகு.

"சரி, இனிமேல் நீங்கள் எங்களை 'அசடு' என்று கூப்பிடக்கூடாது. குழந்தையும் நீங்கள் சொல் வதைப் பார்த்து அவளும் எங்களை 'அசடு' என்று கூப்பிட ஆரம்பித்து விடுவாள். குழந்தையை நல்ல முறையில் நாம் வளர்க்க வேண்டுமானால் நாம் நம் வீட்டுக்கும் கட்டவடிக்கைகளிலும் ஈடுக் கிதனதாராக இருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் நம் பழக்கத்தால் குழந்தைக்கும் வரும்!" என்று அழகாக எடுத்துச் சொன்னான் சாதத.

ஒரு நாள் ரகுவும், சாததயும், 'தத்தக்கா பித்தக்கா' என்று நடக்கும் முரணியைப் பார்த்து ஆனந்தமாய் சந்தித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

"இதுதான் வாழ்க்கை!" என்று சாதத.

"பெரிய தத்துவத்தைக் கண்டுபிடித்து விட் டாய் — பங்கைக் குழந்தை 'கன்னு' வீட்டு" என்று நடப்பதனை வாழ்க்கையோ!"

"நான் சொல்பவ் படிக்கா விட்டாலும், என் க்கும் கொஞ்சம் தெரியும். 'எனக்குத் தெரியுமோ தெரியாதோ' என்று பரிசுத பார்த்தால் நான் அதற்காக வேட்கப்படவாயில்லை."

"போதும், அசடு வாழ்வாதே! அசடு என்பது சரியா விடுகிறது!"

"பார்த்திருக்கிறேன்! குழந்தை எதிலும் மறுபடி யும் எங்களை 'அசடு' என்று....." அதற்குள் முரணி

புதுமை பெறுங்கள்! முதலில் எந்தா னும் செய்ததும் சாரிஸ் டால்கம் பவுடரை உடல் முழுவதும் துவுங் கள். எத்தனைய புதுமை உலார்க்கி அது அளிக்கும் தெரியுமா? மிகுந்தநன்மை பெறுங்கள்! உடலில் கசியாபுள்ள இடங்களிலும் பவுட ரை தாதுக தடவியிடுங்கள். அது பட்டைப்பிபாஸ் படர்த்து எரிச்சல் வராமல் பாதுகாக்கிறது.

தீபத்த இனிமையுட் டன் இருங்கள்! சாரி மிஸ் டால்கம் பவுட ரை தாதுகமாக அடிக்கடி உபயோகியுங் கள். அது சொலிக் னாமல் பெருவாழ்வு அளிக்கும் சாதனர் அந்நிலைக்கும் காந்த் உ வர்க்கிக்கும் இதுவே சிறந்த சகலியம்.

சார்மிஸ்

டால்கம் பவுடர்

பரஸ்பபடுத்தும் மனே ஹாமின ந்ருமண நுள்ளது.

செழு விழுந்து 'ஊ' என்று எத்தனை முறை
வதவ வாரி எடுத்துக் கொண்டான் சாதா.

"பாவம், என் லைக்கொடுப்பாயிடு இருக்கு!
தனோ, தனோ, பாதம் சிலத்து போயிருந்தீர்!
யெண்டாண்டா கண்ணு! லாளைக்கு உனக்கு
அப்பாவிட்டச் சொல்லி உன் குருக்க கால்களுக்குத்
தண்டை லாக்கெடு போட்டோண்டா, கண்ணு!"
என்று சமாதானப் படுத்தினான்.

அன்று ஆரில் விட்டு வந்ததும் வராததும்
'சாஜா' என்று கூப்பிட்டுக் கொண்டே உங்கோ
துறைந்தான் சது. உங்கோ சாதா பாருடேடு
யெவது ஊதில் விழுந்தது. குரல் பழைய குரலாய்
மிருந்தது. குழந்தை முரளி ஊதில் குழங்கும்
தண்டையுடன் தட்டுத் தடுமாறி வந்தது வந்து
சதுவின் காலைக் கட்டிக் கொண்டு "தாத்தா, தாத்தா"
என்று சதுவின் மாமனார் வந்திருப்பதை உணர்ந்தி
னான். அதற்குள் சாதையும் அவன் தப்பிவரும்
கூடத்துக்கு வரவே, சதுமாமனாரின் போகவேண்டும்
கண் விசாரித்தான். சாதா முரளியைத் தாக்கித்
கொண்டு "அப்பாவுக்குத் தண்டைகளைச் சாண்
பித்தாயோ!" என்றான். முரளி காலை ஆட்டினான்.

சது 'கண்ணுவிருக்கிறது!' என்று சொல்லியபோதே
குழந்தையின் காலைத்தாக்கி முத்த மிட்டான்.

"யார் வாய்க்கொடுத்துது?" என்றான் சாதா.

"தாத்தா!" என்று தன் சிவனக்கு சிறு வாயால்
சொன்னான் முரளி.

"என்ன செய்து, என்ன செய்து!" என்று
கொட்டி முரல்தான் சாதா.

இரண்டு காலைக்குப் பிறகு, சாதாவைப்
கொஞ்சகால விடுத்த அனுப்புவதாய் சொல்லி
சதுவின் மாமனார் அவனைத் தம் ஊருக்கு
அழைத்துப்போனார். சதுவுக்கு சாதாவையும் குழந்தை
யும் இல்லாதது மிகவும் கஷ்டமாக இருந்தது.

ஒரு நாள் சது ஆரிலுக்குப் போனதும்
மாமனார் சதுவைக் கூப்பிட்டனுப்பினார்.

"என்ன மிட்டா சது, உம்மைத் திருக்கி விட
ஆகக்கு மாற்றுவதற்கு எம் தலைமை ஆரில்கு

உத்தேசம். உம் சொகசியம் எப்படி! என்ன
சொல்லுகிறீர்!" என்று கேட்டார் மாமனார்.

'எனக்குத் திருக்கிக்கு மாற்றலா!' இப்பொழுது
தான் தூக்க வலிமைச் செய்து கொண்டு கொண்டு
கூடாசாலையின் சீமந்தியால் வாழ்க்கையை கடத்து
கொண்டேன். இதைச் சமைய்தின் தூக்கையை கண்டிப்பதா!
என்று என்னைக் கொண்டு "யேறு யானையாவது
அனுப்பிவிடுங்கள், சா!" என்று சொல்லிவிட்டான்
தான் சது. எதற்கும் சாதாவைக் கைக்கு கொண்டு
தான் சொல்லிவெண்டு மென்று கிணங்கி "இன்
னும் இரண்டு ஓன்று சிவன்காரியின் சீமந்தம்
தெரிவிக்கிறேன்" என்று கூறி மாமனாரிடம்
விடை வாங்கும் கொண்டான் சது. சாதாத்த
அன்றே வரதம் எழுதினான்.

'சாஜா! நீயும் முரளியும் கஷ்டமென்றே எழு
கொண்டேன். என் ஆரில் விடுபவர்கள் உங்களை ஒரு
கொண்டேன் கொண்டு போய்விடுவோம். அதற்காக ஏது
எம்ம விட்டுக்கொள் கண்ணம் கொடுக்கவும் ஓர்யும்
செய்யும்தான். என்று காலைக் கொண்டு விட்டாநீ!
எங்கள் ஆரில்கு என்னைத் திருக்கிக்கு மாற்றுவ
தற்கு உத்தேசித்திருக்கிறீர்கள். ஒப்புக்கொண்டால்
அனை சிவன்காரி இருக்கின்றாள். இவ்வென்று
இந்த தூக்கையைக் கட்டிக் கொண்டும், போகிற ஊர்
எங்கு ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதை வெல்
லாம் உத்தேசித்து மாற்றலா என் உடையுயால்
ஏதாவதில்லா. உன் ஆரில்காரியின் என்ன! —சது."

சாதாவிடமிருந்து பதில் வந்தது.
"அனை எம்மென்றும், கடிதம் கிடைத்தது.
என் ஒருவரிடத்தில் உத்தியோகம் பார்
தாம், எம் சொகசியத்துடன் அவர்கள் சொகசி
யத்தையும் கண்ணம் கொண்டும். மாற்றல் ஏது
பது அல்லது விடுவது என்னவா உங்கள் இப்படித்
தித்த விட்டிருந்த போதினும் நீங்கள் ஏது
கடப்பதத்ததான் உங்கள் கம்பெனி எது பார்ப்ப
தற்கு எனக்குத் தெரியுமிறா. சாஜா, உங்கள்
மீது கம்பெனம் கிருப்பதனுதான் உங்கள்
மாற்ற உத்தேசித்திருப்பதற்கு கிணங்குகிறேன்.
தூக்க வலியைப் பற்றிக் கண்டிப்பப்போண்டாம்.
அது வரை ஏன் இங்கு இருந்து கொள்கிறீர்கள்.
மாற்றலா ஏதாவதும், உண்ணிடுங்கள். என்க்கு
அசட்டுப் பட்டம் கட்டாதிர்கள்—சாதா."

சது தன்னைத் திருக்கிக்கு மாற்றுவதாய் பற்றித்
தன் சீமந்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டான்.
ஒரு வரன் கவித்த பங்காய் தலைமைக் காரியாக
யத்திலிருந்து சதுவுக்கு ஒரு கடிதம் வந்தது. அடில்
"உம்மை எழுது திருக்கி கொள் ஆகக்கு மாமனார்
சாய்ப் போட்டிருக்கிறது. சாஜா ஒப்புக்கொண்ட
தெரிவித்திருந்து எமது கம்பெனம் முத்தாது ருபாய்.
சாஜா உடனே ஒப்புக் கொண்டு கிபோட்ட
செய்யவும்" என்று கண்டிருந்தது.

உடனே சது சாதாக்குக் கடிதம் எழுதினான் :
"அப்புகள் சாஜா! உன் போகலையிப்படி
திருக்கிக்கு மாற்றிக் கொண்டு என் சீமந்தத்தைத்
தெரிவித்துக் கொண்டேன். என்னைத் திருக்கி
கிண ஆகக்கு மாமனாரைப் போட்டு, கம்பெ
னம் ருபாய் இரு தூறு கட்டித் தந்திருக்கிறீர்கள்.
இதற்குக் காரணம் நீதான். 'என் கிருப்பவன்
எப்படி இருந்தாலென்ற பங்கு கிருப்பவனாவதா
பங்குபெறாவிடம் இருக்க வேண்டும்!" என்று என்
அங்கோ சொன்னேன். இன்றும் என் காதில் 'சா
தம் செய்து கொண்டு இருக்கிறது. சாஜா யதற்கு
செய்தாதிக்கு அங்கு யுத்தியோது உன் பங்கு
பிடிக்கும் கிருப்பிடக் காரணத்து ஒரு கொடி
கண்ணம் கொண்டு கொண்டு வந்துகொண்டேன். முரளியை
கண்டித்துக் கொன். அசட்டுத்தனமாய் அவர்க்
கொண்டபாய் இராதே.—சது"

சாஜா பிரயாணி:—சாஜா, உங்கள்
பெட்டியைக் கொஞ்சம் வறியை
விட்டு எடுத்துக்கொள்ளு! என்னாகும்
தருக்கி விடுகிறீர்கள்!

மாற்றலா:—இருக்கா! நம், இருக்
கா! நம்! வேண்டுகள் என்று தான்
வைத்திருக்கிறேன். எனக்கு ஆரில
கொதி அதில்லா. வராதது தருக்கி
விடுவதாய் பார்த்து என்யது பெட்டி
வின் தூபாய் கரும்காரனா?

மக்தீய கேந்திரம்

ஜெயமணி

துருக்கி-10

வெகுநேரமாக அறுபாடாத்தெரிந்து வரும் பாஷாஷாஷா அப்பது லீபியாவோ பாஷாஷா மிகவும் கிட்டமான காப்பர் எப்பது பாலும் கருநீலம். என்னும் இகோக் பாஷா லைம் வைத்து விட்டால், பிறகு அவிவாத்ததைத் தடுக்க கட்டாயம் வரீ?

அந்த நுழைப்பிட்டுத்தெரிந்து பிறகு துருக்கியில் சகலரும் மத்தின் லீபியாவோ உபயோகிக்க வேண்டும் என்று கட்டம் நினைவிலே இருந்து அப்ப லீபியாக் கோமல் பாஷா சர்க்கார் அதிபை நடை செய்தனர்.

பிறகுறு வரதுக்கு மேல் காப்பது வரதுக்கு கட்டப்பட்ட சகலரும் மத்தின் லீபியாக் கிட்டாயமாகக் கற்றுக் கொண்டே தீர வேண்டும் என்று சர்க்கார் உத்தரவிட்டனர். அதற்காகப் பிரத்தியேகமாகக் கல்விசாலைகள் அமைக்கப் பட்டன.

மத்தின் லீபியாக் கற்றுக் கொள்ளாத அதிகாரிகள் வேறையி விருந்து கீழ்ப்படுவார்கள் என்று சர்க்கார் எச்சரித்தனர்.

தொறகையில் உள்ள கைதிகள் மத்தின் லீபியாக் கற்றுக் கொண்டாவன்றி, தன் டுணிக் காலம் முடிந்தாலும் கூட விடுதலை செய்யப்பட மாட்டார்கள் என்ற விசித்திரமான உத்தரவுகள் பிறந்தது!

பத்திரிகைகள், புத்தகங்கள் எல்லாம்

மத்தின் லீபியாவோ பிரகரிக்கப்பட. மேலும் என்றும் கட்டளை பிறப்பித்தார்கள்.

துருக்கி பாஷாஷா மத்தின் லீபியாவோ உபயோகிக்க வேண்டும் என்று பல்பது வந்தாபிக்கப் பட்ட. தெனியும், அவிவாஷாக மத்திரேகு கீழ்கல் ஏற்பட்டது.

கொரு காலமாகத் துருக்கி பாஷாவில் ஷாஷாஷா அப்ப வாத்தையையும் பாஷிக் வாத்தையையும் கலத்திருந்தனர். அந்த வாத்தையகளை மத்தின் லீபியில் எழுதுவது கஷ்டமாக இருந்தது. அந்தத் தொல்லையைச் சமாளிக்கக் கொமல் பாஷாஷாஷா செய்தார். தெரிவாரா? துருக்கி பாஷாவில் விடுத்த அப்ப, பாஷிக்

வாத்தையகளை அறவே ஒழித்து விடுவதென்று உறுதி கொண்டார். அந்த உறுதியைச் சமாளித்துவதின் பெரும்பாலும் வேற்றியும் பெற்றார்!

அதன் விளைவாகவே துருக்கியின் உள்ள நாட்களின் பெயர்கள் மாறின. காங்க்டாண்டிசுரேயின் இஸ்தான்புல் ஆகிற்று. அப்போரோ அப்போராவாக மாறிவந்து, ஸயிஞ் நகரம் இஸ்மீர் நகரமாயிற்று. இவ்விதமாக மத்தின்லியோ பெயர்கள் உருத்தெரியாமல் மாற்றப்பட்டன.

மேற்படி மாறுதலுக்கு இணங்க் கோமல் பாஷா தமது பெயரைக் கோமல் அடாடிக் என்று மாற்றிக் கொண்டார்!

உலக சரித்திரத்தில் கோமல் பாஷாவைப் போல் வேறு எந்த தேரத் தலைவரும் பாஷா விஷயத்தில் துணிந்து இவ்வளவு நிவிர்பாண மாறுதல்களைச் செய்ததில்லை.

துருக்கியின் சரித்திரத்துக்காவலும் ஸன் ஸெற்றித்துக்காவலும் பாடுபட்டு மகத்தான வேற்றி பெற்ற கோமல் பாஷா 1938 நவம்பர் மாதம் காலமானார்.

இன்று புகழ்படனும் பெருமையுடனும் விளங்கும் நான் துருக்கியோ அவருக்கு ஞாபகச் சின்னமாக இருந்து வருகிறது.

கோமல் பாஷாவுக்குப் பிறகு இஸ்மெத் இசுது துருக்கிக் குடியரசின் தலைவரானார்.

இரண்டாவது உலக யுடா மத்தின் லுண்டு காலு வருஷம் கற்றுக் குடி மேல் துருக்கி கடு நினைவை கவனித்து வந்தது. அக்காலத்தில் துருக்கியைத் தங்கள் பக்கம் சேர்த்துக் கொண்டதற்காக ஒது புறம் பிரிட்டிஷ், அமெரிக்க வல்லார்களும் மத்திரேகு லுடன் ஜெர்மனியும் சேர்த் தாக ஸல்கன் உலக சாதுதத்திர லுடகத்தில் குடியான லுர் அத்தியாவாஸாக விளங்கும் எல்லாநிலம் கிந்திர் கத்தகமிச்சி.

இவ்வுதயின் 1915-ல் வரதுவும் ஆரம்பத்தில் தான் அதாவது மத்தின் லுடி.

உலக நாடுகளுக்கிடையே பற்றுபதிலாதல் அத்திப் பழக்கங்கள் பெட்டியில் அடுக்கி வைக்கும் துருக்கிய் பெண்.

வடைவதற்குச் சில மாதங்களுக்கு முந்தாம் துருக்கி அரசு காடுகள் மீது புத்தப் பிரகடனம் செய்தது!

சென்ற மகாபுத்தத்துக்குப் பின் ருய்யாவின் சில கோரிக்கைகளுக்குத் துருக்கி இணங்காததால், ருய்யா துருக்கியுடன் செய்த கொண்டிருந்த நட்பு உடன்படிக்கையைக் கத்தரித்துக் கொண்டு விட்டது.

எனவே, இன்று மத்திய கேஸ்திரப் பிரதேசத்தில் துருக்கி பிரிட்டிஷ், அமெரிக்க வம்சவகளுக்கு மிகவும் ஆதரவாக இருந்து வருகிறது.

சுமார் மூன்று மட்டும் சதுரமில்லியன் மீட்டர் உள்ள, அதாவது பிரிட்டிஷ் பிரேம் மூன்று மடங்கு பெரிதான துருக்கி கருங்கடலுக்கும் மத்தியதரைக் கடலுக்கும் இடையே இருப்பதால், அது மத்திய கேஸ்திரகாடுகளில் மூக்கியமானதாகத் திகழ்ந்து வருகிறது.

ஐரோப்பாவில் பெரும்பகுதி ஒரு காலத்தில் துருக்கி சாம்ராஜ்யத்துக்கு உட்பட்டதாக இருந்தது அவ்வகா? ஆனால் இன்று ஐரோப்பாவைச் சேர்ந்த சுமார் பத்தாயிரம் சதுர மைல் பரப்பு உள்ள பிரதேசம் மாத்திரமே துருக்கிக்குச் சொந்தமாக இருக்கிறது.

துருக்கி நாட்டின் ஐந்த்தொகை சுமார் இரண்டு கோடியாகும்.

அது எரங்கச் செவ்வம் மிகுந்த நேச மென்ருளும், அச் செவ்வம் இன்னும் அபிவிருத்தி செய்யப்படவில்லை.

துருக்கியில் உள்ள மக்களில் ஏழுபது சதவீதம் பேர் விவசாயத்தையே ஜீவனமாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அந்த நாட்டில் அத்திப் பழங்கள் அதிகமாக உற்பத்தியாகின்றன. துருக்கி அத்திப் பழங்கள் உலகப் பிரசித்தி பெற்றவை. எனவே அவற்றை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதன் மூலம் அத்தேசத்துக்கு ஏராளமாக வருமானம் கிடைக்கிறது.

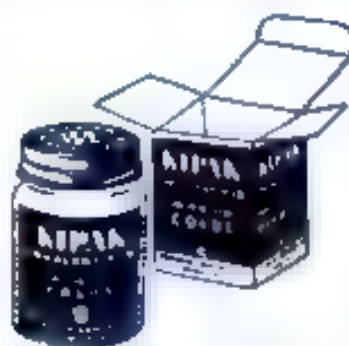
துருக்கியின் தலைநகரான அங்காராவில் ஒன்றரை மட்டும் ஐசங்களுக்குமேல் வசிக்கிறார்கள். இதில்தவ சகாப்தம் ஆரம்பமாக நதரூப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன் அங்காரா மிகவும் சுபிட்சம் பொருந்திய பெரும் நகரமாக இருந்தது.

ஆனால் பிரதம காலகிராமத்தில் அதன் உருவமும் பெருமையும் நன்றிவிட்டன. முதலாவது மகாபுத்தம் ஆரம்பமானபொழுது அங்காரா ஒரு சிறிய கிராமமாகவே இருந்தது!

ஆனால் இப்போது அது உலகத்திலுள்ள மூன்றாவது நகராகியும் போல் எவ்வளவள வசதிகளுடனும் விளங்குகிறது.

துருக்கியின் பழைய தலைநகரான கான்ஸ்டாண்டிநோபேலில் (இஸ்தான்புல்) எட்டு மட்டும் ஐசங்களுக்கு மேல் வசிக்கிறார்கள். துருக்கியிலேயே இததான் பெரிய நகரம் என்பதான் சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற, மிகப் புராதனமான நகரமும் ஆகும்.

ஐலகோஷத்தை அலட்சியமாக எண்ணுதீர்கள் உடன்கிச்சை செய்யுங்கள்

மேலும் விவரம் காண்பதற்கு கீழ்க்கண்டவர்களைத் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

ஐலகோஷத்தின் அதிருந் தென் பட்ட உடனேயே மூக்கினால் சிறிது திரவத்தைத் தடவினால் ஒரு மணி நேரத்திற்குள்ளாக சளிநின்று மூக்கு அடைப்பு அறவே அகன்றுவிடும். மூக்கு அடைப்பு நீங்கி உயிர்ப்பை சரிவர ஆக்கிவிட்டால், ஐலகோஷம் காளுக வேண்டியதில்லை.

இவ்வித படுக்குமூர், மாசுபு, நெடுக குத்து பாகஸ்களில் சிறிது திரவத்தைக் கசுருகத் தேய்த்துக்கொண்டால், முற்றிலும் நீங்குதற்கும் ஆவியாக மாறக் கூடியதுமான திரவம்வருவது என்னை தெரிவிக்கக் கூடியதுவோ ஐலகோஷத் ததையும் எளிதில் நிவர்த்தி செய்து விடும்.

கீபாக்

மூக்கையும், தேய்க்கவும் உகந்தது

ஏஜென்டுகள்: ஓரியண்டல் மெர்க்கண்டைஸ் ஏஜென்ஸி,
99-A, அரண்மனைக்காரத் தெரு, மதராஸ்-1

■ எதிர்பாராத உதவி

சூரியன் உதயமாகிச் சற்று நேரத்துக் கெல்லாம், வெப்பில் 'சூரி' என்று உதைக்க ஆரம்பித்தது. கமலம் இப்பொழுதுதான் இந்த உலக நிலைவுக்கு வந்தாள். இதுவரையில் காடு எவ்வளவு பார்த்ததென்பதை கமலத்துக்கு, இப்பொழுது காட்டில் இருப்பதை நினைக்க ஆச்சரியமா யிருந்தது. வெப்பில் என்றால் என்னவென்றே தெரியாமல் அரண்மனையில் வாழ்ந்து வந்த கமலத்துக்கு இந்தக் காலை வேளை வெப்பிலே தாங்க முடியாததாயிருந்தது. அத்துடன் அவ்வளவு தூரம் நடந்து வந்தது அவளுக்கு மிகவும் அதுப்பாடை இருந்தது. இருந்தாலும் எத்தனை நேரம் தான் அங்கேயே உட்கார்ந்திருக்க முடியும்? மெதுவாக எழந்து நடக்க ஆரம்பித்தாள்.

காடுமுரடான அந்தக் காட்டுப் பாதையில் நடப்பது கமலத்துக்கு மிகவும் சிரமம் யிருந்தது. மேலும் அவள் காடுகளைப் பற்றிக் கதைகளில் படித்திருக்கிறாள். அந்தக் காடுகளில் கொடிய மிருகங்களுக்கெல்லாம் உலாவியிருப்பது என்றும் அவள் படித்திருக்கிறாள். இப்பொழுது அவளுக்கு அந்தக் கொடிய மிருகங்களின் நிலைவு வந்ததும் பயமா யிருந்தது.

நல்ல வேளையாக இதுவரையில் எந்தக் கொடிய மிருகமும் அவள் எதிரில் வரவில்லை. சுற்றிலும் இருந்த புதர்களிலிருந்து சாம்பாணம் மாநிலி வீர் வீர் என்று முயல்கள் விசைவாக ஓடின. அது கமலத்துக்கு மிகவும் உற்சாகத்தைத் தந்தது.

கொஞ்ச தூரம் போனதும் இதுவரையில் இல்லாத செல்வென்ற காற்று வீசத் தொடங்கியது. கமலத்தின் கண்களை அது கொஞ்சம் ஆற்றியது. கமலம் மேலும் மேலும் நடந்து கொண்டே யிருந்தாள்.

சூரியன் வான விதியில் வேகமாகப் பிரயாணம் செய்துகொண்டிருந்தான். வெப்பில் வர வர, கடுமையாகக் கொண்டிருந்தது. மனித சந்தராமத்த அந்தக் காட்டில் பாலம், கமலம் வெகுதூரம் போய்விட்டான். அவன் கால்கள் மேலும் நடக்க மறுத்துவிட்டன. அவன் மிகவும் சோர்ந்து விட்டான்.

அச்சமயம் ஒரு அழகான நீர் ஓடை குறுக்கிட்டது. அந்த ஓடையில் மிகவும் தெளிவான ஜலம் சைலை வெள்ளும் ஓடாவுடன் ஓடிக்கொண்டிருந்தது. கமலத்துக்கு அந்த ஓடையைக் கண்டதும் உற்சாகம் தாங்க முடியவில்லை. கை, கால், முகங்களை வெல்லாம் அந்தக் குளிர்ந்த ஜலத்தில் அலம்பிக் கொண்டு இரண்டு மூன்று கை ஜலத்தை அள்ளிக் குடித்தான். கமலத்தின் களைப்பெல்லாம் இருந்த இடம் தெரியாமல் மறைந்தது. அவன் உடம்பிலும் மனதிலும் ஒரு புதிய உற்சாகம் உண்டாயிற்று.

சீற்று நேரம் அந்த ஓடைக் கரையிலேயே களைப்பு ஆறிவிட்டு, கமலம் மறுபடியும் நடக்க ஆரம்பித்தான்.

பெரிய பெரிய மரங்களும் மூன் புதர்களும் பாம்புப் புற்றுகளும் சிதைந்த அந்த வளைப் பிரதேசத்தில் வழி கண்டுபிடித்துக் கொண்டு போவது மிகவும் கஷ்டமா யிருந்தது. அந்தச் சிரமங்களை வெல்லாம் மொகுட் படுத்தாமல் அந்தக் கொடிய காட்டுப் பாதையில் கமலம் மட்டும்தான் தன்னந்தனியாக நடந்து கொண்டே யிருந்தான். ரொம்ப தூரம் நடந்த பிறகு, கமலத்தினால் நடக்கவ முடியவில்லை.

சூரியன் வானத்தின் உச்சிலே அடைந்து விட்டான். கமலத்துக்குப் பரி காதை

அவ்விதம். உண்மை இருப்பைக் கொண்டு வந்தது. அவருடைய காதல் தாமதமாகிய தன்மையே ஆய்வித்தது.

அந்தச் சமயம் கமலத்தின் கையில் ஒரு மாதிரி மெய் பட்டுத் தடுக்கியது. பாவம், கமலம் இதை விழுந்து விட்டான். அவளுக்கு சிறிது தப்பி விட்டது.

கமலம் விழித்துக் கொண்டு பார்த்த போது தான் ஒரு குடிசையில் விழித்துக் கட்டிய மெய் படுத்தக் கொண்டிருப்பது தெரிந்தது.

அவன் அண்மையிலிருந்து அறிவாளியைப் புறப்படுத்த, யெருதுரம் எட்டுப் பாதையில் நடந்தது. பிறகு களைப்படைந்து எக் கோரே இதை விழுந்தது முதலிய சம்பவம் நெல்லாம் ஒன்றாகப் போய் ஒன்றாக அவன் கிணங்கி வந்தான். ஒரு வேளை அண்மையிலிருந்து படுத்தக் கொண்டு கையாண்டிருந்தான் என்று அவனுக்கு சந்தேகம் பற்றியிருந்தது.

"அம்மா, ராஜகுமாரியைப் போல அழகானிருக்கிறாள்? இதைக் கொடுப்பதோடு பிரதேசத்துக்கு எப்படி வந்து போகலாம்? இதோ, இந்தப் பழக்கமேயும் பாவமும் எப்பிட்டு விட்டு சிதானமாவே செல்லு. அம்மா!" என்று மிகவும் அன்போடு யாரோ பேசுவது கமலத்தின் செவிமையில் எழுப்பிக் கொண்டது.

கமலம் மிகவும் சிரமத்துடன் எழுந்து உட்கார்த்தான். உண்மையிலேயே தான் ஒரு குடிசையில் இருப்பது தெரிய வந்தது. தான் காண்பது காவல்வன் என்பதும் கமலத்திற்கு சிந்தையாகத் தெரிந்தது.

உட்குறுக்கு அருகில் ஒரு சின்ன மூங்கில் நாதாவிலின் மேல் ஒரு தட்டில் பழக்களும் ஒரு டம்ளரில் பாலும் கவர்க்கப் பட்டிருந்தன.

ஒன்று முன் அவன் காதலனை விழுந்த அன்பு வார்த்தைகள் இன்னும் அப்படியே ஒலித்துக் கொண்டிருந்தன. இவ்வாறியேயே தானே இழந்த கமலம் அந்த மாதிரியான அன்பு வார்த்தைகளைக் கேட்டுத் திண்ணி நித்தியம் ஒரு சேர்க்கைக் கேட்டுப் பழகிப் போன அவன் காதலனுக்கு இந்த வார்த்தைகள் அமீரிதம் போலிருந்தன.

கமலம் உற்று நின்றும் பார்த்தான். எதிர்ப்புறத்திலிருந்து அகலமிருந்து ஒரு மெய் வந்தான். அந்த மெய்வதன் அம்மவனு அப்படிப் பேசியவன் என்று கமலம் ஒருவாறு புரிந்து கொண்டான்.

அந்த மெய் கமலத்தின் அருகில் வந்து அவன் தலையை அன்புடன் தடவினான்.

"பாட்டி, நான் ஒரு ராஜகுமாரியாம். அண்மையில் வாழ்ந்து வந்தவன்தான். இந்த அமரபுரி ராஜ்யத்தின் இளவரசி நான். அரண்மனையிலிருந்து அருமை பாடிப் பித்தவன். மகா வீரனாகப் பதினெரு அண்டம்மார்கள் என்னை இருந்தும் இப்படிப் பரிசோடு காட்டில் அகாத வாகத் தவிக்கும் படியான சினைமை ஏற்பட்டு விட்டது!" என்று உறும் போலுமே கமலம் தங்கத்தினால் விழி அழுதான்.

மெய், கமலத்தின் கண்ணில் பெரும வந்த

கண்ணாடித் துடைத்து. அவளைத் தேற்றினான். அன்போடு அவளுக்குப் பழமும் பாலும் கொடுத்து அவளது பரிசையும் களைப்பையும் போக்கினான்.

கமலத்துக்கு இப்போது களைப்பெல்லாம் சிக்கு விட்டது. அந்த மெய்யிடம் இவ்வாறானவின் கொடுமைகளைப் பற்றியும், அவன் சேய்த குழ்ச்சியினால் தன் அண்டம்மார்கள் உருவம் மாறி எக் கோரே காலுமற் போனதைப் பற்றியும் சொன்னான்.

மெய் அவன் கதை முழுவதையும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். கமலத்துக்குப் பண விதத்திலும் அறதன் வார்த்தைகள் சொன்னான். மனம் விட்டு அந்த மெய்யிடம் தன் சேரக் கதைகளைச் சொல்லி அழுததில் கமலத்துக்குத் தன் மானம் அழுத்திக் கொண்டிருந்த பாதம் குறைந்த மாதிரி இருந்தது. அவன் விழித்து எழுந்ததும் மெய் மீண்டும் அவளுக்குப் பழக்கம் கொடுத்தான்.

"அம்மா கமலம், உன்னிடம் ஒரு சமாரம் செல்ல வேண்டும். நான் இரண்டு எட்டிலுக்கு முன்பு, இங்கிருந்து ஈர்து கமல் தரத்தில் இருக்கும் ஆற்றக்குப் போனேன். அந்த ஆற்றங்கையோடு இரண்டு கமல் தரம்போகும் சூழ்நிலைகளை அடைபவரம், அங்கே அடிக்கடி என் மீன் பிடிக்கப் போவதன் ஸ்தலம் நான் அங்கே ஒரு அறிசெய்ததைப் பார்த்தேன். பொன்னிறமான பதினெரு அண்டப் பறவைகள் வரிசையாக சேறின. பிறகு எல்லாம் ஓரி உட்டமர்க்கப் புறப்பட்டு எங்கோ பறந்து சென்றன. அந்தாண் வெயிலின் அதன் இறங்கைகள் பண்பை வென்று மின்னின. ஒருவேளை அந்த அண்டப் பறவைகள் தான் உன் அண்டம் மார்க்களா என்னையோ! உன் சித்தி மந்திர வாதியின் உதவியைக் கொண்டு அவர்களை அப்படி மாற்றி விடுக்கலாம் அல்லவோ? இதோ பார்க்க ஒரு பொன் இறகு. அவை பறந்தபோது நீயே விழுந்தது!" என்று உறிக் மெய் கமலத்தினிடம் ஒரு பொன் இறவைக் கொடுத்தான். (தொடரும்)

மீழாக்கித் தவிர்த்துவிட்டால் எங்கள் ஆயிரம் ஒரே கலாட்டாத்தான். அன்றுதான் எங்களுக்குச் சம்பள தினம். காஷியர் இருக்கணாமி ஸ்தம்பகர் ஆயிரம் உள்ள அத்தனை போதுடைய 'கோட்டா' வுக்கும் 80 கொடுத்தாக வேண்டும்.

"இன்று இந்தக் காஷியரால் எங்களுக்கு ஒரு தண்டம், அப்பா!" என்மார் ஒரு கண்பர். "ஏன்? அவரால் என்ன தண்டம்?" என்று கேட்டார் இன்னொருவர். "ஏனா? இன்று அவர் காரணமாகத் தானே நான் ஒரு ஸ்தம்பகர் போய்ப் பால் குடிப்பது விட்டது!"

"சம்பளம்தான், சம்பளம்தான்! அவர் கொடுக்கும் அடிக்கு கோட்டுக்களைத் தொட்டு விட்டால் கைகளை வேர்ப்புப் போட்டுக் கறுவ வேண்டியதுதான்!" என்று சொல்வர் ஸ்தம்பகர் ஆயிரம் போது போது ஒருவர்.

இன்னொருவர் பளிச்சென்று இருக்கும் வெள்ளத்தான் ஒன்றை நீட்டி, "சம்பளம் கொடுக்கக் கையால் தொட்டேன்! இதனால் நான் தாக்குவன்!" என்று சொல்லி எப்படி கோட்டை எடுப்பது என்பதை அறியாமல் பிடித்தே காட்டி விடுவார்.

இவ்வளவு கேள்விச் சொற்களையும் பரிசாகச் சொற்களையும் கேட்டுக்கூடச் சிறுக்கனாயி ஸ்தம்பகர் இவ்வளவு இரகசியம் வரவதற்குத் துக் கொண்டு மெனமெனக்கொண்டு இருப்பார்.

அடியும்

சிறுக்கினா, அவர்களுக்குச் சம்பளத்தேதி அன்று இருப்பதற்குள் அதை அடிக்கு கோட்டைப் போடுகிற எடுத்துக் கொடுத்து அவர்களை வந்து சம்பளத்துக் கொள்ளவும் அவர் தவறியதில்லை.

அன்றும் சம்பளத்தேதி, சம்பளத்தம் ஆயிரம் ஒருவர் திருந்தான். அவன் காஷியர்

சிறுக்கனாயி ஸ்தம்பகருக்கு அத்தவந்த அண்பன். காஷியரின் புதிதா! ஆகவே, கை எடுத்துக் கொண்டு அவரைப் பார்க்க வந்திருந்தான். சிறுக்கனாயி ஸ்தம்பகருக்கு சன்ன தோன்றிற்று. தெரியவில்லை! ஸ்தம்பகர் அவன் காரில் ஏறி உட்கார்ந்து கொண்டு பாங்குக்குப் புறப்பட்டார். அதைக் கண்டவாயடி வேங்கடராமனும் டவுனில் ஏதோ வேலாவிருப்பதாகக் கறி அவருடைய காரில் நோக்கிக் கொண்டார்.

பாங்குக் கொண்டார் செக்கை நீட்டி விட்டு 'டோக்கன்' வாங்கிக் கொண்டார். காஷியர் ஒரு பெஞ்சினில் உட்கார்ந்தார். தம்மும் பறா எப்போது கூப்பிடுவார்கள் என்று கைதத் திட்டி வைத்துக் கொண்டு.

பத்துப் பதின்ந்து நிமிஷங்களுக்குமேலாய் வேங்கடராமனும் தன் அலுவல்களை முடித்துக் கொண்டு காஷியரைப் பார்க்கப் பாங்குக்கு வந்து விட்டார். பாங்குக் காஷியர் சிறுக்கனாயி ஸ்தம்பகரின் கப்பரைக் கூப்பிடவும், வேங்கடராமன் எங்கள் காரியாலயத்துக் காஷியரைத் தேடிக்கொண்டு உன்னை அழையவும் சீராக இருந்திருக்கிறேன்.

பாங்குக் காஷியர் கைதக் கத்தவராகப் புது கோட்டுக்களை எடுத்துச் சிறுக்கனாயி ஸ்தம்பகரின் முன்னால் போட்டுக் கொண்டிருந்தார். சிறுக்கனாயி ஸ்தம்பகர் அதைப் பார்த்ததும் பெர். அமைத்தவர் போல, "எனா! புது கோட்டுக்கள் வேண்டாம், என்! பழைய கோட்டுக்களை கொடுங்கள், போதும்!" என்று கெஞ்சினார்.

"சங்குப் பழைய கோட்டுக்களை என்னக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்க என்னக்குப் பொறுதில்லை. இன்னும் என்னக்குப் பின்னால் எத்தனை பெர் சீரெடுக்கிறீர்? இதை வாங்கிக் கொண்டு போம், ஸ்தம்பகர்!" என்று கடிந்து கொண்டார் பாங்குக் காஷியர்.

"எனா, என்னக்காகத் தயவுசெய்து..." என்று சிறுக்கனாயி ஸ்தம்பகர் காரில் விழாத தொடியாகக் கொஞ்சவே, பாங்குக் காஷியர் அவரோடே பரிதாபம் மட்டுப் பழைய கோட்டுக்களாகத் தேடி எடுத்து என்னைக் கொடுக்கலானார்.

அதற்குள் வேங்கடராமன், "எனா! புது கோட்டுக்களாகக் கொடுங்கள், என்!" என்று சொல்விக் கொண்டே

பாங்கித் தென்னுடைய நேருங்கி விட்டார். "உம் ஆபீஸ் காஷியர் வந்தால் ஒவ்வொரு தடவையும் இதே தொந்தரவுதான். ஐயா! புது நோட்டுக் கொடுத்தால் வாங்கிக்கொள்வாயே மாட்டியேன் ஏன் இது?" என்று பாங்கித் காஷியர் கிருஷ்ணசாமி ஜயங்கார்க்குறை கூறிவராமே, "ஏன் ஐயா, எங்கேயும் புது நோட்டுக் கொடுங்கள், புது நோட்டுக் கொடுங்கள்" என்று அடித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். நீ என்னடா வேண்டிய பதவியை நோட்டுக்களுக்குக்கொடு....." என்று.

அவர் சொந்த முடிப்பதற்குள்ளாகக் கிருஷ்ணசாமி ஜயங்கார், "இல்லை, ஐயா! கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன் பெப்பரில் ஒரு செய்தி வந்திருந்தது. நீங்கள் பார்க்கவில்லையா? பெஸ் நோட்டுக்கள் உடனடியாக நான், புது நோட்டுக்களை வாங்கி ஏமாருகிறார்கள் என்று அறிக்கை விட்டிருந்தார்களே!

புடித்துப் பாருங்கள்!

மருத்துவ

இருக்கிறும் சம்பவங்கள் கதைத்த இந்தக் கதையில் மரிமங்களுக்குப் பஞ்சமில்லை. ஒரு சரியில் வந்துப் பாதையில் கடத்த மரிமக் கொடையின் மரிமங்கள் துப்பரிமங்கள் ஒருவருடைய மொதலியும் கதையில் முடிவில் துப்பரிமங்கள் தான். கதையில் மரிம நீடிக்கின்றெல்லாம் புத்தத்தில் மெல்கட்டையிலேயே வெளிப்பாடு விடுகின்றன.

எழுதினவர்கள்:— ஆர். எஸ். மணி, சம்பத் குமார்; பிரசுரம்: சூரமணிப் பிரசுரம், சென்னை 17; விவ: ரு. 1—4—0.

பலமெல்லிவக

“⁶⁴ ஞாந் மாரி, கண்ணன் புல்லாக்குழல் ஊதி ஞால் புலையும் பாலும் பக்கத்தில் பக்கத்திலே விந்து கேட்டுமாமே! இந்தக் கதைத்திலே மனிதர்க் கெல்லாம் அடித்தக்கொன்று வந்திருக்கிற, கண்ணன் இப்போது இந்த உலகத்திலே வந்து புல்லாக்குழல் ஊதி ஞால் எல்லோரும் சாது வாய்ப் போய்க்கிட மாட்டார்களா” என்று குழந்தைப் பெண் கேட்டாள். இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டும் அவளுக்கு அவன் மூலம் அடைந்திருந்த பரிபக்குவ சிந்தனை இந்தக் கதைக்கு அடிப்படையாக அமைந்திருக்கிறது. குழந்தை உள்மனத்தில் வளர்ந்திருந்த கண்ணன் பத்தி அந்த விட்டுக்கொள் முறையாகக் உடனத்தையும் அன்பு மயமாகக் விடுகிறது. அதுவரையில் கோடுமையுடனிருந்த அவர் பொய்யம் அடியும் இரக்க முன்னதரக மாரி விடுகிறது.

இதேமாதிரி “உம் பசுண்டியல்” “பாசம்” “பாசத் தெய்வம்” “தேவடி பசுண்டி” “கதைக்குக் கால் உண்டு” முதலிய கதைகள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு கண்ணை மூடி எடுத்துக் கூறி மயங்கிவிடுகின்றன.

ஆசிரியர்: சி. வ. குகந்தரன்; பிரசுரம்: அருந்தியியல், தேனும்பட்டை, சென்னை-19. விவ: ரு. 2—0—0.

பதவியை நோட்டுக்கள் என்றும் பத்துக் கைகள் மாரிச் சொவணி ஆகியிருக்கின்றன என்றவது கீச்சாயாக நம்பலாம். ஆனால் புது நோட்டுக்களை எப்படி வா? நம்ப முடியும்? அதனும் தான்.....” என்று.

இதைத் கேட்ட பாங்கித் காஷியருக்கு என்ன பதில் சொல்லுவதென்று கட்டென்று விளக்கவில்லை. கிருஷ்ணசாமி ஜயங்காரின் நிதம்பர சகலபத்ததைப் புரிந்து கொண்டே மெல்கட்டையின், பாங்கித் காஷியரிடம் வங்கன் ஆபீஸில் உள்ளவர்கள் அவரைப் பரிசாரம் செய்யும் விதமுதத்தைச் சொல்கிறதானும் கிரித்துப் பாங்கித் காஷியரையும் சீக்கை வைத்தான். ஆவிலும் கிருஷ்ணசாமி ஜயங்காரின் ரகத்தின் பதவியை நோட்டுக்களை வாங்கி விட்டோம் என்ற பெருமை உணர்ச்சி மனச்சென்று ஓரி விசேககொண்டதால் இருந்தது.

உபநிஷத் நாயக

“உபநிஷதங்கள் அவ்வற்ற பலத்தைக் கொடுக்கும் கருவியைவரை இருக்கின்றன. உலக முழுவதிலும் மூலம் அறிக்கக்கூடிய சக்தி அவை வளம் இருக்கின்றன. அவைகளின் மூலம் உலக முழுவதிலும் புத்தவியும் புது உணர்ச்சியும் புது சக்தியும் அறிக்க முடியும்” என்று விவரமாக கிரித் கூறிப் போகிறார். அத்தகைய சக்தியுடைய உபநிஷதங்களில் சூரமாயுள்ளதைத் தொகுத்து தமிழில் விசேஷ உதையும் எழுதி விருக்கிறார் ஸ்ரீ அனந்த. உபநிஷத வாக்கியங்களின் மூலம் சூரமாயுள்ள தமிழிலும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பிரசுரம்: ஸ்ரீ சாமஞ்சன மடம், மயிலப்பூர், சென்னை, விவ: மூதல் பக்கம் 2—4—0; இரட்டைப் பாகம்: ரு. 3—0—0.

அத்தவத விளக்கம்

இந்தநாள் மூதல் வரக்கு பாகங்களில் பாகவதத்தை பதிவேயவாகவும், மகாபாரதத்தைச் சீமவேயவாகவும் விவரித்திருக்கிறார் இந்தநாள் கிரித். இந்தநாள் சாமவயத்ததை சூரமாயாக மக விளக்குகிறார். ஆம்மூலமாயில் சாம பாகம் சாமவயம் என்றும் அவ்வாரத்ததை அழித்தது; பிற சாமவயம் சூரமாயாக அயோத்தி வாயி இருதபத்தில் சிதைவாயிவ கத்த மாயவ வாய் போய்க்கிடந்தான்; அப்போது அதுமாயுயிவ சூரம வாய்க்கவம் அதுமூடம் இருந்தது. இக்கூடத்தில் அவன் தீவனமுக்க சிவமய அடைந்தான் என்பது சாமவய வாயித்ததில் தத்துவ விளக்க உன்னதம் போகும்.

இதே மாதிரி சாமவய வாயித்ததில் அவ்வயம் இந்தநாள் வேதாத்த தத்துவமுமாயாக விட்டி அறிக்கிறார்கள். ஆராய்ச்சி பூர்வமான இந்தநாள் தூதர ஆசிரியர் உபநிஷதங்களையும் புரண்களையும் ஆதாரமாகக் காட்டியிருக்கிறார்.

ஆசிரியர்: சி. வ. குகந்தரன், நெ. 27, தெற்குச் சென்னை கிதி, மதுரை; விவ: ரு. 1.

கிறமை மிக்க வேலைப்பாடு
வெகு நாள் மறையாது
நிகழ்கிறது

திருச்சி மலைக்
கோட்டை.

236 அடி உயரம்
இ.பி. 17-ம்

ஆதாரம் தீர்மானிக்கப்பட்டது

Stanes

‘ஸ்டேன்ஸ்’
சிகப்பு லேபில்
சுத்தமான காப்பி

தி யுனைடெட்
காப்பி ஸ்பீக்
கம்பெனி
லிமிடெட்

கோலம்புத்தூர்,
தென் இந்தியா

வாங்கியுள்ளதற்கு எதற்கு:
மிகப் பின்னம் அனுமதி நாள்
பெரியதே.
திருவள்ளூர் தெரு. எந்தி தாள்.

விஜயநகரத்திற்கு எதற்கு:
மிகப் பின்னம் S. Ch. மகிழ்ச்சி நாள்
வாங்கியுள்ளதற்கு எதற்கு பெரியதே.
பெரியதே.

தி பாஸுஸேரி பெனிபிட் சிட் பண்டு லிட்.

தமிழ்: EVERMANS (இந்தியாவில் இலாபகரப்பட்டது) (போன்: 33334)
தெ. 3, கிங்காச்சேரி தெரு, திருவல்லிக்கேணி, மதுரை - 5

மாதச் சிட்டுகள்

சந்தா செலுத்தும் காலம் தேதி 1-2-1952 ★ வரத் தேதி 10-2-1952

நுழைவிலில் ஆரம்பமான சிட்டுக்குத் தொலைக்கு அதிகமான கத்தாரத்தால் செலுத்தப்பட்டபடியால் பழைய வாகனக்காரர்கள் புதிய மேம்பாட்டில் மற்றும் செலுத்தினர் செலுத்தியதை உத்தேசித்து இவ்வேறு புதிய சிட்டு ஆரம்பத்திலுமுறை தெரிவித்துக் கொள்ளுகோம். இப்படியே சிட்டு 5 முதல் 7 வரை ஐந்து வருடமுள்ளாக பின்பாதி மாதத்திலிருந்து ஆரம்பமாகும்.

B	கொண் தகவெட்	ரூ. 2500/-	மாதம்	ரூ. 100/-
C	" "	ரூ. 1250/-	"	ரூ. 50/-
D	" "	ரூ. 625/-	"	ரூ. 25/-
E	" "	ரூ. 500/-	"	ரூ. 20/-
F	" "	ரூ. 375/-	"	ரூ. 15/-

ரூ. 55க்கும் அதற்கு மேற்பட்ட தொகைக்கும் இந்தியாவிலுள்ள அங்கீகரிக்கப்பட்ட பாங்குகளில் செக் பெற்றுக் கொள்ளப்படும். அதற்குக் குறைந்த தொகைகளை மணிபாசிட் அல்லது இந்தியன் போஸ்டல் ஆபீஸ் மூலம் அனுப்பலாம். புதியவர்கள் ரேசு விருப்புவோர் சித்திரமாவோ ரேசு கெட்டுக்கொள்ளப் படுகின்றனர். மேலாடு போருக்கு இலவசமாக சிபந்தனையும் விண்ணப்ப பரங்களும் அனுப்பப்படும்.

(போஸ்டலில் உத்தரவுப்படி)

எம். வி. சுப்பிரமணியம்
மாஸாஜிக் கட்டாட்டர்.

ஆய்வுகள், மார்க்கள் இயுமர், மூக்கத் திணை, மூக்கு நிமிஷத்தின் அகத்தப்படுகின்றன

ஆய்வுகள், மார்க்கள் தாக்குதலால் மூக்கத் திணை தாக்கமின்றி அவசியமுதிரிகளால் அதிகமான இடமுறைகள் பிராணவந்தவரம் இருக்கிறதா! பழைய உணர்ச்சியிலும் வேறு செயல் அகத்த தாகவும், குணமயமான வந்துக்களையும் சித்திர உணர்வுகளையும் உட்கொண்ட முடிவில்களையா!

"எவ்வளவு வரக்கூற உணர்வுபற்றி எதை உப போலித்திருப்பினும் சரி, மேண்டாகோ ஓர் புதிய உயிர்க்களைய அளிக்கும். மலக்க் மருத்து, புகை பிடித்தல், இஞ்சக்கை, ஆட்டோமயன் இவை தோவையிலும், செயல் வேண்டுகிறதெல்லாம் குறி வற்ற இரண்டு பித்திரை எப்பாட்டியுமே உட்கொண்ட வேண்டுகிறேன். உத்தரவுகள் மாவாது அகத்துமும், மூக்கு நிமிஷங்களில் மேண்டாகோ இரத்தத்துடன் வந்த வேண்டுகிற தேடாக்கி, உத்தரவுகளை எடுத்து சேமியின்றி எவ்வாறாக அபிவிருத்தி செய்கு முதுவரம் இரையிலேயே என் சித்திரவை அளித்து விசர லில் பல வருஷங்கள் பெண்கள் உணர்ச்சியையும் பலத்தையும் பெறுகின்றனர்.

2 ஆண்டுமே ஆய்வு இக்க

மேண்டாகோ அநேகமாக உட்கு குணமறித்து உணர்ந்த இவ்வுணர்வுகளை மட்டுமன்றி எதிர் என் தாக்குதல் ஏற்படாது செல்வதே. உத்தரவு

யை மிஸ்டர் ஜெ.ஆர். இயுமர் மூக்கத் திணை தாக்க இரவு தாக்கமின்றி 30 மயக்கு எடை குறைத்து இரத்தமிருவர் என எதிர்வாக்கப்பட்டது. மேண்டாகோ ஆய்வுமாவை முதல் வரான சிறுத்தி கிட்டது. இரண்டு வருஷங்களில் அத்தொகையே அவருக்கு மிஸ்டர் ஏற்பட்டிருக்கிற.

பலம் வரல் உத்தரவாதம்

மேண்டாகோ முதல் வேலை எப்பிட்டதிலே வேடிவா இரத்தத்துடன் வந்த ஆய்வுமாவை மூலிக்கிறது. மேண்டாகோ அதிவிசாரத்தில் வயதில் பல வருஷம் பெண்கள் உணர்ச்சி, பலம் இவற்றை அளிக்கிறது. வாயில் உத்தரவாதத்தின் சிறு மேண்டாகோ உபயோகித்துப் பார்த்து தீர்ப்பளி யுங்கள். மேண்டாகோ எப்பிட்ட பித் பூண குணம் பெற்று, திருப்தி பவிக்களையிலு எளிப் பெட்டியை அனுப்பினும் மூலத் தொகையும் வரல் செல்வப்படும். இவ்வேறு மருத்துவவாசன விடமிருந்து மேண்டாகோ வாங்குங்கள். இவ் திரவு எப்படித் தாக்குதிரிகள், மறு வரல் வரல் வக்கிதமான தெம்புணர்ச்சி ஏற்படுகிற

Mendaco

மேண்டாகோ

தென்பதையும் பரமக் க. உத்தரவாதம் உக் களுக்கு எவ்வ பரது எப்படிய அளிக்கிறது.

★ ஆய்வுகள் ★ மார்க்கள் தேய் ★ தேய் ஜும் இவற்றை அறிய அகத்தபடுகின்றன

விட்டு ஊர் வம்பெய்வாய் பெரிக்கோண்டிருக்கிறோ!" என்று மருதப்பன்.

"அந்தக் கைதெய்வகாரம் அப்பறம் கொண்டு விடுறேன். சீங்கல் முதலில் ஊர் கொண்டதைச் செய்தால் போதும்."

"சரி! கடைவிலை ஏமாற்றி அழகுத்துக் கொண்டு வந்ததன் என்று டாக்டர் ஐயா என்னைத் தான் திட்டம் போட்டுரு?"

"அதெல்லாம் திட்டமாட்டாரு. சந்திரனும் படுவாரு!"

"அது விடக்கூடும். எதுக்காக அந்த டாக்டர் ஐயாவைப் போல் கொட்கி அழகுத்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்?"

"இந்த விட்டிலை வேதா என்று ஒரு பெண் இருக்கிறார் என்று சொல்வோம். பாலுச்சரி! அவளை சந்திக்கிறதற்காக!"

"அவளை எதிர்பாட அவர் சந்திக்கணும்!"

"சீங்கல் ஏன் உங்கள் மாமன் மகளைச் சந்திக்க வேண்டும் என்று இந்த கடைவிலை அவர் ஏதிக் குறித்து வந்து போய் மாதிரியே குறிவிருக்கிறார்! அதைப் போலவேதான் அவரும் அவளைச் சந்திக்கணும்" என்று சொன்னார்.

"ஓடுறோ! அப்படியா விடுவாய்! விளக்கிப் போக. இந்தப் பெண் அந்த டாக்டருக்கு மாமன் மணர்! சொந்த மாமன் மணரை இரும்பு போது ஏன் உரிமைமோடு அவளை இந்த விட்டிலாகே வேர வந்து அவளைச் சந்திக்கக் கூடாது! இந்தத் திருட்டு வழியெல்லாம் எதற்கு!"

"திருட்டு வழிதான். வேறொரு வழி போன்றவர் ஊக்கு வே வழி போகணும். சொன்ன வழி போன்றவர்களுக்குக் கொண்டு வழிதான் போகணும்!"

"சரிதான், சரிதான்! அதுவும் உண்மையான. சீங்கல் போலே இனி மேல் ஊர் பரத்துக் கொண்டுபோக, ஊர் எல்லா சந்தர்ப்பங்களும் போது விட்டு வந்திருந்ததிலே பத்த மணிக்கு மேல் வந்துவந்த பிடிக்க கொண்டு வந்து போய்விடுவா எத்திரும்பென், ஏமாற்றிவிடாதே! விட்டாயம் வந்து விடு."

"சீங்கல் அவளை அழகுத்துக் கொண்டு வந்து விடுவோம். சீங்கல் மாதிரியே வந்துவிடுவா எல்லா மாடாகக் கட்டிக் கொண்டு வாருங்கள். குடிலிக் குளத்துக்குப் போய் விட்டு பெண்ணி முகங்கெத தங்குலும்னு இப்போ திருப்பி வந்து விடணும்."

"அதைப் பற்றிக் கவலைப்படாதே. பொன்னி! மூன்று கண்ணுத்தானே! எம் சிவரத்தான் காண்க அங்கு கட்டிக் கொண்டு வருகிறோம். 'கு'க்குள் போதும்; விட்டால் பறந்து போகும்."

"சரி, கசழிவை பாக்கிட்டது. காச் போகணும்" என்று பொன்னி அவனிடம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போதே விட்டிருந்துவிடுகிற யாரோ வருவதுபோல் சப்தம் கேட்டது.

"அந்த வேலைக்காரி சைபன் பிடித்தவன் எழுந்து விட்டான் போலிருக்கிறது. நீங்கள் ஒன்றிட்டு மறைத்து ஒருவர் கண்ணாடும் படாமல் இங்கிருந்து போய்விடுங்கள். காணும் போகிறேன்" என்று பொன்னி அவன் காசை பிடிவது உதறிக் கொண்டு ஓடினான். அவன் சிப்பற வசத்திக்கு வந்தபோது வேலைக்காரி சேங்கம்மா கையில் ஒரு விளக்குடன் அவன் எதிர்கொக்கி வந்து கொண்டிருந்தான்.

*

சேங்கம்மாவைக் கண்டதும் பொன்னி நிகைப்படைத்து சீங்கும் எங்கும் அது இயற்கை. ஆனால் பொன்னி தன் சாகஸத்தால் தனக்கு ஏற்பட்டுள்ள நிகைப்பையும் பயத்தையும் மறைத்துக் கொள்ளப் பிரயத்தனம் செய்தான்.

பணக்குக் கொளியோல் இருக்க சேங்கம்மாவின் கண்களில் சம்பளமும் சந்தேகமும் கிடைக்கிறதே. அவன் வாய்விற்றுப் பேசுவதற்கு முன்னால் அவனுடைய கொளேமான விழிகளே கேள்விகளே கேட்பது போலிருந்தன. பொன்னி சிறிது சேரப் தயங்கி நின்றுவிட்டு விடப்போடும் விஷமக் கிரீப் போடும். "எனது, இப்படிப் பார்த்திருக்க!" என்று கேட்டான்.

"என்னை நீ சிரித்து மழுப்பி ஏமாற்றிவிட்ட முடிவாது. இந்த வேலைவிலே உனக்கு கொஞ்சம் புறத்தின் என்ன வேலை?" என்று சொல்லும் அந்தக் கொளே தோன்றிடன் கேட்டான்.

"இரண்டு நாளைக்கு முன்னாலே சங்கரன் யாரோ காலைப் பயல் வாழி மறித்து, கையிலிருந்து ஈந்து குரையைப் பிடுங்கிக் கொண்டு போய் விட்டானா! நீங்களும் கையைத் திறக்காமலே வந்து விட்டீர்களா!"

"ஆமாம். தான் கையைத் திறத்திருக்கிறது என்பது உங்கம் பங்கரன் என் பட்டிக் கொண்டு போயிருப்பானே, படுபாவி..."

"என்னமோ சப்தம் கேட்டது, கொல்லிப் புறத்திலிருந்து. என்னவென்று போய்ப் பார்த்தேன். ஒருவேளை யாரோடும் கொல்லிப் கார்த்தன்..."

"கொல்லிக்காரர்களா..." என்று இத்த வீட்டுக்குத் துறையுமாட்டான்... இத்தன் கூடும் இல்லாத இருவர் இப்பொழுதுதான் இத்த வீட்டுக்கு வரப்போகிறோ! நீ சொல்லுவது யோக்கை யாக இருக்கிறதே!" என்று சொல்லியான்.

"இத்தன் காலும் இத்த வீட்டுக்குத் துடன் வராமலிருந்தால் இப்போதும் வரமாட்டான் என்று ஏதாவது சான்றியமோ? கொள்கா யுக்கி மறவர்கள், சினைத்தால் எந்த வீட்டுக்கு வேண்டுமானாலும் வருவார்கள். ஆனால் நீங்கள் இருக்கிற இடத்துக்கு எப்படிப்பட்ட கொள்கிக்காரனும் துணர்ச்சாகவரமாட்டான் தான்" — இவ்வாறு சிரித்துக் கொண்டு கொல்லிப் பொன்னி வீடு வார்த்தையும் சிப்பும் செங்கம்மாவை ஒரு விதத்தில் பரிசாரம் செய்வதுபோலிருந்தாலும் ஒரு கணகையில் பெருமைப் படுத்தியும் அபிமானம் வைத்துப் பேசுவதுபோலும் இருந்தன. உண்மையில் சேங்கம்மாவிற்கே பொன்னி தயக்கம் பரிசாரம் செய்கிறார் அவ்வது உயர்த்தி அவர்தப் பேசுகிறார் என்று புரிவாமலிருந்தது. ஆகவே, அவன் தன் சந்தேகத்தைத் தீர்த்துக் கொள்ளும் முறையில், "நீ என்னைப் பரிசாரம் செய்கிறாய்? இல்லை, நீ இயாமகவே..." என்று ஆரம்பித்தான்.

"அட உடவுனே! காச் பரிசாரமா செய்கிறேன், உன்னதத்தானே சொன்னான்! நீங்கள் மட்டும் இந்த வீட்டைக் கட்டிக் காத்துக் கொண்டிருக்கையிட்டாக் கற்று வட்டத்திலே இருக்கிற கொள்கிக்காரர்கள் இத்தன் காச் இந்த வீட்டைக் குரையாடிச் சென்றிருக்க மாட்டார்களா! உங்கள் பெயரைச் சொல்லும் வில்லாதி வில்லாத் என்று சொல்லிக் கொள்ளும் ஆன் பிர்க்கைக் கூடக் கொஞ்சம் அடங்கித்தான் பேசுகிறார்கள்." என்று பொன்னி.

பொன்னியின் புகழ்ச்சியான இவ்வார்த்தைகள் சேங்கம்மாவின் மனத்திற்குச் சிறிது குறு குறுப்பை ஏற்படுத்தின. அந்தப் பெருமைமீது அவன் சிறிது சேரம் கவனாவற்றையுமே மறந்து விட்டான் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். "ஹாம்; இப்பொழுதாவது சாக்கிப் பற்றிக் சரிசாரத் தெரிந்து கொண்டாயே! ஆமாம்! காச் மட்டும் இந்த வீட்டில் இல்லாவிட்டால் இப்போதுதான் என்மாவிலும்மாவால் ஒரு விஷய இருக்க முடியுமா! காச் இருக்கிற வரையிலும் இந்த வீட்டை ஒருவர் கூடக் கதறியமரக் கொடுக்கப் பார்த்த முடியாது. எந்த ஆன் பிர்க்கைக்கும் என்னைப் கொஞ்சம் பயம்தான், காச் பென் பிர்க்கை தானே என்று கொஞ்சம் அடக்கமாவேயா பயத்தோடோ இருந்து விட்டால் பட்டப்பக்க வேலைவிலே கூடக் கொள்கியாடித்துக் கொண்டு போய்விடுவார்கள்" என்று பெருமையோடும் சிவத்தோடும்.

பொன்னி மெதுவாக விட்டிருந்த உச் புறமாக வட்டிக் கொண்டிட, "ஆமாம்! அப்படித்தானே இருக்கிறது. காணும் பயப்படை மாட்டான். இந்தத் தாலும் என்னமோ மனசு கட்டிக்கிட்டு, ஆகவே, சாதேகப் பட்டுக் கொல்லிப்பறம் போய்ப் பார்த்தேன். கடைச்சிலே ஒன்றுமில்லை, கொட்டகையிலே கட்டியிருக்கிற மாடு மிரண்டிருக்கிறது அல்லவாதான்." என்று. (தொடருக)

சென்ட்ரல் டிஸ்ட்ரிக்ட்ஸ்
புதுச்சேரி டிஸ்ட்ரிக்ட்ஸ்
மதுரை டிஸ்ட்ரிக்ட்ஸ்
கரையார் டிஸ்ட்ரிக்ட்ஸ்
கரையார் டிஸ்ட்ரிக்ட்ஸ்
கரையார் டிஸ்ட்ரிக்ட்ஸ்
கரையார் டிஸ்ட்ரிக்ட்ஸ்
கரையார் டிஸ்ட்ரிக்ட்ஸ்
கரையார் டிஸ்ட்ரிக்ட்ஸ்
கரையார் டிஸ்ட்ரிக்ட்ஸ்

7 o'clock

ஸெவன் ஒ'கிளாக் பிளேடுகள்

வெண்டிக்கார வடிவேலு

பி. எஸ். மணி

நிம்மம். எனக்கு இதுக்கென்தோ சொத்து எனக்கும் என் குதிரைக்கும் ஆயுத முழுதும் என்னும். ஏதோ விட்டே போய் குத்திட்டு இதுக்கே உடனே என் பதற்காக வண்டியை ரயிலில் ஸ்டோனுக்கு ஒட்டிக் கொண்டு வகுவிதன், வந்த வாடகை போதும்" என்று தன் அப்பிராயத்தைய விளக்கவாகக் கூற்றும் வண்டிக்கார வடிவேலு.

விடிவெலு உறழ்த்துச் சாய் பிட வேண்டும் என்ற நோயுடைய சொந்தவாங்கல், என்னாற் றது வயதிலேயே தன் தாயை இழந்து விட்டான். அவன் தப்பினார் இந்த உலகை விட்டுப் போக்து சென்ற போழுது அவனுக்கு ஒரு பெரிய வீதம் சாய்பாட்டுக்கு வேண்டிய நிலமும், குதிரை வண்டியும் எவற்று விட்டுப் போனார். அவனுக்கு உறு முறைவீடு அந்தத் துருத்தி மட்டும் மூன்று மைல் தூரத்திலுள்ள பிராமத்தில் இருந்தான். அவன் அடிக்கடி தன்னைத் தவிர்ப்பாக சின்று வடிவேலுவுக்கு ஆரதம் உற வடிவான். வடிவேலுவும் அடிக்கடி தன் குதிரை வண்டியைப் பூட்டிக் கொண்டு அவனைப் பார்த்து விட்டு வருவான். மற்றவடி தன்வந்தியை ஒரு சின்று வடிவேலுவுக்கு உறு துண்டாக சின்றுது அந்தக் கிழட்டுக் குதிரைதான். அந்தக் குதிரை கிழட்டுக் குதிரையாக இருந்த போதிலும் அந்த வேறுக்கையின்

திருமெயிலை ஐயுடன் ரயிலில் சிலைப் வேறிச்செய் திருந்தது. என்ன ரயில்களும் வந்து போய் விட்டதால் ஒன்றிரண்டு பேரைத் தவிர ஸ்டோனில் வாரையும் காணும். வேலுவின்வந்த தால் போர்ட்டிற்கு துணைச் சாய்க்குப்பு துணி வழித்து கொண்டுக்கூடான். ஸ்டோனுக்கு வெளியே இரண்டே இரண்டு குதிரை வண்டிகள் மட்டும் சின்று கொண்டிருந்தன. அவர் அச் சமயம் விடைக்காததால் குதிரை வண்டி காதற்கள் இரவையும் பக்கத்திலிருந்து மரத்து நிலத்தில் உட்காந்த போகிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

"என்ன தம்பி! பத்தனை மான் இப்படிக்கிழட்டுக் குதிரையைப் பட்டிக் கொண்டு அழிப் போயிடு! அதை ஒழித்துத் தன் ஸ்தலத்திலிருந்து புறா ஒன்றுவாங்கு தம்பி!" என்று உபதேசித்தவர் வயதான குதிரை வண்டிக்காரன் இவ்வயதான வடிவேலு என்ற வாய்ப்பின் சொக்கி.

"மருமருத்து அண்ணா! இந்தக் குதிரையை விடுவ எனக்கு மனசில்லை. பங்க அப்பாது வரத் திடுவெழுத்து இது என்னை குடுவியத்துக்கு டொக உறழ்த்திட்டு. அதை மரத்து இதைத் தவிர விட்டால் சரியல்லாதுமா!" என்று வடிவேலு.

"அட! பெரிய வேதாந்தி போலப் பேசுகிறேயா! பாது! உன் கிழட்டுக் குதிரைவென்கை உன் கை வண்டியிலே வராத ஏதப் பம்பாட்டுருக்க. அதை உன் உங்க உடனாகவே விடைக்காமல் போய் விடுவதற்கல்லா!" என்று உறுதித்த.

"அண்ணா! வாடகை வந்தாலும் சரி, வர விட்டாலும் சரி, நான் வண்டிப் பட்டுப் போனே

அங்குடன் பராமரித்து வந்தான் வடிவேலு. அந்தக் குதிரையும் அவன் பட்டு மிகுந்த விவகாரத் துடனிருந்த வந்தது.

அத்து வடிவேலு மிகுந்த மெழைச்சுடல் காணப்பட்டான். அதற்குக் காரணம் அவனுடைய அந்தை மரதனமும், அவன் பெண் பார்வையும் அன்றாடம் வடுவதாகக் கொண்டு விருந்ததுதான்.

சொல்லப்படி அந்தை மரதனமும் பார்வையும் வந்த விடவே வடிவேலுவுக்கு ஆரதம் சில சொன்னதிலிரு. அவன்விருமையையும் காணர் சத்திச் காட்டுவதாகக் உற அழைத்தான். என் னான் அவனுடைய குதிரை வண்டியிலே ஏதிரச் சொற்றான். அந்த வண்டியில் பூட்டியுள்ள கிழட்டுக் குதிரையையே பார்த்ததும் அந்த வண்டி யின் ஏறவந்த மரதனமும், பார்வையும் தயல் கிழாக்கள். "ஐயல் வடிவேலு, "அக்கா! பம்பாட்டிற்கு. என்ம குதிரை எப்பாடுப்பட்டது. தெரியுமா! இது ஒருகே மரபினர் இந்த வாரிலே வேறு அந்தக் குதிரையும் டொது. என்னைக் குதிரையும் இதன் பட்டு மரதனமேயுண்டும். வரதம். ஏதிக் கொள்ளுங்கள்" என்றும்.

வரத்திலுள்ள என்ன இடங்களுக்கும் அவர்களை அழைத்துச் சென்று காட்டு ஐயல் அவன். பார்ப்பு பட்டனத்தின் அழைய சாட்டினைக் காண்கு கொடுத்தப் போய்விட்டான். அதோடு வடிவேலு என் விட்டான் அவன் ஏதப்பாடு சொந்திருந்த வந்த தையும் கண்டு அவன் விடப்படக்கூடான். அதற் குக் காரணம் அவன் பட்டு அவன் தன் மயத் தைப் பற்றோடுத்த விட்டதற்கால் என்பது பா வடுவந்த தெரிந்திருக்க வொயல் இல்லாமல்வரா

மருதமுத்து சுண்ணகேரம் பிரயித்து கன்று விட்டுப் பின் வடிவேலுயின் அருகில் சென்று பார்த்தான். மூச்சுசொங்கு விடாத வடிவேலு அவை தூக்கி தன் வண்டியில் போட்டுக் கொண்டு ஆல்பத்திரியை கோக்கி வினாசெய்தான். வண்டியில் விடாத வடிவேலு விற்று நேரத்தில் மூச்சுசொங்கு தேனிரித்து வேதனை தாங்காமல் கதறிக்கொண்டிருந்தான். மருதமுத்துவின் வண்டியைப் பின்பற்றி வடிவேலுயின் குதிரையும் ஓடிவந்து கொண்டிருந்தது.

மருதமுத்து உரத்த குரலில், "தம்பி! கல்லகாலம்! உனக்கு ஆசை கேட்டபடி உறுத்ததாலே பிழைத்தாய். அன்றை நாள் இந்தக் கிழட்டுக் குதிரையை ஒழித்துக் கட்டு என்று சொன்னேனே. பார்த்தாயா! உன்னைப் படுகுழியில் தள்ளி விட்டே!" என்று பரிதாபத்தோடு.

வடிவேலு முக்கி முனக்கி கொண்டே சனக் குரலில், "இவ்வீ, அண்ணே! என் அதை மகன் வந்ததிலே அதை ஒரு வாரமாகக் கவனிச்சிலேயில்லை. அது குடிக்கத் தண்ணீரில்லாமல் வாடி விடுக்து. அதுதவிர என் அதை மகன் பார்வதிக்கு என்னைப் பிடிக்கவில்லை என்று அறிந்ததும் என் மனம் மிகுந்த குழப்பமடைத்து விட்டது. அந்த நிலையிலே வண்டியைப் பூட்டிக் கொண்டு போனது அது என் தவறுதானே! யின்று அந்த வாயில் வாய் பிரகாசிப்பீயிது குறை சொல்லி என்ன பிரயோசனம்!" என்று உறிஞ்சின.

வண்டி காலு ரஸ்தாக்கள் சந்திக்கும் இடத்திற்கு வந்து நின்று ஆல்பத்திரி இருக்கும் காலை யில் ஓடத் தொடங்கியது. இவ்வளவு நேரமும் மருதமுத்துவின் வண்டியைப் பின்பற்றி வந்து கொண்டிருந்த அந்தக் கிழட்டுக் குதிரை என்ன நிலைத்துக் கொண்டதோ என்னவோ! மருத முத்துவின் வண்டி போன நினைவில் போகாமல் அதற்கு பதிலீடு தருவதென்றுள்ள ரஸ்தாவில் தட்டித்தெறிக்க ஓடத் தொடங்கியது.

வடிவேலுயின் குதிரை எங்கெவ்வோ வேறு நிலை யில் ஓடுவதைக் கண்டதும் மருதமுத்து "பாரு, தம்பி! உன் குதிரை உன்னைப் சொம்பப் பிரிய மாய்ந்திருது என்று சொன்னது! அது என் கொடையா கட்டுவதில் போகிறதுதான் பாரு. போகட்டும்! இத்தோடு அந்தச் சைவன் ஒழிந்துவிட்டால் சை. ஈரானது நுபாய் பெறுமானமுள்ள நல்ல வண்டியைக் க்கு தூண்டுவிட்டது!" என்று எரிச்சலோடு கூறினான்.

வடிவேலுயினால் பறிவே போ முடிவாவிலை. மெய்ப்பட்ட ஏழாந்து தன் குதிரை போன நினைவை ஓடாதவை போனவிஞ்ச அவன். அவன் உன்னை விட்டுத் தூது கோட்டுக் கொண்டி உதிர்த்து.

வடிவேலு ஆல்பத்திரியின் பிடிக்கப்பட்டான். அவன் டாக்கிகள் வந்து வீச்சாதித்து அவ னுக்கு மருத்து வைத்துக் கட்டிவிட்டுச் சென் றார்கள். மருதமுத்து கூட்டுவெரிஞ்சு தன் வண்டி

னுக்கு வேண்டிய பணிவிடைகளைச் சென்று வந்தான். இவ்வளவு நேர உபாசனைக்கும்தும் மத்தியில் வடிவேலுவுக்குத் தன் அநுமைக்குதிரையின் நீண்ட மறக்க வில்லை. இரவு கண் அயர்நிலைக்கும் போழுதும், பகலில் வீழ்ந்துக் கொண்டிருக்கும் போழுதும், பித்தனைப் போல, 'என் குதிரையின் கதி என்னவாயிற்றே! என் குதிரை போனபின் என் இருந்து என்ன பிரயோசனம்? அத்நாத மகன் பார்வதிதான் ஏமாற்றினான் என் குல் என் அநுமைக் குதிரையுமா என்னை ஏமாற்ற வேண்டும்!' என்று பிரயோசிக்கத் தொடங்கி விட்டான். வெட்டி வெளியை வெறித்து வடிவேலு இப்படிப் பித்தமடைதல் கண்ட மருத முத்துவுக்கு, "இந்தப் பித்தை தன் குதிரையின் நீண்டவேலே உயிரை விட்டு விடுமோ!" என்ற பாயம் உண்டாகி விட்டது. "தம்பி! வடிவேலு! நாள் எப்படியாவது குதிரைவைக் கண்டு பிரித்து விடுகிறேன்" என்று ஆறுதல்கூறினான் மருதமுத்து.

ஆல்பத்திரியிலிருந்து இரண்டே நாட்கில் வடிவேலு விடு நின்றுவினான். காங்கனில் உள்ள கட்டுகள் மட்டும் இன்னும் அவிழ்க்கப்படவில்லை. மனம் ஒரு தடவை ஆல்பத்திரிக்கு வந்து மருத்து போட்டுக்கொண்டு போகும்படி மட்டும் கூறி விட்டார் டாக்டர்.

வடிவேலு அன்று காலை யில் தனிமை வெதனைவை வலுபடுத்தவாது படுக்கையில் எயர்ந்து கொண்டிருந்தான். விட்டபுலன் யாரோ தட்டை வென்று வரும் சத்தம் கேட்டது. அவனுடைய அதனை மாததமும், அவனுக்குப் பின்புலப்பார்வையுள் வந்து சென்றிருந்தார்கள். வடிவேலுவுக்கு அவர்களைப் பார்த்தலே மனம் வரவில்லை. தன் முத்ததைக் கவனித்து கொண்டான் அவன்.

மாததம் வடிவேலுயின் அருகில் வந்து, "தம்பி! உன்னை உதிரோடு பார்த்து என்னுக்குக் கொடுத்தவைத்ததோ! உன் குதிரை நேற்று முகனின் நாள் இரவு தடிகெறிக்க ஓடி வந்தது. அதன் மேலே பெய்வாய் ஓரே காலம். அதைப் பார்த்ததும் பார்வதியும் காணும் பஸ்து விட்டிடாம். உனக்கு ஏதோ விபீதம் நிகர்ந்து விட்டது என்று தெரிந்தது. உடனே புறப்பட்டு வர வேண்டும் என்று நினைத்திருக்கும் போதுதான் மத்தியே போர்டு என் நிலையில் விழிந்துவிட்டது. எங்கு விட்டுக்கொள் வாய் வரப்பெயர் சுற்றி வரும் போழுது நான் சுற்றிக் கிழை விழித்து விட்டேன். அவரைக் கவனிச்சு வேண்டி வந்ததால்..." என்று கூறிக்கொண்டே போனான்.

வடிவேலு கடுமையான மனத்து, "அது இருக்கட்டும். அத்நாத பான் குதிரை போனவினா யிருக்கிறதா! அது இப்போழுது எங்கே வீழ்க் கிறது!" என்று கேட்டான்.

"தம்பி! கவனிப்பாடுதே! பார்வதி அனாதக் கண்ணுள் கருத்துமாய்க் கவனித்து அதன் வலத்

துக்கெல்லாம் மருத்து, போட்டாக். அதன் காலங்களெல்லாம் இப்போது ஞானமாகி விட்டாக். அதையும் அதைத்துக் கொண்டுதான் வந்திருக்கிறோம். இப்போது அந்தக் குதிரை மேலே பார்வதிக்கு எவ்வளவு ஆகா தெரியுமா?"

வயலேதுவின் மூத்தென்கை வலியெடுத்த கிங்கியது. அவர் விடப்பட்டிருந்தும், "அப்படியா?" என்று கேட்டாக்.

"இன்னும் ஒரு சந்தேகமுள்ள செந்திலைக் கொள், தம்பி! பார்வதி உங்களுடைய கல்யாணம் கட்டிக்கப்போகிறேன் என்று பிடியாதும் பிடித்து வான் விட்டுக்கொடுக்கக் கஷ்டத்தையும் பெற்று விட்டாக். எனக்கும், கிங்கன் இரண்டு பேரும்..." என்று மதையும் கூறி முடிப்பதற்குள்ளேயே, வயலேது "என்ன அந்தக் கிங்கனத்தாளு?" என்று கேட்டு விட்டு ஒரு தடவை இருந்த இடத்திலிருந்து துள்ளிக் குதித்தான் தன் வாய்க் கட்டுக்கணியும் வலியையும் மறந்து.

ஒரு மாதம் வந்திருந்த. வயலேது ஞான ஞானமடைந்து விட்டாக். பார்வதி அப்பொழுது அவளுடைய அந்தத் தடையின் அங்கம்; மனை.

வயலேது தன் அன்புக் குதிரையை அன்புடன் தடவி விட்டுக் கொண்டிருந்தான். பார்வதி குதிரைக்கு உணவு வைத்துக் கொண்டிருந்தான். திடீரென்று வயலேது பார்வதியின் பக்கம் வந்தான். "என்ன பார்வதி, உங்களைப் போல"

வாசாக ஒரு கெண்டி கேட்ட வேளையும் என்று ஆகா. எங்கோ உள்வாங்குபவர் கேடுத்துத்தான் கிங்கனம் கட்டிக் கொண்டாக்! இங்கு....."

"என், உங்களுக்கு அந்தச் சந்தேகம் பிறந்தது? என் உங்களை ஆகாப்படுத்தான்....."

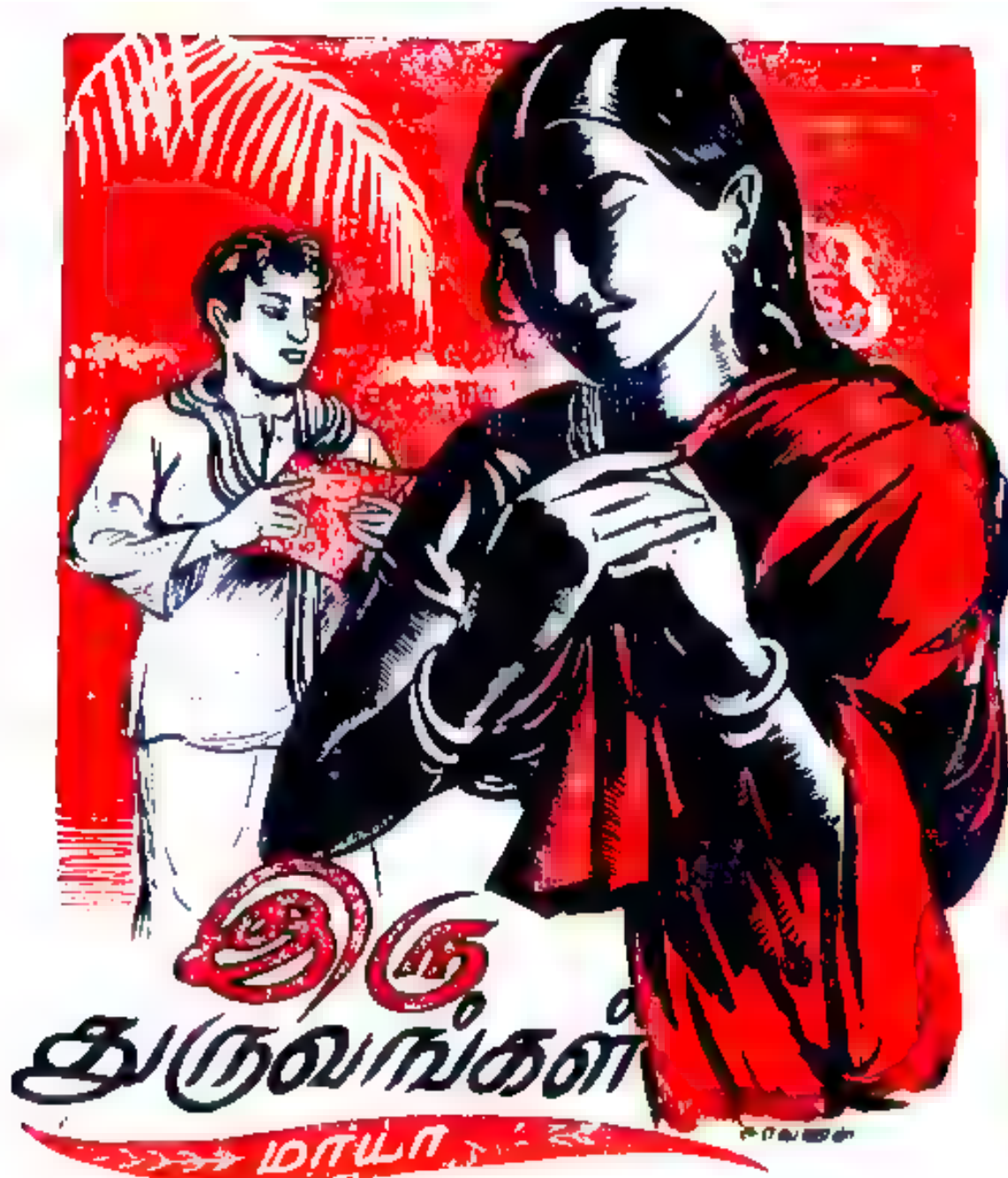
"அப்படியானால் என் 'பார்வதிக்கு இஷ்டமிருந்தான் சந்தேகம்' என்று அந்தநிலையில் கேட்டபொழுது நீ என் மூத்ததைச் சிறுக்கிக் கொண்டாக்! என்னைப் பிடிக்கவில்லை என்ற வரலாற்றிருந்தானோ?"

"இங்கு! என் அம்மா இன்னொரு மூதாய் வாய்விட்டுக்கொண்டு என் தோன்றாத என்னைப் பிடிக்கவில்லை. அதற்காகத்தான் என் மூத்ததைச் சிறுக்கிக் கொண்டேன். கிங்கன் தவறாக நினைத்து விட்டானோ?" என்று பார்வதி.

அம்மையத்தில் மருதமூத்தவின் குரல் வயலேதுவை மேலும் போய்வாட்டாமல் தடுத்தது.

"என்ன, தம்பி! இன்னும் அந்தக் கிழட்டுக் குதிரையைக் கட்டிக்கொண்டுதான் அழுதிருப்போ? உன் குதிரை உன் வங்கியைப் சற்று தூரத்தில் வைத்து ஞானம் கட்டித்தான் ஏற்படுத்திய பிறவும் உனக்குப் புத்தி வரவில்லை!" என்று கூறிக் கொண்டே உங்களை துறந்தான் மருதமூத்த.

"இந்தக்க. அந்தக் குதிரையைப் பற்றி ஒன்றும் தவறாக் கொள்ளவில்லை. எங்கன் விட்டுக் கொடுத்த சாப்பாற்றி எங்கன்குமையையும் கேடுத்து வைத்தது அதுதான்" என்ற பார்வதி.

சேவரில் அடித்த பரிதாபனம் அன்று கதை தான் இதும்பி வந்தது. வசந்தியின் கல்யாண அமைப்பிற்கும் அங்குதப தபாஸிபெயர் வந்த சேவரேயும் இவ்வாறானது மூன்று ஒரு தொடர்ச்சியில் பற்றிய சிந்தனை விவரத்தில் மனம் கிம்மத்திற்குத் தொடங்கி விட்டது. பத்திரிகையைப் பிடித்துப் பார்த்தான் விவரம். வாழ்வில் தன்னைத்தனியானும் விட்ட அவனுக்குச் சற்று பொருளமைவாகக் கூட இருந்தது. பத்திரிகையின் அடியில் அச்சாயில் பற்றிய விவரம் காணும் இடத்தினால், 'அவசியம் வந்த சேவரேயும்' என்று சிவப்பு மையினால் ஒரு குறிப்பும் எழுதப்பெற்றது. அது வசந்தியின் கவனமெழுத்துத்தான் என்பதை அறிந்தும் சேவரேயின் விவரத்திற்கு வெகு சேவரேயாகியிருந்தான். எங்கே ஒரு வேளை அவர்

வராமலிருந்து விட்டு, தப்பும் சான்றுப்பும் சேவரேயின் கிழவரேயே என்ற எண்ணத்தில் மூன்று வேளையின் வசந்தியின் அந்த எழுதப்பெற்றது. இத்தனை தீர்க்க சிவப்பையும் சான்றுமும் வசந்தியின் எப்படிக்கற்றான் என்பது பற்றி விவரம் தனக்குள் சிந்தித்து சிந்தித்து மிகவும் விவரமாக.

நீ' லுக்கு வருடங்களுக்கு முன்.....

அன்று இதைப் போலக் கதை மூன்று இதும்பி வந்தது. அந்தத் தபாஸிபெயர் பற்றி வசந்தியின் சேவரேயின் அழகுத் திட்டம்! மாமாவின் கதை இதும்பி வந்ததில் அவனுக்கு அத்தனை துக்கம். விவரத்திற்கே அவர் அழகை விவரப்பையும் சந்தேகத்தையும் அளித்தது என்றால்

அதிகம் சொத்துவசனம்! அப்பொழுது தென்னாங்கு
விடுவதற்கு எழுந்ததற்கு அவ்வாறாகச் சொக்கி
ஏற்படாத காரணம். குறுகிய யோசனையில் தோன்றி,
வந்த யோசனையேயே மறந்து போன ஒரே பத்
திரிகைகளில் மட்டுமே அவர் கைதடைவின்
மேல்பாங்கு இருந்தன. மாமாளின் கைதையும்
அதே வரகமேறி, அழகாக மற்ற கைதகன்கள்
கூடுவ அமைதிநிறப்பதையே பார்த்த வங்கியினு
வாய்வாய் பேசுவதற்காகத் தோன்றியிருக்க
வேண்டும். கைதகன் திரும்பி வருவதில் விடுவத
குத்து ஏற்படுமே விடுவதற்காகச் சாட்டினதும் பன்
மடங்கு அழகாக வங்கிய் அழகுத்துக்கொள்வான்.
அத்துடன் இருப்பியாழப்பிய பத்திரிகைகளின்
மேலு அவன் வாயில் புகுந்து படிப்பது வேண்டும்!

மே. தனிடிலும் விருப்பம் செல்லும். தாக்குடம்மாறாகுக்கு சீமைபே உண் பிறைப்பு. விவத்தின் மகனவியைப் போரும் தாதுதின் வகை அதுதது போலுமே எந்ததன் அண்மயித்திகை செல்லும். தாதுதன் பரித்தித்தோரும் அண் குத்தின் எப்பின் அதுப்பின் தோன்றி மகனவியை விவம் செட்டு செல்லுமே. உண்மையுதது இரவு ஏதே மகனவியை விவம் து அதுதின் துதத்தி போலுது அதுத எப்பின் தனியே இதுதன். விவத்திதது உண்மையின் விவத்தி விவத்தி அதுத தோடும் விவத்தி. விவமையின் உண்மையிது விவத்தித்தித் தது உண்மையின் விவத்தி. இதில் அதுதன் எண்மேல்லும் அண் அதுதத்தித் தாதுத செட்டு போலுது அண் உத்பு பறித்தது.

“வாழ்க! எத்தனை நற்பொருள் அளிக்கும்!”

¹ *Journal of the American Chemical Society*, 1937, 59, 1007.

பல்கலைக் கல்வித் துறை அமைச்சர் அன்பழகன்
தலைமையில் கிணையம் கலைக் கழகம் மாநில
நிலையம், கல்கத்தா-2000-ல் கலா பிழைப்பு
மாநாட்டில் பங்கேற்கும் அமைச்சர் குழு சந்தி
ப்புடன் அங்குள்ள உரையாற்றினார்.

¹⁰ "எவ்வளவு இரகசியம் வெளியாக, அந்த F" என்ற வெட்டி எவ்வளவு."

[illegible]

விருட்டிக்குள்ளே குதிரை மீதுள்ள கால்களால்
தன் பிதிரை ஈரமாகப் பிடித்துக்கொண்டு, அதை
விசைத்திட்டுத் துண்டி எடுத்துவைத்துத் தன் கை
மேல் வைத்துக் குதிரைக்குக் கொடுத்தான்.
அந்த அந்தரம் மீதுள்ள 'அந்தரம்' உருவிக்
கொடுத்தான். இந்த அந்தரம் அந்தரம் தன்னை
மீதுவைத்துக் கொடுத்தான். இந்த அந்தரம்
மீதுவைத்துக் கொடுத்தான்.

இந்தியாவுக்கு எதிராகத் தாக்குதல் நடத்தியிருப்பது உறுதியாகியுள்ளது. இந்தியாவுக்கு எதிராகத் தாக்குதல் நடத்தியிருப்பது உறுதியாகியுள்ளது. இந்தியாவுக்கு எதிராகத் தாக்குதல் நடத்தியிருப்பது உறுதியாகியுள்ளது.

அதன் விளைவு எழுந்தது என்பது தெரியவில்லை. அந்த மாதிரி எழுந்தது என்பதைப் பற்றிச் சொல்லுவது சரியாக இருக்காது. மனிதன் மனிதனாக இருந்து வருவதில் தாமதமாக இருக்கிறது. அந்த மாதிரி எழுந்தது என்பது தெரியவில்லை. அந்த மாதிரி எழுந்தது என்பது தெரியவில்லை. அந்த மாதிரி எழுந்தது என்பது தெரியவில்லை.

வங்காளியின் 19ம் ஆண்டில் இப்போது
அதிக்கையாக கொடுத்தது. அங்கு விவசாயத்தின்
இருண்டப் பாதைகளில் விவசாயம் மிகுந்தது.

விட்டோ! இது விஷயத்தை எல்லோருக்கும்
மூன்று மாதம் காலம் தாமதித்து உறுது
தாவிவந்ததை எல்லா விஷயம் அந்தேர வேண்டும்.
புதுமைப் பெண் ஒத்திடுகின் புட்டிக் குவ
வேறு அது அவர் இருவரத்தையு அருளியது.
தன்னை அட்டிப் பெருமையின் மீது மீது
துப் பார்த்துப் மயக்கம் தெளிவாதவரை ஒரு
காலத்திலுந் எல்லாவிடம் திரும்பாது செல்லு
பட்ட அது விஷயம் கிடைத்து பெருமையின்
அமைதமும் அவர்க்கு எல்லாம். தன்னை எல்லாம்
தருவதற்கு அவன் பரி எல்லாவிடம் எல்லாம்
அருளுகிற தெருவியது. அந்தருமன் அது
விட்டது அருளுகிற தெருவியு எல்லாம் விட்டது.

இதன்மேல், ஒரு மாதங்களுக்கு முன்
எனது தந்தை வீட்டிலேயே புரட்டிப் பார்த்து
விட்டு, அதுமேலான மனம் பற்றிவிடவில்லை. எனது
'அன்பின் எந்த மோழம்' என்ற பாடல்தான்
வந்திருந்தது. அந்த பாடலுடன் என்மீதினில் விளை
வந்திருந்த மோழம்.

[illegible]

“கனம் இப்போது நியுதரேஸ்”
என்று கூறியபோது என்னை? இப்போது
மேட்டி பீரமே, மேட்டி பீரமே உண்டா
தான். கனம், கனம் இப்போது நியுதரேஸ்
கூறியது என்னை? இப்போது நியுதரேஸ்.

“மாமா, மாமா! சீதாமாடு சொல்செறேம். என் அந்த உபகார மறத்தல் உற்பல புன் படுத்த வேண்டும் என்ற சொக்கத்தில் அப்பா அல்ல. உன்னிடம் என் சொன்னதற்கும் அப்ப பாவனையில் ஒரு பக்கம் எட்டும் பவித்திர மாற பதிக் காத்திருக்க ஒப்பாடும். அந்தக் ‘கலியாணம்’ என்ற உருவம் அளித்திருந்தால் அது கவிஞருக்குமே அதுதான் போகக் காத்திருக்க” என்ற அடி அருச் சொல்லி உடல் குறுக்கச் செல்கிறேன் என்று.

“காங்கிரஸ்மேலும் கவிதா பாண்டித் இரு தர
கட்சிகள் கிடுகிழும் செய்தியும், கிடுகிழும் ஆ
ங்கிலேயரும் போகும் உடைய கைம் செய்தி
களும் எந்தெந்த தகவல்களும் போகும் என்ப
திலும், ஆகும் காங்கிரஸ் போன்றதோ க
தகவும் கவிதா அழகியதோ ?” என்று குறிப்ப
தும் கவிதா போன்றதில் எழுதிய கவிதா கவிதா
கவிதா கவிதா.

தமிழகத்தையே நெரி அடைந்த தீவர
அகத்த வயிற்றின் அரிமை! குறித்த பெருமை
ஒப்புற சிந்தை, என்ன சொன்னாயின் தை, என்
கவலைதே போனால் அந்த எரிதலுக்கு மந்த
பெருமனே விசுவாசம் குறித்த மனே பந்தத்தைத்
தடுத்திட்ட வயிற்றே, இளமையின் இப்பந்த துடிப்
படம்! பருமன் படைத்தவனுடன் பங்கிட்டுக்
கொண்டு எழுதினாயிடுவ தன்னை மனக்கு
சொன்ன மறுத்த தகை வெண்டும் என்று தன்
கவலையை எழும்பி என்னத்தாற மட்டும் விவரத்
தென்க தென் பேர்புற நகரத்திலே!

வித்யின் கூத்து!

புஷ்பன்

“நீம் கையாலாகத்தன்மை மறைப் பதற்கு, ‘யிதி, யிதி’ என்று வேறுமன அதை ஏன் இடிக்க வேண்டும்? தாறு ஏன் தைரியமாய்த் தன் தகப்பனாருடன் போராடி உண்மையைக் கூறச் சாதாரண மனத் திருக்கக் கூடாது? அவனுக்கு வாக்குறுதி கொடுத்து விட்டுக் கையிலில் வைத்து விட்டான். அவன் மனம் உடைந்து மாதத் துக்கு அஞ்சி உயிர் விட்டுவிட்டான். அதை அவன் தன் எழுத்து, யிதி என்று கூறச் சமாதானப் படுத்திக் கொண்டான் சரீராய்ப் போய் விடுமா? யிதி என்று ஒன்று இருக்கிறதா என்று? அதெல்லாம் விடையாது. கம்மை நாமே ஏமாற்றிக் கொள்ள, கம் பவனத்தைய மறைக்க உபயோகப்படுத்தும் கோழத்தையான வார்த்தை” என்று ஆலோசனைக் கூறினான் கிங்கம்.

“தாறுயின் கோழத்தனம் வெறுக்கப்பட வேண்டியதுதான். அவனைப் போன்றவர் களைச் சித்திரவதை செய்ய வேண்டியது தான். ஆனால் இதை அவன் மன சிம்மிவிடச் செய்தான் என்று சொல்லிவிட முடியுமா? அப்படி அவன் செய்தால் அது குற்றம். ஆனால் முயற்சி செய்தும் வெற்றி கிடைக்காமல் அவ்வது முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்ற ஆசை இருக்கும் செய்ய முடியாமல் போகும் ஒரு நிலை வருகிறதே. அதாவது கம்மைப் பவனப்படுத்தும் அந்த சக்தி அதைத் தான் ‘யிதி’ என்று கூறுவார்கள். அந்த நிலைமையை விடையாது என்று எப்படிச் கூற முடியும்” என்றான் சமணி.

“மனிதன் முயற்சி செய்தால் கடல்வாத காரியம் இல்லை. மனயிருந்தால் வழியுண்டு. கங்குக, நீர ஆலோசித்து ஒவ்வொரு காரியத்தையும் விட மனத்துடன், புத்திராதித் தன்மாய்ப் செய்தால் வெற்றி தவிரத்தோல்வி கிடைக்க வழியே விடையாது” என்று அழைத்தபாடக் கூறினான் கிங்கம்.

“உ சொல்வது சரிதான். இருந்தாலும் ஏன் கம்பன் சங்கரனுடைய கதைவைச் சொல்லுகிறேன். அப்போது ஒருவாறு விவப் பும் ‘யிதி’யின் தத்துவம்” என்றான் சமணி.

“யிதி கிடக்கட்டுமே; கதைவைச் சொல்லு. கேட்கலாம்” என்றான் கிங்கம்.

2

சங்கர காரியணம் ஏன் ஐயுடைய ஒன்பன். சொம்பவும் தங்கமான குணம் உடையவன். எப்போதும் புன்னகையுடன் விளங்குவான். மிகவும் தெய்வபத்தி உண்மையன்.

ஒரு சமயம் ஏங்கன் ஊருக்கு ஒரு சாரிலார் வந்தார். அவர் தெய்வத்தைப் பற்றிப் பேசி

ஞர். யோகாசன மனமையப் பற்றிக் கூறினார். அதன் மூலம் கடவுளின் அருளைப் பெறவது மிகவும் கவனம் எடுத்துச். சில ஆண்டுகளைப் போட்டுக் காண்பித்தார். ஹட யோகம் செய்து காண்பித்தார். எல்லாதையும்விட சங்கர காரியணம் இதைப்பெல்லாம் மிகவும் கவனமாகக் கவனித்து வந்தான்.

அடுத்த நாள் காலைச் சங்கர காரியண ஐயுடைய விட்டுக்குப் போனான். அவன் தன் மீதாய் கின்று கொண்டிருந்தான். “என்ன இப்படித்தான் மோக கீற்றெனும்?” என்றான்.

“நேற்று உ கேட்ட பிரச்சந்தின் கட்டை இதுதானா? இனி ஏன் பிரம்மச்சாரி யாகவே வாழ் ஏன் முழுதும் கழித்து விடுவதாகத் தீர்மானித்து விட்டேன். யோகாசனங்கள் பழகப் போகிறேன்” என்றான்.

அன்று முதல் அவன் தீவிரமாக யோகாசனங்களைப் பழகி வந்தான்.

3

சங்கர காரியணனுக்கு இப்பொழுது வயது இருபத்தைந்து ஆகிவிட்டது. இதை உணர்ந்த அவன் பெற்றோருடன் அவனுக்கு ஒரு முடிச்சைப் போட்டுவிட வேண்டும் என்று தீர்மானித்தான்.

சங்கர காரியணன் கல்ல அழகு வாய்ந்தவன். சிலப்பாப் இருப்பான், கன்னங்கரே கென்று கருண்ட மயிர். ஆரூறுபாருவான அருவிய் ரோகாசனத்தால் உண்டாவிய ஒரு தனிக் கண் வர்ப்பவர்களை வசிகரிக்கச் செய்தது. அவனுடைய தகப்பனாருக்கு கல்ல நிலபுலங்களும் இருந்தன. அப்படி யிருக்கும் போது அவனுக்குப் பெண்ணைக் கொடுக்க வகுமயங்களைப் பற்றிக் கேட்கலா வேண்டும்? ஏன், உ என்று போட்டி போட்டுக் கொண்டு தங்கள் பெண்ணைக் கொடுக்க முன் வந்தனர்.

தங்கள் பிள்ளைக்கு இவ்வளவு பிராக்வி இருப்பதைக் கண்டு அவனுடைய பெற்றோருடன் பெருமைய் பட்டுக் கொண்டனர். ஒவ்வொரு பெண்ணின் ஜாதகமாய்ப் பொருத்தம் பார்த்தனர். ஜாதகம் பொருத்தமாகவும், மனத்தாக் கொள்கையும் இருக்கும் ஜாதகங்களை எடுத்துக் கொண்டு சங்கர காரியணனிடம் வந்து, “இதில் உனக்கு எது பிடித்திருக்கிறது?” என்று கேட்டார் அவனுடைய தகப்பனர்.

இதைக் கேட்டதும் முதலில் அவன் திடுக்கிட்டான். பிறகு, “அப்பா! எனக்குக் கவி யானமே வேண்டாம். ஏன் பிரம்மச்சாரி யாகவே இருக்கப் போகிறேன்” என்றான்.

“என்னடா! காலத்தின் கடிப்பதைப் போல் போகவிருமே. கல்லாணம் வேண்டாமாம், கல்லாணம். வெட்கமாய் யிருந்தால் சொல்லு, எங்களை முடித்து வைக்கிறோம்” என்றார் தகப்பனர்.

“எனக்கு வெட்கமாயில்லை, ஒன்றுமில்லை! உண்மையாகவே கான் கல்லாணம் செய்து

கொள்ளப் போவதில்லை. தினமும் போகா சகம் செய்வதும் சிஷ்டையில் அமர்வதும் எதற்கென்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? என் இடமாயிஸ் சாரதாக்குப் போகப் போகிறேன்....."

"இதெதையெல்லாம் வீடுதூறாய் பிள்ளையா விருக்கிறதே!" என்று விளாசினார் தாயர்.

தம்புபுரர் மெதுவாக, "சங்கரா! எங்க லீடம் ஒன்றும் பயப்பட வேண்டாம். நேறு யார் நேறுவது காதல் கொண்டு விட்டாயா என்று? அப்படி விருத்தாய் அவனோ? வேண்டுமெனாலும் முடித்த வைக்கிறேன். அதற்காக நீ பார்த்து கொண்டு சிஷ்டையிப்பிப் போகிறேன் என்று உளருதே" என்றார்.

"காதலும் இல்லை, கத்தரிக்காயும் இல்லை. எல்லா சந்திரிகளையும் நான் தாடிக்காயும், சகோதரியாகவும் பாவிக்கிறேன்" என்று கம் பிரமாதம் கொள்ளார்.

அவனுடைய பேச்சைக் கேட்ட தம்புபுரர் இடித்து போய் விட்டார். அவன் பேச்சின் தோரணியிலிருந்து அவ்வளவும் சன்மை என்று காணப்பட்டது.

இதற்குள் அவனுடைய தாயர், "ஐயோ பகவானே! என் ஓரே பிள்ளை இப்படியாகி விட்டதே! பெண்டாட்டியும் பிள்ளையுமாய் வாழ்வதைப் பார்க்க வேண்டுமென்று ஆசைப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். எவ் லாம் விவரத்தையெல்லாம் போல் இருக்கிறதே. என் என் பிள்ளையை மனக் கொலத்தில் காண மாட்டேனோ?" என்று பிரலாபிக்க ஆரம்பித்து விட்டாள்.

சங்கரன் தன் பிரியவாதத்திலிருந்து சிறிதும் மாறவில்லை. எப்போதும் போல் தன் சிலம் சிஷ்டைகளில் வருவாமல் இருந்து வந்தான்.

எல்லாம், எவ்வ இடமாக வந்து போய் விட்டதே என்று அங்கவாய்த்தார்கள் அவனுடைய பெற்றோர்கள். பெண்டிசைக் கொடுக்க வந்தவர்களுக் கெல்லாம், "அதென்னமோ

அவன் போகும், தயம், சிஷ்டை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறான். அவனை அதி கம் கொடுக்கிறது இப்போதே விட்டை விட் டுப் போய் விடுவானே என்று பலமாய் இருக்கிறது. என்மறக்குத்தான் அவனுடைய புத்தி திரும்பப் போகிறதே" என்று சொல்லி வந்தார்கள்.

4

இப்படி விருக்கும்போது என் லான்பர் ரகுபதி, தன் பெண்ணுக்குத் தகுந்த வரன் ஒன்று பார்க்கும்படி எழுதியிருந்தார். அவர் மிகவும் ஏழை. கிணிக்ஷணத்தில் பள்ளிக்கூட உபாத்தியாயர். கொஞ்சம் சிலமும் இருந்தது. அவர் தானாகவே மாப்பிள்ளையைத் தேடி முடித்துவிடப் பிரயத்தனம் செய்தார். அது ஒன்றும் பணிக்காமற் போகவே கடைசியில் எனக்குக் கூடதம் எழுதினார்.

என் பெண்ணுக்குப் பிள்ளையை என் லென்று தேடுவது? சரணே பிரம்மச்சாரி! ரகுபதியின் கூடித்தனம் பார்க்கத்தாம் சங் கர சாரியனுடைய ரூபகம் வந்தது.

அவனை எப்படியாவது அந்த ஏழை லாரத் தியாவருக்கு மாப்பிள்ளையாகி விட வேன் டும் என்ற அசட்டு எண்ணம் என் மனத்தில் ஏற்பட்டு விட்டது.

கிணிக்ஷணக்கு இரண்டு மைல் தூரத் தில் சகா போன்று இருக்கிறது. அங் குள்ள இயற்கைக் காட்சி மிகவும் அழகாயி ருக்கும். மனத்துக்குச் சந்தோஷத்தை யுண் டாக்கும். அங்கு போனது கலர்க்கத்துக் குள் துறழ்ந்து விட்ட மாதிரியிருக்கும். அந் தச் சகையில் நீரடினால் காய்ந்து மனிதர் களாய் மாறிவிட்டாற் போலத் தோன்றும்.

சங்கர ஹரமனனுக்கு, சன்னியாசரப் பித்து கொண்ட அவனுக்கு அப்பேர்ப்பட்ட.

இடத்துக்குப் போக வேண்டுமென்றால் மிக மகிழ்ச்சியாகத் தானே இருக்கும்!

இருவரும் ஒரு நாள் கிணிக்ஷணக்குப்பிறப் பட்டோம். கிணிக்ஷ னுரில் அந்த உபாத்தி யாய லான்பரைத் தவிர மற்றும் ஒரு உறவின ரும் உட இருந்தார். அவர் விட்டிய் போய் இறங்கினோம்.

அடுத்த நாள் அதி காறுயில் எழுந்து கடைக்குப் புறப்பட்டோம். மனம் சலிக்கு ட்டிலும் கடையில் குறித் தோம். கற்றி உள்ள மரங்களின் கீழில் பர

மனந்திரைகள்! சிறிது நேரம் பொறுதைப் போக்கினோம். சங்கரநாராயணனுக்கு அந்த இடத்தை விட்டு வர கொஞ்சம் கூட மனமில்லை. நேரம் நேரம் கழித்துச் சிறியிலிருந்து திரும்ப மனமின்றித் திரும்பி வந்தோம்.

வரும் வழியில், "ரமணி! இத்தனை நாளைப் இராமனாகித்துப் போக வேண்டும், அங்கு போய்ப் பத்மநாபனம் போட்டுக் கொண்டு உட்கார்ந்துவிட வேண்டும் என்று நீனைத் திருந்தேன். ஆனால் என் மனம் பஞ்சு மயலாகித்தான் இங்கு வந்துவிட்டான் என்று தோன்றுகிறது. என்ன சாரதி! அடடா! இந்த அனாதியான இடம் இவ்வளவு அருகில் இருப்பது எனக்கு இத்தனை நாள் தெரியாமல் போய்விட்டதே" என்றான் சங்கரன்.

"கவலைப்படாதே! இனி அடிக்கடி இங்கு வந்து போகும்படி உனக்குச் சௌகரியங்கள் செய்து தருகிறேன்" என்று கூறினான். என் மனம் உபாத்திரையால் சகுபதிக்கு இவனை எப்படி மாப்பிள்ளை வாக்குவது என்று யோசித்துக் கொண்டிருந்தது.

மத்தியானம் சம்பாட்டு வேளைக்குக் கிளியாதுருக்குத் திரும்பிவிட்டோம். கூறவினா வீட்டில் சாப்பாடு எல்லாம் முடிந்தது. பாலு கமார் காது மணிக்கு நான் ஒரு பிள்ளையாண்டினை அழைத்து வருவதாகவும், பெண்ணைச் சிங்காரித்து வைத்திருக்கும் படியும் சகுபதிக்கு ஆள்விட்டனுப்பினான்.

கொஞ்ச நேரம் கழித்து சங்கர நாராயணன் விடம், "என் அன்பார் ஒருவர் இருக்கிறார் அவரைப் போய்ப் பார்த்து வரலாம்மா" என்று அழைத்துக் கொண்டு கிளம்பினான்.

சகுபதியின் வீட்டில் உட்கார்ந்து சாவதானமாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தோம். அப்போது சகுபதி, "இதோ போய் புயன் கொண்டு வருகிறேன்" என்று கோயிலிவிட்டு உள்ளே எழுந்து போனார்.

நாங்கள் இருவரும் தனியாக இருந்தோம். அவனிடம் விஷயத்தைச் சொல்ல ஆரம்பித்தேன். சகுபதி மிகவும் ஏழை கொண்டும், பெண்ணை வைத்துக் கொண்டு மாப்பிள்ளை வாழத் தேடுதேன் என்று நேடியும் கிடைக்கவில்லை செய்தும் அதற்குக் காரணம் அவனைப்போய் பரிமளச்சாரியாகவே இருக்கப் போகிறேன் என்று பித்திக் கொள்பவர்களுள், வரதட்சணை என்று பிடுங்கும் பெர் வழிகளும் தான் என்றும் சொன்னேன். அவன் மௌனமாக இருந்தான். ஆனால் என்னைக் கோபத்துடன் பார்த்தான். புது இடமானதால் கோபத்தைக் காட்ட முடியவில்லை.

அப்போது சகுபதியின் மனை ராஜேசுவரி ஒரு தட்டில் புபனும், கூறாவில் காப்பியுமாக வந்து மெனதுமேல் வைத்து விட்டு அவனை எவ்வகரித்தான். சங்கர நாராயணன் அப்படியே திகைத்துப் போய்விட்டான். அவன் நாக்கத்தில் உத்தம் குப்பென்று ஏறிச் சிலந்து விட்டது. சகுபதியும் வந்து எங்கு என் உட்கார்ந்து கொண்டார். சம்பிரதாயமாக அந்தப் பெண் எதிரில் உட்கார்ந்து

"மும்முடைய ருதானையர்கள் எல் லாம் மனதுவுக்காரனம்!"

ஏதோ பாடித்து, சங்கர நாராயணன் கைநிறைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

நான் ஒரு தடவை அவனுடைய துண்டைய மெதுவாகக் கிள்ளிப் பெண்ணைப் பார்த்தும் படி ஐஸை காட்டினேன். அப்போது ராஜேசுவரி பக்கம் திரும்பி அவனியே சிறிது நேரம் கண் கொட்டாது உற்றுப் பார்த்த வண்ணம் இருந்தான். ராஜேசுவரி அவ்வப்போது கடைக் கண்ணால் அவனைப் பார்த்தவாறே கம்போமாகப் பாடினான்.

எல்லாம் முடிந்தவுடன் புறப்பட்டுடாம். "நீங்கள் பேசாமல் இருங்கள், நான் கவனித்துக் கொள்கிறேன்" என்று சகுபதிக்கு மட்டும் ஐஸை காட்டினேன்.

வீட்டுக்குப் புறம்புமட்டுமேயே, "ரமணி! இதென்ன சதிவேலை செய்ய ஆரம்பித்து விட்டாய்? நான்தான் கல்யாணம் செய்து கொள்ளப் போவதில்லை என்று நீர் பாவித் திருக்குப்போது இப்படி ஏன் செய்தாய்?" என்று எரிந்து விழுந்தான் சங்கரன்.

"இப்போது என்ன தலை முழுவிலிட்டது? உனக்கு இப்படியில்லாவிட்டால் யார் உன்னைக் காட்டிப் பிடித்துக் கொண்டாப் போகிறார்கள்?" என்றேன்.

சங்கர நாராயணன் ஏதோ சொல்ல வாய் திறந்தான். ஆனால் ஒன்றும் பதில் சொல்லவில்லை. மௌனமாகவே நடந்தான்.

"என்ன பேசாமலிருக்கிறாய்? பெண்ணைப் பிடித்திருக்கிறதா இல்லையா? சொல்லியீடு. இன்றும் பரிமளச்சாரியேடும் போடுகிறாயா? இதெல்லாம் நீங்க்காது" என்றேன்.

"உம்,....." என்று ஒரு பெருமூச்சு விட்டான் சங்கர நாராயணன்.

எனக்கு விஷயம் புரிந்து விட்டது. வெண்டாம் என்று சொல்ல முடியாமல் விழிக் கிறான். அவன் உள்ளத்தில் 'கல்யாண விஷயம்' புகுந்து போனாட்டித்தான் உண்டாக்குகிறது என்று கண்டு கொண்டேன்.

5

நினைவுக்குத் திரும்பி வந்ததும் எல்லா விஷயத்தையும் சாங்கோ பாங்கோ அவன்

பெற்றோர்களிடம் உதவியும், அவர்களுக்கும் சங்கர நாராயணனைக் கேட்டார்கள். அப்போதும் அவனுடைய உணர்ச்சித் தோஷமும் நமது கொண்டிருந்தது. வேண்டாம் என்று முன்போல் எதிர்த்துத் ததையினால் பதில் சொல்ல முடியாமல் அவரை ஏதோ ஒன்றுதடுத்தது. கல்யாணம் செய்து கொள்ளுங்கள் என்று சொல்ல முடியாமல் தலித் தங்கொண்டிருந்தான்.

தான் கவிபாண விஷயங்களைக் கவனிக்கும் படி பெற்றோர்களுக்குக் கூறினான். என்வளம் விவரமாக நடந்தேறிய சந்தர்ப்பங்கள் மொனனமாக இருந்தன. சில சமயம் உற் சாகமாகப் பேசுவான். ஒன்பதொரு சமயம் எவ்வளவு கூப்பிட்டுத் தோண்டிப் பித்தல் கொடுத்தது உட்கார்ந்து விடுவான்.

கடைசியில் தரவேண்டும், சந்தர
காராயணங்களும் செரு விமலசக
விவரம் உண்மை.

கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஆன் ஓரேயடிப்பாள்
மாநி கிட்டான், அங்குடைய போகரசைம்
எண்ணம் வந்தேன் ஓடி விட்டா. இப்போது
அவன் மனைவியோடு சந்தேகங்களுக்கிடும்
பம் நடந்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

“கைப்பாணம் வெண்டாம், பிழம்பந்தாரி
வாயே வாலம் கழிக்கப் போகிறேன்” என்று
பேசுவாறம் பேசுத்து தாளேவலியைவிட எவ்
வளவோ உயர்ந்த அந்தன். படிப்பு, அழகு
எல்லாம் வாய்ந்த வெண்கலை வெல்லும்
தட்டிக் கழித்து விட்டான். கலைநிலி
தாளேவலியை, ஏதும் உபாத்தியாயமில்

பென்னை மணத்தான். தாஜேகவரி அப்படி ஒன்றும் பிரமாதமான அழகி இல்லை. கவலை கட்டுப் பெய்தவர்க்கு.

“அவன் பிரம்மச்சாரி பிடிவாதம் பிடித் தானே ஓழிய அது கிங்கத்தா? இல்லை. கடைசியில் இம்மாதத்தில் புகுந்தான். அப்படி மணத்தவன் ஏன் மூத்தியெய் ராஜேசுவரியைவிட எல்லா வீதங்களிலும் உயர்ந்த வேண்டின மணத்திருக்கக் கூடாது? ராஜேசுவரியை மணக்கும்போது வாய் மூடி மெளனமாக இருந்தவன் அதற்கு முன்னெல்லாம் ஏன் ‘யோவாசனம் இம்மயஸிச் சாதல்’ என்று கூறித் தட்டிக் கழிக்க வேண்டும்? அப்படி அவனைக் கூறித் தடுத்தது எது? அந்தச் சத்தியை என்னவேண்டும் சொல்லுவது?

“நாஜேகவரிக்குப் பதில் வேறு எல்லா இடமாகப் பார்த்துக்கொள்வது என்று கூட அவனுடைய பெற்றோர்கள் பார்த்தார்கள். ஆனால் சர்க்காரச் சபையானது அதற்கும் சம்மதிக்கவில்லை. நாஜேகவரி அப்பத்தான் மறைந்து கொண்டேயர் எப்பதேயோல் உட்கூற கொண்டார். அப்படிப் பேசப் பேசப் போகிறதா?”

“ஆம், அவரையும் அதியாத ஓர் சத்தி வேலை செய்தது. அது அவனுடைய உணர்த்தில் புகுந்து அவரை ஆட்டிவந்து, அதை அடக்க முடியவில்லை. அவனும், யாதாரும் முடியாது. அந்தச் சத்தியத்தால் ‘மிதி’ என்று கூறுகிறார்கள்” என்று கூற முடிந்ததில் சமஸ்தி.

“இங்கே, இவ்வளவே இங்கே. உன்னுடைய முயற்சியைத்தான் இந்தக் கல்யாணம் நடக்கிறது” என்று விளக்கம்.

“விதி என் உருவத்தில் வேலை செய்தது என்று சொல்லு!” என்றான் தமையன்.

புரம்பாயில் சுசுவிழா

பின்பாய்-மதவரையில் சென்ற வருஷம் வரை
யில் தனித் தனிபாக விநித தெரண்டு செந்து
வந்த ஸ்ரீ ஸங்கராசாரத் தாயல் ஆட்டில் சம்பலம்
தென்னிந்திய வந்தி சம்பலம் தந்து செந்தமிழ்
பாயல் இந்த வருஷத்தின் ஆரம்பத்தில் வந்து
செய்தியெடுத்து, ஒத்தாய்விட்ட சம்பலம்
வட்டிட திதிகை வட்டிய விலையுர ஆயிந்த
மார் சனிக்கிளின் ஆரம்பம் அமோகமாக
வட்டித்து, ஐயவந்தி வட்டியுர ஆரம்பமாகி வட்டு
வட்டிக் வட்டித்து, ஒத்தம் வரல் விலையுராய்
பின்பாய்க் வந்தார் வரல் சந்து வந்தாறு மில்
ஆரம்பித்து வந்தார். வரல் ஆர். ஆர் திவாகர்,
ஸ்ரீ வல். கே. பாகுல் முதலிய பிரதானிகள் விலை
வாங்கியவருக்கு விருதில் செந்து ஆரம்ப ஆயித்
தந்தார். விவாக வந்தி வரலில் புகழ்பெற்ற
செய்யுக்கு சிவகா நாயர், மதவா மணி ஐயர்,
அவிவக்குடி சாமாநுஜ நாயகர், ஸ்ரீ. வல். பி.,
ஆனந்தர் செனாதரிகர், பி. வல். வலாயிவா
பெகர், ஸ்ரீமதி பி. கே. பட்டயமார், ஐயவ
வலாய, ஐயவா வந்தியார் திருமணம் வட்டு செந்தி
மணியுப் பெகர் அவிவாய்க் திருமணம் அருமை

[illegible][illegible]

ஜேரோக்கிய ரகசியம்

வி. எஸ். அஜயா

3. தகராறே உதவாது

2. தகுதி மூலப் பல அத்தியாயங்களில் கம்
சேர்த்துள்ள கோவைகளைப் பற்றிச் சொல்லப்
பட்டிருக்கிறது. அப்பொழுது கேட்டால் கோவை
ளைப் பற்றியும், வினாக்களைப் போனதும்
பற்றியும் சொல்கிறார்கள். அதற்குக் காட்டப்பட்டு
யிருக்கிறது. சரிதான். அத்தியாயங்களில்
உள்ளதால் கோவைகளைப் பற்றி வினாக்கள் விள
கிக்கப்படுகின்றன.

பீட்டிரி கோன்கொனது. இந்தத் தந்தையின் கோன்கொனதில் செந்தத்தும், அந்தையும் அந்தப் போன்ற பல கோன்கொன்களும் பட்ட ஆறுப் பிற லுளும் பண்டத்தது. இதுவே எவ்வாறாகிய பண்டத்த தாறுகொனமாகும். அங்கொன குடிகொ ணொன பீட்டிரிகொனது உருவத்தில் பீட்ரி மீக் கிடுமது. ஓர் பெரிய பண்ட பண்டத்தில் உடிகொ ணொனது உண்டபது. அந்தக்குத் துண்டொன பீட்ரி யங்கொன அந்ததில் உடிகொ பங்கு அங்கொ உடிகொ ணொ. ஓர் போட்டு ஓர் துண்டித்தெய் வந்த துண்டி. இங்கொ ணொது பீட்டிரி பீட்ரி மீக் பீட்ரி பீட்ரி மீக் இடத்தில் இடக்கொனது. மண்டொ போட்டுப் போட்டிக்குத் துண்டிக்குத் தந்தொன! அந்த ணொக்கு மத்தியில் ணொகொன அங்கொத்தில் இங்கொ இடக்கொனது. பீட்டிரி பெயொம். பீட்ரி யங்கொ. அந்தக்கு கோ மெயொகொ. பெயொ போட்டு பீட்டிரியும், பெயொ போட்டு மெயொகொ இடுப்பது போய் இடுக்கொனது. இது பீட்டிரியங்கொகொ கோயொ பீட்டிரிகொக்குத் துண்டி பங்கொத வங்கு தெயிக்கொது. "ஓர் துண்டி தெயு. தெயுத் போது" எவ்வாறாகிய. அது ணொற்றும் இடத்தில் பீட்டிரி கோன்கொனது உடிகொ உடிகொ.

இது சாத்திரமானதாக இருந்து கொண்டிருக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. மனவநிதைய "வாதாசாஸ்திரம்" என்றும் இந்த மந்திரி கோலத்தில் குறியிடப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற மந்திரி கோலங்களிலும் மந்திரி வாதாசாஸ்திரம் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் வாதாசாஸ்திரம் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதில் இதுவந்தும், அது மந்திரி கோலத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

திரு. த. சீரத்திலி ராஜ அமைச்சர்கள் இப்பொழுது
எம்மில்லாத நேரத்திலும், யாருக்கும் இல்லாமல் இருந்
தாறுவர் வராத நேரத்திலும், எங்கும்கூட இல்லாமல்
இருந்தாலும் உட்கார்ந்தவரோ காட்டிலாக உடந்
தவராம். எங்கும்கூட இல்லாமல் ஸ்திதிபெறாம். காது
பெயராமல் நடமாடாமல், பல் இல்லாமலும்
இருக்கலாம். மிகுது இல்லவாறும் இருக்கலாம்.
மிகுதும் சதாவது உன், ஸ்வபவத்துடன் சீர ப்ெட்
தும், அமைச்சரே எடுத்து விட்டிருந்த அந்த குறுகு
வாழ்க்கை, வாழ்க்கை. இவ்வெல்லாம் பெட்டை
அமைத்த தனிப்பாதி உன், உட்கார்ந்த அமைச்சர், இவ்வந்
திருத்த சிறு குறுகுக்கே, இவ்வந் நேரத்தின்
நேரத்தின்படி, சென்று விடுவதற்குள், சிறு குறு
குக்கிடம், அந்த அமைச்சர், இவ்வந் வாய்
விட்டிருந்த சிறு குறுகு, குறுகுக்கே, இவ்வந்
நேரத்தின்படி, சென்று விடுவதற்குள், சிறு குறுகு
குக்கிடம், நேரத்தின் சிறு குறுகுக்கு, மிகுது தவர

சத்தித்துப் போக வழி செய்து கொடுப்பதற்காக, சித்
தப் அபி பழக்கடைக்காக, அது வேண்டியதெல்லாம்
வந்து போய் வருகிற கொடுப்பதற்காக, கொடுப்ப
போன முதல்தக வசதியை அடைந்திருந்த ஆரோ
கியமான மூத்திரக் கலையாக வந்த கொடுப்பதற்காக.

[illegible]

இப்படி, தம் வேலைகள் சரியாகச் செல்
தல் தாம் மனதில் மனதினுள் இருக்க முடியும்.
அவ் தகுமையுள் வேல் செய்தால் மனதில்
என்பு பத்து. அது உயரில் உடனடித்தரப் போவ
வாறுதான். அது வேலை செய்வதால் கும்பிப்
போனால், மனதில் இரண்டு தரம் அடிக்கும் என
இந்த விவரம். அப்படி மனதிலே வளக்க
சிந்தை இதே வேலைத்தந்தம் செய்யும் இந்த
வெகுதல் தெரியும்.

[illegible]

ருளினியின் தியாகம்

வேங்கட ஸ்ட்ரீட்

பேர்தீயிறு : எனக்கும் வயது இட்டத்தட்டை
 ஸம்பந்தத்தை எட்டிப் புகத்த விட்டது.
 என் துறையடி அழுகைச் செடி தனிவிட்டு
 அருமையுடன் மலர்மலர் கருவிட்டது.
 வாழ்க்கையில் இனிப்பு இருக்கிறதென்பது சொல்
 வனவில்தான் எனக்குத் தெரியும். ஏனெனில்
 அருவினிப்பை நான் துக்கத்தே யிலில். என்
 மட்டில் வாழ்க்கையில் முறையில் தவிர்ப்பும் பிறகு
 மட்டும் தான் என்க்கண்டி.

செந்தையா கீதம் என்னுடைய அனுபவத்தைப் பற்றித் தான் கொண்டிருக்கிறேன். பழைய கருத்து எல்லாம் விடப்பட்டுள்ளது என்பதைத் தெளிவு செய்யவேண்டுமென்று என் கையிலே விடப்பட்டது.

அதன் பார்த்ததும் என்னுடைய கிராமங்கள் பத்து வருஷங்களுக்குப் பின்னால் பாய்ந்து சென்றுள்ளன. அவ்வாறு நான் கண்டபின்னால் சம்பந்தம் எந்தப் பந்தம் கிராமத்துப் பார்த்ததும் என் மனதை என்மனவோ மோசம்.

உலகத்தில் பெரிய பெரிய மகாசகலனென்னும் எண்ணமோ மகத்தான சிபாகங்களைச் செய் திருக்கிறார்கள் என்று கேள்யிப் பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் அவற்றில் ஒருவது என் அருமை என்னி னனக்காகச் செய்திருக்கும் தியாகத்துக்கு சடா கமோ செய்பது சர்க்கரைய்தான்.

2

இது வரலாற்று நாயக்கத்தாலும் பள்ளிச் சினைத்தினால், எப்போதும் செங்கோட்டை இராஜ்யமே; ஆய்வு, எங்கே அவர் வீட்டில் வரலாம்; இல்லாவிட்டால் அவர் எங்கள் வீட்டில் வரலாம் என்பதிலே கிடைக்கக்கூடிய மனநிலை வரலாம் என்பது. உடல் எங்கள் சினைத்தினால் உருவாகும் செங்கோட்டை.

விட்டியில் செம்பும் பச்சையும் பலவாதமேயல்லாமல் உயிர்தரும் நலனளிக்கும் பங்குண்டு. அநேகமாகத் திசு அல்லது தரபாசன அருள்தேயி பம்மாவும் அவர்கள் விட்டியில் செப்பும் பண்டகோத்து, தேக்கு மரக்கட்டைகளிலுள்ள பூக்கள்கொத்து பிரிப்பாசன எடுத்து மறுத்தெடுத்த கொடுப்பார்கள்.

எத்தனைபோ வருடங்கள் இப்படிவாக நடந்தன. அக்காலம் சொல்லும் வரையான இயலகத்தில், எங்கனிருவரும் கனி மிஞ்சுது கூடிய வாய்ப்பாகவிட்டால் படிப்பதும் வீரியமுடையதும், அப்படிவாய்ப்புக் கிடைப்பதும் இனிதான் உட்பிதாம். என்னுடைய இரு கண்கள், மகா கொடுமைவாய் அக்காலம் கண்டதும் எங்கனோயும் அதுகுறிமென்றும், காப்பாற்றும் அழகும் அழகிதான் சிந்தையிலும் பெருந்திருக்காததில் விழித்துக் காணும் தந்தையரிப்பாடுமென்றும் எண்ணிப்போகும்படி, என்னை இப்போது இவர்களைச் சென்றதும்

எனக்குப் பற்றிவந்து வயது. பாட்டி என்
துறைய கல்யாணம் சென்ற ஆரம்பித்து வயது
தான். அப்பா துறைய கட்டுக்கலை துறைய
கெண்டு அங்குமிங்கும் ஓடி அங்குதான். எப்
படியை கட்டுப்படுத்தி யான் பார்த்துக் கல்ய
ணத்தையும் கட்டு விட்டார்கள்.

என் புக்கவும் கவிய பணத்தாரர் விடு. கவி பணம் தராதாமாக கடமையுடையது. என் புருஷ கும கல்லவர்; பெண்களின் மனதைக் கவரு வதற்கு வேண்டிய வசிய மகிழ்ச்சிகளெல்லாம் அந்நு வஸித்திரதார். ஆகவே தன் கருவாகவியை ஆர் கவியின் விருத்த விட்டான். கவியான மான் ஒரு வாரத்துக்கெல்லாம் அவருடன் கிண்பி சேர்வ. அவர அம்பாவையுக்கறியி ஏதோ ஒரு கும்பாவிவின் மாணேஜராகப் போட்டிருந்தார்கள். பக்கா, போட்டார்கள் என்பும் இவ்வாமசைக் கொடுத்திருந்தார்கள். ஆகவே எங்களுடைய இவ வரங்களைக் கவப்பறி குன்னமண்டையதாரவிய இருக்குமென்று என் அப்பா. அப்பா, என் தேவநி கவி எல்லாது தந்திரர்கள்.

புறப்படுவதற்கு முன் இவன் மாடீ. கனீனியும் அவன் தான் அருள்மேரிக்வும்போதும் என்னைப் பார்ப்பதற்காக வந்திருந்தார்கள். டனீனீ என் அதற்கு வந்தான். அதன்வச சாத்விட்டு டனீனீ இதுவரும் வீதா விஷயங்களைவாரம் பேசிக் தீர்த்தோம். அவன் தய்யார் என் பட்டபுடனும் அப்பாயுடனும் பேசிப் கொண்டிருந்தான். கனிடசியில் அவன் விட்டுக்குப் புறப்படுகிற சமயம் வந்தது.

கன்னடிலின் விழிதலில் நீர் ததும்பியது. என்
கழுத்தில் தன் கைகளைச் சுற்றி வளைந்துகொண்டான்.
என் கண்ணில் தன் முகத்தைப் பதித்துக்
கொண்டான். எனக்கும் அழகுக் போஸ்ஸ் வந்து
விட்டது. தேம்பித் தேம்பி அழுவானேன். என்
கழுத்தை ஆரவய் அழுதுதான் எப்பதற்கு
அவ் அடையான் போனான்!

“அழகுதே, தாசா! புதுவிதங்கள் முதுகில் மண
வாழ்க்கை ஆரம்பிக்கப் போகிறவர் கண்கள்
குட்டுப் படுப்பதுதான்” என்று மேலுக்கு என்னைச்
சொல் தாசாப் படுத்திவிடுகிற தந்தை. அப்பொழுது உயர்
கலையில் போய் இமைகள் களைத்துப் பண்பாத்துக்
கொண்டிருந்தன. எந்த நியோஜமும் அழகு
குழந்தைகளைக் கருத் பரிதாபமடை கிறார்கள்
தான் அவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

இருவரும் சிறிது நேரம் மெய்யாக இருந்தனர். "தரம்" "தரம்" என்றும் கூறினர்.

"என்னை?" என்று கேள்வியாகக் கேட்டேன்.

“உனக்கு எப்பொழுதாவது, உதவது ஆயிற்
 கற்பியா, தங்கமோ உன்டானும் நீ என்னிட
 தயங்காமல் ஒத்தாசை வேண்டியாயி. இதை
 குறையத்தின் சாத்தக்கொள்” என்ற கொண்
 வன்னை அன்போடு அனைத்துத் தொண்டன்.

எனக்கு விவரிக் கழகப்பாத இரு உணர்ச்சி உண்டாகிறது. எனினும் அப்படியே தான் பிடித்துக் கொண்டேன்.

இதற்குள் என் தாயார் கூப்பிடும் குரல் கேட்டது. நான் நள்ளிரவில் விடைபெற்று கோண்டு சென்றேன்.

3

— 34-ம் மாதம் என் கணவருடன் பிரயாணமாகி, என் தாயார் தகப்பனுடன் என் அருமைத் தோழி நளினியும் என்னை வழியனுப்பிய தற்கால வீட்டுவனுக்கு வரீதிரினாள்.

செய்வக்கலை பேய் வசம் இரக்க மறந்துத் தன்னிடம் அழைத்துக் கொண்டான்.

என் வாழ்க்கைச் செடி அடிப்போடு கருகிப் போய்ப் பிடி சம்பவங்கள் விட்டது. ஒரு மாதத்துக்கு பின் என் அருமைத் தோழி கவினிக்குக் கடிதம் எழுதினேன். அவ ணிடமிருந்து ஒரு தகிதி வந்தது. அதில் அம்பலவாசலுக்குப் புறப்படும் நாளம் என அவ ளுக்குத் கொடுத்த வாக்குறுதி கூற சிவனாட்டி, என்னை கூட்டுவான் மிகப் பழகிய வந்த கிழமை அழைத்திருந்தான்.

கூனும் சுவகாவம் அச்செல்லாம் கதறி விட்டு வந்தால் ஆறுதலாயிடுக்கு மென்று நினைத்தது கினைவி விட்டேன். வாருகியவர தகிதி கட்டிட யான என இனிமேல் பங்கிருந்தால் என்ன?

4

கிழமை சிவனாட்டிக்கு கவினியும் அவள் கண வரும் வந்திருந்தார்கள். என்னுடைய உலர்ந்த உடம்பையும் குழிந்த போன கன்னங்களையும் கண்ட கவினி என்னைக் கட்டிக் கொண்டு கொண்டுவந்த கதறி விட்டாள்.

விட்டுக்கு வந்த ரோகிதேரம், பெரிய பங்கரை, கத்திரும் காயம் பூவும், கவினுமாத் குறுங்குவின தொட்டியை எககட்டி கிற்றும் ஆட்கள், எல்லா மாக கல்ல செல்வங்களைவிட்டுக்கொண்டு செல்பதை எங்குத் தெரியப்படுத்தின.

விட்டுக்குத் துறைந்தாடல் முதல் செவ்வியாக "கவினி! உன் மகனைக் கூப்பிடு, அவனை எங்குப் பார்க்க வேண்டும்" என்றான்.

ஒரு வினாடி கவினிக்கு என்னுடைய செவ்வி கையில் விழவில்லை. நான் மீண்டும் செட்டவுடல் திரும்பிப் பார்க்கத்தவரன் "சொல்ல மறந்து விட் டேன் தரன், நோசைப் நோநோசைக்குக் கூவன் அத்தை விட்டுக்குப் போவீடுக்குன்னு; இங் னும் ஒரு வாரத்தில் வந்து விடுவான்!" என்றான்.

"பொகவினி, நான் வருவது தெரிந்து கூட நீ ஏன் அவனை அத்தை விட்டுக்கு அழைப்பேன்?" என்று சொல்கிறாள் கொண்டேன்.

"இல்ல தரன்! அவன் இங்கிருந்து போய் இரண்டு வரங்கிறதத்தான் உன் கைதம் என் னுக்குக் கண்டதது. இவ்வாவிட்டால் நான் அவனை அழைப்பே வீடுக்குக் கூப்பிட்டேன், இன்னதற்கு அவ ணைப் புறப்பட்டு வரும்படி, எழுதும்போதே, ஒரு வாரத்தில் வந்துவிடுவான், பார்க்க!" என்றான்.

பின்னர் உற்சாகம் படுத்தவதற்காகவும் என் மனதை வேறு வழியில் திருப்புவதற்காகவும் கவினியும் அவள் கணவரும் எடுத்தக் கொண்ட சிரமம் கொஞ்சமல்ல. மட்டும் போன என் வாழ்க் கையைப் பற்றிக்கொள் விபத்துக்களைக் குறித்து அவர்கள் ஒன்றும் பேசவில்லை. ஏற்கொண்ட வேலைத் தவித்துப் பண்ணுக் கிட்டத் என் கூண்டததை மீண்டும் வாய்ப் செல்ல அவர்கள் விருமிடவிலும் போன நான் உலர்ந்த கொண்டேன். ஒரு வாரம் சென்றது. என்னை பங்கேடுகெல் லாபோல அழைத்துப் போனான் கவினி. விட்டதும் என்னைக் என்னென்னவோ வேடிக்கை வினாக்கள்

கெல்லாம் ஏற்பாடு செய் திருந்தான். "வருவோரும் போவோருமாக, அவர்களு டைய விடு எப்பொழுதும் ஜே, ஜே என்று மிகவும் குறுகலாக இருந்தது.

வார முடிவில் "கவினி! நோசைப் எப்பொழுது வரு வான்?" என்று கேட்டேன். ஒரு வினாடி நினைத்து நிங் னுள் கவினி. பிறகு எட் டென்று தனக்கு எப்பொழு த்பெற இயற்கையான புன்னை கடிவடர், "இன்னும் இரண்டு மூன்று நாட்கள் கண் புப்பாக வந்து விடுவான்" என்று சொன்னாள்.

எனக்கு என்னவோ போலிருந்தது. ஒரு வினாடி போலிசை செய்து விட்டு, "கவினி என்னைக் கொன்று தோத்துவிடுதது. நாமே நோநோசைக்குப் போய் அவனை அழைத்து வந்தாய்ல்ல?" என்று ஆவலோடு கேட்டேன்.

"வேண்டாம், வேண்டாம், அவனுடைய அத்தை கல்ல பணக்காரி; அடிக்கடி ஆரோக்ய மந்தவர்களுக்குப் போய்விடுவான், நான் நோநோசை குக்குப் போவது விஷந்தான்" என்றாள்.

என் மீண்டும் ஏதோ சொல்ல வாயொடுத்தேன். அக்கமயத்தில் சொக்கி விழத்தான் போல் உன்னே துறைந்தால் அவன் கணவன்.

"கவினி! என்னைப்பெய்தியிருந்து கடிதம் வந் திருக்கிறது. அவர்களுக்காரும் நோசைப்பயன் அழைத்துக் கொண்டு கமந்தாவக்குப் போவீடுக் கிருக்கையம். அவ்விருந்து வர இன்னும் ஒரு மாத மாவது ஆகுமாம்" என்றாள்.

எட்டென்று என்னைத் திரும்பிப் பார்க்க என் நோசி "பார்க்கதரன் நான் சொன்னது சரியாய்ப் போகல!" என்றாள்.

"சரிதான் போ; கூடையில் உன் மகனைப் பார்க்காமலே நான் இவ்வாறுக்குத் திரும்பி விடு வேன் போவீடுக்குத்தே!" என்று நான் அழைப்பி யுடன் சொன்னதும் கவினி தன் கணவரைப் பார்க்கதான், அந்தப் பார்வையிலே என்னை விளக் காத மரபம் ஏதோ இப்பொழுது தோன்றியது.

அன்று பகல் ஒரு வினாடிமாதம் சம்பவம் சிகழ்ந்தது. பகல் பொழுதத்துக்கு மேல் நான் என்னுடைய அறையின் இளம்பிளாவிக்கொண்டிருந் தேன். என்ன முரையும் என்னுடைய பண் ணக்கல் பழைய சம்பவங்களுக்கே ஒரப்போன மையால் கவினியிடமாவது போய்ப் போகக்கொண் டிருக்கை மென்று நினைத்து மெதுவாக அவ னுடைய அறைக்குப் போனேன்.

நிறந்திருந்த பிரோவாண்டா நின்று எதைவோ தேடிக்கொண்டிருந்த கவினி என்னுடைய கையடிச் சத்தம் கேட்டதும் எட்டென்று திரும்பிப்பார்க்க தான். அவனுடைய முகத்தைப் பார்க்க என் குத் தூக்கி வாரிப் போட்டது. எக்காணம் பற் றியோ அவன் அழுது கொண்டிருந்த சொக் கத்தைத் தெரிந்து கொண்டேன்.

என்னுடைய வருகையால் அவனும் குழப்ப மடைந்த விட்டா என்னு் தெரிந்தது. பிரோ வின் கதவைச் எட்டென்று காத்திவிட்டு, "காயி விருந்து ஒரே மண்டை வீடி. தலைவரி மருந்தை தோசைப் நோசைத் தேடுகிறேன், கூடக்கவே

நம் குழந்தை
எதிர்ப்பு !

**உப்பு கத்தம்
பெறுங்கள்**

அடி உப்பு கத்தம் அகில மக்கள் அறிந்த
இது உப்பு உப்பு கத்தம் அகில மக்கள் அறிந்த
அகில மக்கள் அறிந்த இது உப்பு கத்தம் அகில மக்கள் அறிந்த
அகில மக்கள் அறிந்த இது உப்பு கத்தம் அகில மக்கள் அறிந்த
அகில மக்கள் அறிந்த இது உப்பு கத்தம் அகில மக்கள் அறிந்த
அகில மக்கள் அறிந்த இது உப்பு கத்தம் அகில மக்கள் அறிந்த
அகில மக்கள் அறிந்த இது உப்பு கத்தம் அகில மக்கள் அறிந்த

ஆண்ட்ரூஸ்
மிகப் பெரிய மனமிக்கி

உங்களுக்கு தெரியுமா ?

— இதை உபயோகிப்பதில் மிகவும் எளிதானது ! இதை உபயோகிப்பதில் மிகவும் எளிதானது ! இதை உபயோகிப்பதில் மிகவும் எளிதானது !
இதை உபயோகிப்பதில் மிகவும் எளிதானது ! இதை உபயோகிப்பதில் மிகவும் எளிதானது ! இதை உபயோகிப்பதில் மிகவும் எளிதானது !
இதை உபயோகிப்பதில் மிகவும் எளிதானது ! இதை உபயோகிப்பதில் மிகவும் எளிதானது ! இதை உபயோகிப்பதில் மிகவும் எளிதானது !
இதை உபயோகிப்பதில் மிகவும் எளிதானது ! இதை உபயோகிப்பதில் மிகவும் எளிதானது ! இதை உபயோகிப்பதில் மிகவும் எளிதானது !

நோய்க்குப் பின் ஏன்ஜியர்ஸ் நரம்பின் சக்தியை அதிகரிக்கின்றது

வலிமை குன்றி நரம்பின்
சக்தி குறைந்து தளர்ச்சி ஏற்
படுமாயின் புலவிரும்பியளித்து
கூடுதல் மனக்க ஏன்ஜியர்ஸ்
எம்ல்ஷன் (Angier's Emulsion)
இன்றி உணமயாததற் அரிவ ஒளவு
தம். சிவ்ரடகால கோல் வாய்ப்
பட்டு மிகக் பலநினைமாவளி
கொக்கு ஏன்ஜியர்ஸ் (Angier's)
ஓர் வரப்பிரஸாதம் போவந்தது.

சக்தை வெயின்டுவனிடமும்
விவரபரிசனிடமும் விவரமும்

ANGIER'S EMULSION

ஜாம் - பக்
செய்ததை
செதப்படுத்தி
கூரோக்கியம்
கூட்டிய
செய்ததை.

சக்தமத்திலும் மன்கூட்டிலும் தோன்றும்
நோய்களை எவ்வளவு விரைவில்

Zam-Buk

விதப்படுத்தி குணமாக்குகிறது
பாருங்கள் !

ஜாம்-பக் குணம் ஆயின்ட்மென்ட் சிறந்த குணமுதல்
கூடும், பிணியைத் தடுக்கும் உதவகமும் கொண்டு.
தோலுத்த பாசுதிக் மயிதகம்களாகுடன் திறக்கி
வெண் செய்கிறது. புண்களையும் சரிசெய்யும் போக்கி
ஜாம்-பக் விதம் தருகிறது. பிணியை உண்டாக்கும்

தோலுத்த தோய்க் கிருமிகளை ஜாம்-பக் தாக்கம் செய்கிறது. ஜாம்-பக்
சரிசெய்தை அகத்துகிறது. பிணியைப் பரவச் செய்யும் அருக்குக்
கழிவுகளைத் தடுக்கிறது. ஜாம்-பக் சக்தமத்தைச் செதப்படுத்தி குணம்
படுத்துகிறது. பாசுதிக் குழம்புமழப்பாகவும் உணம்பாகவும் தோல்
தாக்கெய்து பிணியும் கூரோக்கியத்தை அளிக்கிறது. சக்த தோய்கள்,
காயங்கள், வெட்டுக் காயங்கள், புண்கள், தளர்ச்சி, தேருப்புக்
காயங்கள், மன்கூட்டச் சோதி, பூக்கெட்டி, தளர்ச்சி, குணம்,
தேததுப் புண் குணம் சக்த விவரிகளாக்கு உணம் குணமுதல்
ஜாம்-பக் உபயோகிக்கப்படுகிறது.

ஜாம் - பக் உண்கத்தின் சிறந்த சக்தம் ஆயின்ட்மென்ட்
சுண்குணம்: மென்கி, தாசு & கோ. பி. டி. குதாஸ்

சிறந்த செயல்பு செய்கு
சக்த சக்த உதவாதம்.

REV: 1

B. I. S. N. கம்பெனி லிமிடெட்

S. S. “ரஜுலா”

சென்னை - தாகப்பட்டினம் - பிளாகு - சிங்கப்பூர்

சென்னையிலிருந்து பிப்ரவரி 12-ம் தேதி வந்தும்
தாகப்பட்டினத்திலிருந்து பிப்ரவரி 13-ம் தேதி வந்தும்
மேற்கண்ட சுப்பல் புறப்படவாமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

ஈட்டை திசைகள்:

	சென்னையிலிருந்து		தாகப்பட்டினத்திலிருந்து	
	பிளாகு	சிங்கப்பூர்	பிளாகு	சிங்கப்பூர்
முதல் வகுப்பு	ரூ. 380/-	ரூ. 420/-	ரூ. 375/-	ரூ. 425/-
இரண்டாவது வகுப்பு 'A'	ரூ. 275/-	ரூ. 340/-	ரூ. 270/-	ரூ. 335/-
இரண்டாவது வகுப்பு 'B'	ரூ. 250/-	ரூ. 310/-	ரூ. 250/-	ரூ. 305/-
பேர்த வசதியற்ற				
டிக்கெட் (சரப்பாட்டுடன்)	ரூ. 90/-	ரூ. 113/-	ரூ. 90/-	ரூ. 110/-
பேர்த வசதியற்ற				
டிக்கெட் (சரப்பாடு இன்றி)	ரூ. 70/-	ரூ. 85/-	ரூ. 68/-	ரூ. 84/-

திரேடி கத்தரி பிரயாண திசைகள்—முதல் வகுப்பு ஈட்டும்:

சென்னை—சிங்கப்பூர்—சென்னை	... ரூ. 890/-
தாகப்பட்டினம்—சிங்கப்பூர்—தாகப்பட்டினம்	... ரூ. 880/-

சிங்கப்பூரில் தாமதமும் சமயம் வரவில்லை ஏற்படும் சரப்பாட்டுத்
செலவுகளையும் ஈட்டணத்தின் மேலே தருக.

பிளாகு, பேர்தட் கம்பெட்டித்தரம், சிங்கப்பூருக்கு கார்டோ சாமான்
களை கொடுப்பாக ஏற்றிச் செல்லவும், பாக்கை, ஹாக்கை, ஐப்பான்
மற்றும் தாசல் மேத்தியாவியுள்ள இடா கார்டுகளுக்குச் சிங்கப்பூரில்
சுப்பல் மாற்றி அனுப்பும்படியும் ஏற்றுச் கொள்ளப்படும்.

இதா விவரங்களுக்குத் தயவு செய்து விண்ணப்பிக்கவும்:

பின்னி & கோ., (மதுரான்) லிட். | மதுரா கம்பெனி லிமிடெட்

7, அரமணக்கார தெரு
மதுரான்.

முதல் லைன் வீச் கோட்
தாகப்பட்டினம்

மகேதிரியர் அவர்கள்

பாற்படுத்தியிட்டது

‘பாஸ்டரின்’ இருக்கையில்

எனக்கு மகேதிரியாவைய

பற்றிய பயபதிலை

என் கைகளைத் தூய்மைப்படுத்தவேண்டுமென்று எத்தனை
செய்தவாறிருக்கும்! பாலம் அவன் சக்தி முழுதும்
இந்த அழகானவரினாலே பற்றவை அந்தப்பொன்
கிட்டை என்னை அநிக் ஆசனிக் ஒத்தவர்களை
அவன் அந்தக் கைகளை வெப்பினை எப்பதனை
ஆசனியவாறிருக்கிறது. நான் ஒரு யாத்திராவீதம்
3 அங்கு 4 வட்டங்களுக்கு அவன் ‘பாஸ்டரின்’
சாப்பிட்டாக கைப்பாடுகள் துணைமடைபவாறே!
மேலும் ‘பாஸ்டரின்’ மகேதிரியாவைத் தடுக்
கிறது. என் ஒரு ‘பாஸ்டரின்’ யாத்திராவை
ஒய்வொரு குடிநீர்த்தக்கிழமைகள் எப்படி
ஒக்கும் பிறகு தவறாமல் உடனென்கதான்
எனக்கு மகேதிரியாவைப்பற்றிய பயபதிலை.

பாஸ்டரின்

மேல் பாகம்

மகேதிரியாவைத் தடுக்க அப்பதனை மருத்து

அருகில் ஒரு கை

இம்மேலியல் வெவிலை இண்டக்டரின் (இந்தியா) மிகமெட்

1952-53 140 TM

நிங்கள் அல்ல உங்கள் பற்களை **மிகுளின்**

Geometrische ?

மதன்குடி ரெங்கசுவாமி பதியை
உருவக் கொண்டு சேலம் மாவட்டத்தை
நேர்த்தி ஆரோசனமெய்தவும், உரு
சத்தி இவ்வரதாயின் துறை என
பாடுதல் விவரம் செய்கிறது.

மகன்மன் பெரகம்மன். பதபாச
யில் அடங்கியவன் பெரகம்மன்
வாசியை வந்து செட்டி. தீர்த்தவழி
முடிவார் சதவதவன் கைத்து பத்
கன் பருதபா. வாயல் வாயாததி
விவாதமான் கைதகியவன் அகதரி
விடுகின் தன். இப்பெரகம்மன்
வந்து மகன்மன் பெரகம்மன்.
பதபாச வாயல் வீரதின மூல
இரவன் து. வாயல் பதகன்
வதகன் செறு வாயகம்.

"பெருமைகள் பெறத்
தேவியை விரும்புங்கள்.
நாளை நான் பெரு-
மை எதிர்கொள். மன
அறுத்தவர்களாக நாள்
கடவினால் உய்யோம்).
உன் நீர் பற்றினால்
இழக்காமல் வெ-
ள்ளையாகவும்
நீடுகின்றாய்."

சென்னை மின்னணுவியல் கழகம்

MTY-3 TAM

சிறப்பாக அமைக்கப்பட்டது. பிழை, சம், மரீகம், சம், அம், பிழை, சம் (இத்தியா)
சிறப்பாக, மறுமலர்ச்சி போன்றவை எதிர்க்க, மரீகம், சம், பிழை, சம், அம், பிழை, சம்

பல வருஷங்கள் அவதி யுற்றான்; பிறகு

முகப் பருக்கள் மறைந்தன

க்ருஷ்ணின் உட்புற கிசிக்சையாக

அநேகவிதமான சரும வியாதிகளை, உட்புறச் கிசிக்சையினால் பூரணமாகக் குணப்படுத்த முடியும். ஸ்ரீமதி ப்ரேமநாத் இவ் வுண்மையைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு மூன் ன்நூ வருஷங்கள் கஷ்டப்பட்டாள். மிகுந்த நன்றி யறிதலுடன், கீழ்க்கண்ட கடிதத்தை எழுதி யுள்ளாள்.

"எனது முகம் முழுதும் சிறு சிறு வெண்புள்ளிகளாக (பருக்களாக) 23 வருஷங்கள் சிரமமுற்றேன். அடிக்கடி வைத்தியம் செய்து கொண்டும், பருக்கள் முகமெங்கும் வியாபித்ததே தவிர யாதொரு குணமும் காணப்பட வில்லை. விதவிதமான பூக்க மருத்துகளும் பலனளிக்கவில்லை. எல்லோரும் "உன் முகத்தில் இருக்கும் பருக்கள் என்ன?" என்று அடிக்கடி கேட்பதால் அவர்களது மத்தியில் நின்று பேசவே பயமாயிருந்தது. க்ருஷ்ணப் பந்தி திறையப் படித்திருந்ததனால் அதையும் உபயோகித்துப் பார்க்கத் தீர்மானித்தேன். தற்சமயம் மூன்று மாத உபயோகத்திற்குப் பின் திசைய மாகவே எனது முகத்தில் யாதொரு புள்ளிகளும் தென்படவில்லை என்று

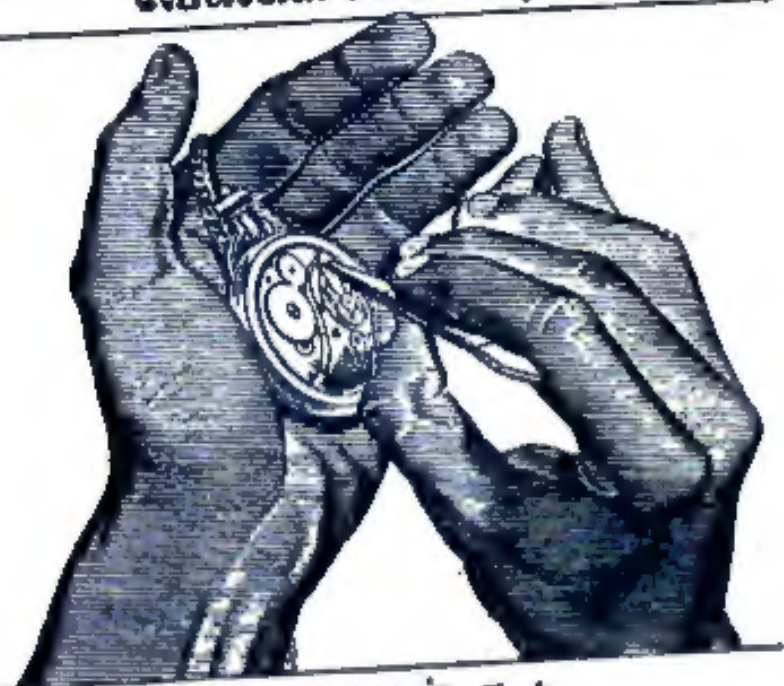
சத்தோஷத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். உட்புறச் கிசிக்சை வேண்டுமென்று எனக்கு இதுவரையாகும் தெரிவிக்கவில்லை. இதற்கு மேல் என்னும் வந்தனம் தெரிவிக்க இயலவில்லை."

உடலின் உட்புறத்து, மந்தமான அவயவங்களால் வெளித்தள்ள முடியாத வீஷப் பொருள்களான இரத்தத்தின் அகத்தப் பொருள்களை சகல சருமக் கோளாறுகளுக்கும் காரணம். உட்புற சுத்தத்தை நிரந்தரமாக வைப்பதற்கு "க்ருஷ்ணை" இயற்கையின் ஒரு சிறந்த சாதனம். உடலிலுள்ள ஈரல், மூத்திரக் காய்கள், குடல்கள் இவை சரிவர வேலை செய்து ரத்தத்திலுள்ள அகத்தங்கள் சரிவர வெளியே தள்ளப் படுவதற்கு "க்ருஷ்ணி" யுள்ள ஆறு வித வேக தாதுக்கள் பெரிதும் உதவுகின்றன.

எல்லா மருத்துக் கடைகளிலும் கிடைக்கும்.

இக் கைகள் எவ்வளவு திறம்பட
வேலைகள் செய்கின்றன. ஆனால்

... திறனுள்ள கைகள் கூட
அழுக்கடைகின்றன !

அழுக்கடைந்த கைகள்
மறைந்திருக்கும்
அபாயத்தைத்
தாங்குகின்றன !

அழிக்கிவ கள்களுக்கு
முன்புறத் திடுக்கிற் திடுக்கிற்!

லைப்பாயினால் அடிக்கடி கழுவுங்கள்

லைப்பாய் சோப்

அழிக்கிவிலுக்கும் திடுக்கிவிலுக்கு
உங்களை காப்பாற்றுகிறது !

நாளுக்கு நாள் அதிக தெளிவானதும் அழகானதுமான சருமம்

ரெக்ஸோனாவிலி
ருக்கும் 'கேபிள்'
உங்கள் சருமத்திற்கு
புது ஆரோக்கியமும்
எழிலும் தரும்.

ரெக்ஸோனா

'கேபிள்' கலத்த கேப்
இது ஒன்றே

சருமத்தை மிருதுவாக்கும் எண்ணெய்களின் மிகத்திறமையான
கவனமளிக்கும் ரெக்ஸோனா செயல்பட்ட பேயர் இது.

ரெக்ஸோனா பெரோபாரடர் கிட்டி கலா இத்தியாவின் தயாரிப்பாக

RP. 83-10 TM